PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS

2004. gada 22. decembrī [1]

Lieta T-201/04 R

Microsoft Corp., Redmonda, Vašingtona (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv advokāts Ž. F. Bellī [*J.-F. Bellis*] un I. S. Foresters [*I. S. Forrester*], *QC*,

prasītājs,

ko atbalsta

The Computing Technology Industry Association, Inc., Okbrūkterase [*Oakbrook Terrace*], Ilinoisa (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv advokāti G. van Gervens [*G. van Gerven*] T. Frančo [*T. Franchoo*] un B. Kilpatriks [*B. Kilpatrick*], *solicitor*,

Association for Competitive Technology, Inc., Vašingtona, Kolumbijas apgabals (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv advokāti L. Rūsmans [*L. Ruessmann*] un P. Hekers [*P. Hecker*],

1 Tiesvedības valoda — angļu

TeamSystem SpA, Pesaro (Itālija),

Mamut ASA, Oslo (Norvēģija),

ko pārstāv advokāts G. Berišs [*G. Berrisch*],

DMDsecure.com BV, Amsterdama (Nīderlande),

MPS Broadband AB, Stokholma (Zviedrija),

Pace Micro Technology plc, Šiplija [*Shipley*], Rietumjorkšīra [*West Yorkshire*] (Apvienotā Karaliste),

Quantel Ltd, Ņūberija [*Newbury*], Berkšīra [*Berkshire*] (Apvienotā Karaliste),

Tandberg Television Ltd, Sauthemptona [*Southampton*], Hempšīra [*Hampshire*] (Apvienotā Karaliste),

ko pārstāv advokāts Ž. Buržuā [*J. Bourgeois*],

Exor AB, Upsala (Zviedrija), ko pārstāv advokāti S. Martiness Lāge [*S. Martínez Lage*], H. Brokelmans [*H. Brokelman*] un R. Alendezalacars Korčo [*R. Allendesalazar Corcho*],

personas, kas iestājušās lietā,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv R. Veinraits [*R. Wainwright*], V. Mūls [*W. Mölls*], F. Kastilo de la Tore [*F. Castillo de la Torre*] un P. Helstrēms [*P. Hellström*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

ko atbalsta

RealNetworks, Inc., Sietla, Vašingtona (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv advokāti A. Vinklers [*A. Winckler*], M. Dolmens [*M. Dolmans*] un T. Grāfs [*T. Graf*],

Software & Information Industry Association, Vašingtona, Kolumbijas apgabals, ko pārstāv C. A. Simpsons [*C. A. Simpson*], *solicitor*,

Free Software Foundation Europe eV, Hamburga (Vācija), ko pārstāv advokāte C. Piana [*C. Piana*],

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību apturēt Komisijas 2004. gada 24. marta Lēmuma C(2004) 900 galīgā redakcija par EKL 82. pantā noteiktās procedūras piemērošanu (Lieta COMP/C-3/37.792 — *Microsoft*) 4. panta, 5. panta no a) līdz c) daļas, un 6. panta a) daļas izpildi.

EIROPAS KOPIENUPIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Prāvas priekšvēsture

1 *Microsoft Corp.* (turpmāk tekstā — "*Microsoft*") izstrādā un tirgo dažādu programmatūru tostarp, it īpaši, serveru un "klientu personālo datoru" operētājsistēmas.

2 1998. gada 10. decembrī *Sun Microsystems Inc.* (turpmāk tekstā — "*Sun Microsystems*"), sabiedrība Kalifornijā (Amerikas Savienotās Valstis), kura cita starpā piegādā serveru operētājsistēmas, iesniedza Komisijai sūdzību. Savā sūdzībā *Sun Microsystems* pārmeta *Microsoft* atteikšanos tai atklāt tehnoloģiju, kas vajadzīga, lai

nodrošinātu tās darba grupas serveru operētājsistēmas savstarpēju izmantojamību ar *Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmu. *Sun Microsystems* apgalvoja, ka tās pieprasītā tehnoloģija bija vajadzīga, lai ļautu tai konkurēt darba grupas serveru operētājsistēmu tirgū.

3 2000. gada 2. augustā Komisija nosūtīja *Microsoft* iebildumu rakstu. Šis iebildumu raksts būtībā skāra jautājumus saistībā ar savstarpēju izmantojamību starp *Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmu un citu piegādātāju serveru operētājsistēmām ("klienta — servera savstarpējā izmantojamība"). Uz šo pirmo iebildumu rakstu *Microsoft* atbildēja 2000. gada 17. novembrī.

4 2001. gada 29. augustā Komisija nosūtīja *Microsoft* otru iebildumu rakstu. Šajā iebildumu rakstā Komisija atkārtoti izteica savus agrākos iebildumus klienta — servera savstarpējās izmantojamības jautājumā. Komisija turklāt uzdeva vairākus jautājumus saistībā ar darba grupas serveru savstarpēju izmantojamību ("servera savstarpēju izmantojamību"). Visbeidzot Komisija uzdeva atsevišķus jautājumus saistībā ar *Windows Media Player* programmatūras integrēšanu *Windows* operētājsistēmā. Šā pēdējā iebilduma paziņošana izrietēja no pētījuma, kas pēc Komisijas ierosmes tika veikts 2000. gada februārī. Uz otru iebildumu rakstu *Microsoft* atbildēja 2001. gada 16. novembrī.

5 2003. gada 6. augustā Komisija nosūtīja *Microsoft* iebildumu rakstu, lai papildinātu abus iepriekšējos iebildumu rakstus. Uz šo papildu iebildumu rakstu *Microsoft* atbildēja ar 2003. gada 17. un 31. oktobra vēstulēm.

6 2003. gada 12., 13. un 14. novembrī Komisija organizēja uzklausīšanu. Ar 2003. gada 1. decembra vēstuli *Microsoft* iesniedza rakstiskus apsvērumus attiecībā uz jautājumiem, ko uzklausīšanas laikā uzdeva Komisija, sūdzības iesniedzējs un ieinteresētās trešās personas. Pēc pēdējās sarakstes starp Komisiju un *Microsoft* 2004. gada 24. martā Komisija pieņēma lēmumu par pasākumu veikšanu saskaņā ar EKL 82. pantā noteiktās procedūras piemērošanu lietā COMP/C-3/37.792 — *Microsoft* (turpmāk tekstā — "Lēmums").

Lēmums

7 Lēmumā tika atzīts, ka *Microsoft* ir pārkāpis EKL 82. pantu un Eiropas Ekonomikas zonas līguma (EEZ) 54. pantu divos dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas gadījumos.

8 Komisija vispirms identificēja trīs dažādus preču tirgus un noteica, ka *Microsoft* ieņēma dominējošu stāvokli divos no tiem. Pēc tam Komisija konstatēja divus *Microsoft* stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas gadījumus šajos tirgos. Tā rezultātā Komisija uzlika *Microsoft* naudas sodu un pienākumu veikt noteiktus koriģējošos pasākumus.

I — *Lēmumā identificētie attiecīgie tirgi un Microsoft dominējošais stāvoklis divos no šiem tirgiem*

A — *Lēmumā identificētie attiecīgie tirgi*

9 Pirmais Lēmumā identificētais preču tirgus ir klientu personālo datoru operētājsistēmu tirgus (324.–342. apsvērums). Operētājsistēma ir programmatūras produkts,

kas pārvalda datora pamatfunkcijas un ļauj lietotājam šo datoru lietot un palaist tajā lietojumprogrammatūras. Klientu personālie datori ir vairākfunkciju datori, kas paredzēti vienam lietotājam un var tikt sasaistīti ar tīklu.

10 Otrs Lēmumā identificētais preču tirgus ir darba grupas serveru operētājsistēmu tirgus (343.–401. apsvērums). "Darba grupas pakalpojumi" Lēmumā definēti kā pamattīkla infrastruktūras pakalpojumi, kurus savā ikdienas darbā biroja darbinieki izmanto trīs dažādu pakalpojumu kopumiem, proti, pirmkārt, serveros saglabāto datņu koplietošanai, otrkārt, printeru koplietošanai un, treškārt, kārtības, kādā lietotāji un lietotāju grupas piekļūst pakalpojumiem tīklā, "pārvaldība" ("lietotāju un lietotāju grupu pārvaldība") (53. apsvērums). Šis pēdējais pakalpojumu kopums konkrēti garantē drošu piekļuvi tīkla resursiem un to izmantošanu, cita starpā, vispirms autentificējot lietotājus un pēc tam pārbaudot, vai viņi ir pilnvaroti veikt attiecīgo darbību (54. apsvērums).

11 Lēmumā ir noteikts, ka iepriekšējā punktā identificētie trīs pakalpojumu kopumi serveru operētājsistēmās ir cieši saistīti (56. apsvērums). Lēmumā šajā sakarā tiek piebilsts, ka "darba grupas serveru operētājsistēmas" ir operētājsistēmas, kas izstrādātas un tirgotas, lai kompleksā veidā nodrošinātu šos trīs pakalpojumu kopumus salīdzinoši ierobežotam skaitam klientu personālo datoru, kas sasaistīti maza vai vidēja izmēra tīklā (53. un 345.–368. apsvērums). Lēmumā turklāt norādīts, ka citu no pieprasījuma viedokļa aizstājamu produktu neesamību apliecina, pirmkārt, *Microsoft* cenu noteikšanas stratēģija (369.–382. apsvērums) un, otrkārt, tas, cik svarīga ir darba grupas serveru operētājsistēmu savstarpējā izmantojamība ar klientu personālajiem datoriem (383.–386. apsvērums). Turklāt, konstatēdama to, ka darba grupas serveru operētājsistēmu no piedāvājuma viedokļa aizstājošu izstrādājumu esamība ir ierobežota (388.–400. apsvērums), Komisija no tā secināja, ka tās veido atšķirīgu preču tirgu.

12 Trešais Lēmumā identificētais tirgus ir nepārtrauktas plūsmas nolasīšanu nodrošinošu multimediju draiveru tirgus (402.–425. apsvērums). Multimediju draiveris ir programmatūras produkts, kas ciparu formātā spēj nolasīt skaņas un grafisko informāciju, proti, atšifrēt attiecīgos datus un tos translēt instrukcijās aparatūrai (skaļruņiem, ekrānam). Nepārtrauktas plūsmas nolasīšanu nodrošinoši multimediju draiveri spēj nolasīt *Internet* tīklā "straumētu" informāciju.

13 Lēmumā Komisija konstatē, pirmkārt, to, ka nepārtrauktas plūsmas nolasīšanu nodrošinoši multimediju draiveri ir atšķirīgi no operētājsistēmām (404.–406. apsvērums), otrkārt, to, ka tie nekonkurē ar nepārtrauktas plūsmas nolasīšanu nenodrošinošiem draiveriem (407.–410. apsvērums), treškārt, to, ka vienīgi multimediju draiveri ar vienādām funkcionalitātēm konkurē ar *Windows Media Player* (411.–415. apsvērums) un, ceturtkārt, to, ka būtībā no piedāvājuma viedokļa aizstājamu izstrādājumu esamība ir ierobežota (416.–424. apsvērums). Pēc šiem faktoriem Komisija secina, ka nepārtrauktas plūsmas nolasīšanu nodrošinoši multimediju draiveri veido atšķirīgu preču tirgu.

14 Jautājumā par trīs iepriekš identificēto preču tirgu ģeogrāfisko mērogu Komisija uzskata, ka tie ir pasaules mēroga tirgi (427. apsvērums).

B — *Microsoft dominējošais stāvoklis klientu personālo datoru operētājsistēmu tirgū un darba grupas serveru operētājsistēmu tirgū*

15 Komisija konstatē, pirmkārt, ka klientu personālo datoru operētājsistēmu tirgū *Microsoft* ieņem dominējošu stāvokli vismaz kopš 1996. gada, cita starpā tādēļ, ka tā

aizņem vairāk kā 90 % tirgus (430.–435. apsvērums), un pastāv ļoti būtiski šķēršļi iekļūšanai tirgū sakarā ar tīkla netiešu iedarbību (skat. jo īpaši 448.–452. apsvērumu). Lēmumā Komisija norāda, ka šīs tīkla netiešās iedarbības pamatā ir divi faktori, proti, pirmkārt, tas, ka gala patērētāji atzinīgi novērtē platformas, kurās viņi var izmantot lielu skaitu lietojumprogrammatūru un, otrkārt, tas, ka programmatūru izstrādātāji izstrādā lietojumprogrammatūras patērētāju vispieprasītākajām datoru operētājsistēmām.

16 Otrkārt, attiecībā uz darba grupas serveru operētājsistēmu tirgu saskaņā ar piesardzīgiem aprēķiniem Komisija novērtē, ka *Microsoft* daļa šajā tirgū atbilst vismaz 60 % (473.–499. apsvērums).

17 Komisija turklāt novērtēja arī trīs galveno *Microsoft* konkurentu stāvokli tajā pašā tirgū. Pirmkārt, *Novell* ar savu programmatūru *NetWare* aizņem no 10 līdz 15 % atbilstošu tirgus daļu. Otrkārt, *Linux* produkti aizņem no 5 līdz 15 % atbilstošu tirgus daļu. *Linux* ir "brīva" operētājsistēma, ko izplata ar "GNU GPL (*General Public Licence*)" licenci. No Lēmuma 87. apsvēruma izriet, ka *Linux* nodrošina ierobežotu skaitu operētājsistēmas pamatpakalpojumu, bet to var apvienot ar citām programmatūrām, lai radītu "*Linux* operētājsistēmu". Darba grupas serveru operētājsistēmu tirgū *Linux* atrodas kopā ar *Samba* programmatūru, kuru arī izplata ar "GNU GPL" licenci (294., 506. un 598. apsvērums). Treškārt, *UNIX* produkti, kas ietver vairākas operētājsistēmas ar zināmiem kopīgiem raksturlielumiem (42. apsvērums), aizņem no 5 līdz 15 % atbilstošu tirgus daļu.

18 Komisija pēc tam konstatē, ka darba grupas serveru operētājsistēmu tirgum ir raksturīgi daudzi šķēršļi iekļūšanai tirgū (515.–525. apsvērums) un īpašas saites ar klientu personālo datoru operētājsistēmu tirgu (526.–540. apsvērums). No tā

Komisija secina, ka *Microsoft* ieņem dominējošu stāvokli darba grupas serveru operētājsistēmu tirgū.

II — *Lēmumā konstatētā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana*

Lēmumā konstatētā atteikšanās

19 Pirmā *Microsoft* stāvokļa ļaunprātīga izmantošana, kas aprakstīta Lēmuma 546.–791. apsvērumā, ir *Microsoft* atteikšanās sniegt saviem konkurentiem "informāciju par savstarpēju izmantojamību" un tiem ļaut to izmantot ar tās produktiem konkurējošu produktu izstrādei un izplatīšanai darba grupas serveru operētājsistēmu tirgū laikposmā no 1998. gada oktobra līdz Lēmuma pieņemšanas dienai [Lēmuma 2. panta a) daļa]. Lēmuma izpratnē "informācija par savstarpēju izmantojamību" ir "visu to protokolu pilnīgas un precīzas specifikācijas, kas [ieviestas] *Windows* darba grupas serveru operētājsistēmās un kurus izmanto *Windows* darba grupas serveri, lai *Windows* darba grupas tīkliem nodrošinātu datņu koplietošanas un drukas, kā arī lietotāju un lietotāju grupu pārvaldības pakalpojumus, tai skaitā *Windows* domēna kontrollera pakalpojumus, *Active Directory* direktorija pakalpojumu un "Group Policy" pakalpojumu (Lēmuma 1. panta 1. punkts). Kas attiecas uz "protokoliem", tie ir definēti kā "noteikumu kopums savstarpējai savienojamībai un mijiedarbei starp dažādu *Windows* darba grupas tīklā dažādos datoros instalētu *Windows* darba grupas serveru operētājsistēmu un *Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmu lietošanas instancēm" (Lēmuma 1. panta 2. punkts).

20 Lai konstatētu šādu darbību, Lēmumā it īpaši ir uzsvērts apstāklis, ka konkrētā atteikšanās attiecas nevis uz *Microsoft* pirmkoda elementiem, bet vienīgi uz attiecīgajām protokolu specifikācijām, proti, no konkrētas programmatūras sagaidāmā izpildījuma aprakstu, kas ir pretnostatāms "implementācijai" (šā rīkojuma mērķiem saukta arī kā "realizācija" vai "īstenojumi"), ko veic, palaižot kodu datorā (24. un 569. apsvērums). Komisija turklāt uzskata, ka *Microsoft* darbība ir vispārīga uzvedības modeļa sastāvdaļa (573.–577. apsvērums), ka tā ietver agrāko piegādes apjomu samazināšanu (578.–584. apsvērums), ka tā rada konkurences ierobežošanas risku (585.–692. apsvērums) un negatīvi ietekmē tehnikas attīstību, kaitējot patērētājiem (693.–708. apsvērums). Komisija turklāt noraida *Microsoft* argumentus par to, ka tās atteikšanās ir objektīvi pamatota (709.–778. apsvērums).

Lēmumā konstatētā pārdošana ar piesaisti

21 Komisija konstatēja otru *Microsoft* stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas gadījumu, kas aprakstīts Lēmuma 792.–989. apsvērumā. Saskaņā ar Komisijas viedokli, šī darbība izpaužas apstāklī, ka laikā no 1999. gada maija līdz Lēmuma pieņemšanas dienai *Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmas iegādi *Microsoft* pakārtoja vienlaicīgas *Windows Media Player* iegādes nosacījumam [Lēmuma 2. panta b) daļa].

22 Šajā sakarā Komisija uzskata, ka *Microsoft* darbība atbilst nosacījumiem, kas nepieciešami, lai konstatētu ļaunprātīgu pārdošanu ar piesaisti EKL 82. panta izpratnē (794.–954. apsvērums). Pirmkārt, Lēmumā ir noteikts, ka *Microsoft* ieņem dominējošu stāvokli klientu personālo datoru operētājsistēmu tirgū (799. apsvērums). Otrkārt, nepārtrauktas plūsmas nolasīšanu nodrošinoši multimediju draiveri un klientu personālo datoru operētājsistēmas tiek atzīti par atšķirīgiem produktiem

(800.–825. apsvērums). Treškārt, tiek atzīmēts, ka *Microsoft* nedod patērētājiem iespēju nopirkt *Windows* bez *Windows Media Player* (826.–834. apsvērums). Ceturtkārt, Komisija norāda, ka konstatētā pārdošana ar piesaisti pēc tās domām skar konkurenci multimediju draiveru tirgū (835.–954. apsvērums).

23 Analizējot šā ceturtā apstākļa esamību, Komisija norāda, ka klasiskos pārdošanas ar piesaisti gadījumos Komisija un Kopienu tiesa "atzina, ka atšķirīgas preces pārdošana ar piesaisti galvenajai precei liecina par to, ka šāda prakse ir vērsta uz konkurentu izstumšanu no tirgus" (841. apsvērums). Tomēr Lēmumā Komisija atzina, ka, tā kā zināmā mērā lietotāji iegūst ar *Windows Media Player* konkurējošus multimediju draiverus *Internet* tīklā un dažkārt bez maksas, šajā lietā ir pamatoti iemesli bez papildu analīzes nepieņemt, ka *Windows Media Player* pārdošana ar piesaisti būtu uzskatāma par konkurenci ierobežojoša rakstura darbību (tas pats apsvērums).

24 Minētās papildu analīzes gaitā Komisija konstatē, pirmkārt, to, ka attiecīgā pārdošana ar piesaisti nodrošina *Windows Media Player* visuresamību klientu personālajos datoros visā pasaulē; šo visuresamību nespēj ietekmēt alternatīvi izplatīšanas kanāli (843.–877. apsvērums), otrkārt, ka šī visuresamība mudina gan satura piegādātājus izplatīt savu saturu *WindowsMedia* formātos, gan lietojumprogrammatūras izstrādātājus izstrādāt savus produktus tādā veidā, lai tie balstītos uz zināmām *Windows Media Player* funkcionalitātēm (879.–896. apsvērums), treškārt, to ka minētā visuresamība ietekmē konkrētus saistītos tirgus (897.–899. apsvērums) un visbeidzot, ceturtkārt, to ka pieejamie tirgus pētījumi viennozīmīgi liecina par noslieci par labu *Windows Media Player* un *WindowsMedia* formātu izmantošanai, kaitējot tās galvenajiem konkurentiem (900.–944. apsvērums). No šiem dažādajiem apsvērumiem Komisija secina, ka pastāv pamatota varbūtība, ka attiecīgā pārdošana ar piesaisti vājinātu konkurenci tādējādi, ka efektīvas konkurences struktūras saglabāšana tuvākajā nākotnē vairs netiktu nodrošināta (984. apsvērums).

25 Visbeidzot Komisija noraida *Microsoft* argumentus par to, ka, pirmkārt, attiecīgā pārdošana ar piesaisti radot veiktspējas priekšrocības, kas kompensē Komisijas konstatēto konkurenci ierobežojošo ietekmi (955.–970. apsvērums) un, otrkārt, ka tā nav vērsta uz konkurences ierobežošanu (971.–977. apsvērums).

III — *Microsoft noteiktie korektīvie pasākumi un uzliktais naudas sods*

26 Par abiem Komisijas Lēmumā konstatētajiem stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem tika uzlikts naudas sods EUR 497 196 304 apmērā (Lēmuma 3. pants).

27 Turklāt saskaņā ar Lēmuma 4. pantu *Microsoft* tika uzlikts pienākums Lēmuma 5. un 6. pantā paredzētajā kārtībā izbeigt 2. pantā konstatēto stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu. *Microsoft* turklāt jāatturas no 2. pantā minētajai darbībai līdzīgas darbības, kā arī mērķa vai seku ziņā identisku vai līdzvērtīgu darbību veikšanas.

28 Kā pasākumu, kas paredzēts, lai labotu Lēmumā konstatēto ļaunprātīgo atteikšanos, Lēmuma 5. pantā *Microsoft* ir uzlikts pienākums veikt šādas darbības:

"a) 120 dienu laikā pēc [Lēmuma] paziņošanas *Microsoft* [..] jāizpauž informācija par savstarpēju izmantojamību visiem uzņēmumiem, kas vēlas izstrādāt un izplatīt darba grupas serveru operētājsistēmas, un jāļauj šiem uzņēmumiem uz saprātīgiem un nediskriminējošiem noteikumiem izmantot informāciju par savstarpēju izmantojamību, lai izstrādātu un izplatītu darba grupas serveru operētājsistēmas;

b) *Microsoft* [..] jānodrošina, lai izpaustā informācija par savstarpēju izmantojamību tiktu pēc vajadzības un pēc iespējas savlaicīgi atjaunināta;

c) 120 dienu laikā pēc [Lēmuma] paziņošanas dienas *Microsoft* [..] jāizveido novērtēšanas mehānisms, kas ļautu ieinteresētajiem uzņēmumiem efektīvi iepazīties ar informācijas par savstarpēju izmantojamību izmantošanas apjomu un nosacījumiem; *Microsoft* [..] drīkst paredzēt saprātīgus un nediskriminējošus noteikumus, lai nodrošinātu to, ka šajā sakarā nodrošinātā pieeja informācijai par savstarpēju izmantojamību tiktu izmantota vienīgi novērtēšanas mērķiem;

[..]"

29 Lēmuma 5. pantā paredzētais 120 dienu termiņš notecēja 2004. gada 27. jūlijā.

30 Kā pasākumu, kas paredzēts, lai labotu Lēmumā konstatēto ļaunprātīgo pārdošanu ar piesaisti, Lēmuma 6. pantā ir norādīts šāds rīkojums:

"a) 90 dienu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas dienas *Microsoft* [..] jāpiedāvā pilnīgi funkcionējoša sava *Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmas versija, kas neietver *Windows Media Player*. *Microsoft* [..] saglabā tiesības piedāvāt savu *Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmu komplektā ar *Windows Media Player*;

[..]."

31 Lēmuma 6. pantā paredzētais 90 dienu termiņš notecēja 2004. gada 28. jūnijā.

Process sakarā ar ASV pretmonopolu likumdošanas pārkāpumiem

32 Paralēli Komisijas veiktajai izmeklēšanai attiecībā uz *Microsoft* tika veikta izmeklēšana saistībā ar ASV pretmonopolu likumu pārkāpumiem.

33 1998. gadā Amerikas Savienotās Valstis un 20 federālās pavalstis uzsāka tiesvedību pret *Microsoft* saskaņā ar *Sherman Act* ("Šērmana likumu"). To sūdzības attiecās uz pasākumiem, kurus *Microsoft* veica pret *Netscape Internet* tīkla pārlūkprogrammu "Netscape Navigator" un *Sun Microsystems* piedāvātajām "Java" tehnoloģijām. Ieinteresētās 20 federālās pavalstis turklāt uzsāka tiesvedību pret *Microsoft* par savu pretmonopolu likumu pārkāpumiem.

34 Pēc tam, kad 2001. gada 28. jūnijā *United States Court of Appeals for the District of Columbia Circuit* (Amerikas Savienoto Valstu Kolumbijas apgabala iecirkņa Apelācijas tiesa) (turpmāk tekstā — "Apelācijas tiesa"), kurā *Microsoft* apelācijas kārtībā pārsūdzēja *United States District Court for the District of Columbia* (Amerikas Savienoto Valstu Kolumbijas apgabala apgabaltiesa) (turpmāk tekstā — "Apgabaltiesa") 2000. gada 3. aprīļa spriedumu, pasludināja savu spriedumu, *Microsoft* 2001. gada novembrī noslēdza izlīgumu ar Amerikas Savienoto Valstu Tieslietu ministriju un deviņu pavalstu *Attorneys General* ("ģenerālprokuroriem") (turpmāk tekstā — "ASV izlīgums"), saskaņā ar kuru *Microsoft* uzņēmās divu veidu saistības.

35 Pirmkārt, *Microsoft* apņēmās sastādīt to sakaru protokolu specifikācijas, kurus *Windows* serveru operētājsistēmas izmanto, lai "savstarpēji sadarbotos", proti, lai būtu saderīgas ar *Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmām, un uz konkrētiem nosacījumiem piešķirt trešām personām licences attiecībā uz šīm specifikācijām.

36 Otrkārt, ASV izlīgumā tika paredzēts, ka *Microsoft* jāļauj iekārtu ražotājiem un gala patērētājiem aktivizēt vai likvidēt pieeju tās starpprogrammatūrai ("middleware"). Saskaņā ar ASV izlīgumā noteikto *Windows Media Player* programmatūra ir viens no šādai kategorijai piederīgiem produktiem. Šie noteikumi ir paredzēti, lai nodrošinātu, ka starpprogrammatūras piegādātāji varētu izstrādāt un izplatīt produktus, kas pareizi darbotos ar *Windows*.

37 2002. gada 1. novembrī šos noteikumus apstiprināja Apgabaltiesa. Šī tiesa turklāt noraidīja ASV izlīgumu neakceptējušo deviņu pavalstu iesniegtos ierosinājumus attiecībā uz korektīvajiem pasākumiem.

38 Masačūsetsas pavalsts pārsūdzības prasībā 2004. gada 30. jūnijā Apelācijas tiesa apstiprināja Apgabaltiesas lēmumu.

39 Izpildot ASV izlīgumu, 2002. gada augustā tika ieviesta *Microsoft Communications Protocol Program* (*Microsoft* sakaru protokolu programma) (turpmāk tekstā — "*MCPP*"). No Pirmās instances tiesai iesniegtās dokumentācijas izriet, ka laikā no 2002. gada augusta līdz 2004. gada jūlijam no *MCPP* labumu guva 17 licences saņēmēji.

Process

40 2004. gada 7. jūnijā, iesniedzot prasību Pirmās instances tiesas kancelejā, *Microsoft* saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu cēla prasību par Lēmuma atcelšanu vai, pakārtoti, uzliktā naudas soda atcelšanu vai summas būtisku samazināšanu.

41 Ar atsevišķu Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 25. jūnijā reģistrētu dokumentu *Microsoft* saskaņā ar EKL 242. pantu turklāt lūdza Lēmuma 4. panta, 5. panta no a) līdz c) daļas un 6. panta a) daļas izpildes apturēšanu. Tajā pašā dokumentā *Microsoft*, balstoties uz Pirmās instances tiesas Reglamenta 105. panta 2. punktu, turklāt lūdza apturēt minēto noteikumu izpildi līdz lēmuma pieņemšanai attiecībā uz pieteikumu par pagaidu noregulējumu.

42 Tajā pašā dienā Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs, pildot pagaidu noregulējuma tiesneša pienākumus, aicināja Komisiju precizēt, vai tai ir nolūks lūgt Lēmuma obligātu izpildi līdz lēmuma pieņemšanai attiecībā uz pieteikumu par pagaidu noregulējumu.

43 Tajā pašā dienā Pirmās instances tiesas kancelejā saņemtajā vēstulē Komisija informēja pagaidu noregulējuma tiesnesi par to, ka tā ir nolēmusi nelūgt Lēmuma 5. panta no a) līdz c) daļas un 6. panta a) daļas obligātu izpildi, kamēr nav izskatīta pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošā lieta.

44 Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 25. jūnijā iesniegtajā pieteikumā *Novell Inc.* (turpmāk tekstā — "*Novell*"), Voltema [*Waltham*], Masačūsetsa (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv S. Tomass [*C. Thomas*], M. Levits [*M. Levitt*], V. Heriss [*V. Harris*], *solicitors*, un advokāts A. Millers-Rapards [*A. Müller-Rappard*] lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas nostājas atbalstam pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošajā lietā.

45 Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 30. jūnijā iesniegtajā pieteikumā *RealNetworks Inc.* (turpmāk tekstā — "*RealNetworks*") lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas nostājas atbalstam pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošajā lietā.

46 Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 30. jūnijā iesniegtajā pieteikumā *Computer & Communications Industry Association* (turpmāk tekstā — "*CCIA*"), Vašingtona, *DC* (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv Dž. Flinns [*J. Flynn*], *QC*, un advokāti D. Pēmens [*D. Paemen*] un N. Dodū [*N. Dodoo*] lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas nostājas atbalstam pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošajā lietā.

47 Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 1. jūlijā iesniegtajā pieteikumā *Software & Information Industry Association* (turpmāk tekstā — "*SIIA*") lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas nostājas atbalstam pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošajā lietā.

48 Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 1. jūlijā iesniegtajā pieteikumā *The Computing Technology Industry Association Inc.* (turpmāk tekstā — "*CompTIA*") lūdza atļauju iestāties lietā *Microsoft* nostājas atbalstam pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošajā lietā.

49 Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 2. jūlijā iesniegtajā pieteikumā *The Association for Competitive Technology* (turpmāk tekstā — "*ACT*") lūdza atļauju iestāties lietā *Microsoft* nostājas atbalstam pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošajā lietā.

50 Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 5. jūlijā iesniegtajā pieteikumā *Digimpro Ltd*, Londona (Apvienotā Karaliste), *TeamSystem SpA*, *Mamut ASA* un *CODA Group Holdings Ltd*, Čipenhema [*Chippenham*], Viltšīra [*Wiltshire*] (Apvienotā Karaliste), lūdza atļauju iestāties lietā *Microsoft* nostājas atbalstam pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošajā lietā.

51 Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 5. jūlijā iesniegtajā pieteikumā *DMDsecure.com BV*, *MPS Broadband AB*, *Pace Micro Technology plc*, *Quantel Ltd*, un *Tandberg Television Ltd* (turpmāk tekstā kopā sauktas — "*DMDsecure.com* u.c.") lūdza atļauju iestāties lietā *Microsoft* nostājas atbalstam pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošajā lietā.

52 Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 8. jūlijā iesniegtajā pieteikumā *IDE Nätverkskonsulterna AB*, Stokholmā (Zviedrija), *Exor AB*, T. Rodžersons [*T. Rogerson*], dzīvojošs Herpendenē [*Harpenden*], Hertfordšīrā [*Hertfordshire*] (Apvienotā Karaliste), P. Setka [*P. Setka*], dzīvojošs Sobeslavā [*Sobeslav*] (Čehija), D. Tomičičs [*D. Tomicic*], dzīvojošs Nirnbergā (Vācija), M. Valaseks [*M. Valasek*], dzīvojošs Karlovi Vari [*Karlovy Vary*] (Čehija), R. Rialdi [*R. Rialdi*], dzīvojošs Dženovā (Itālija), un B. Nati [*B. Nati*], dzīvojošs Parīzē (Francija), lūdza atļauju iestāties lietā *Microsoft* nostājas atbalstam pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošajā lietā.

53 Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 13. jūlijā iesniegtajā pieteikumā *Free Software Foundation Europe* (turpmāk tekstā — "*FSF-Europe*") lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas nostājas atbalstam pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošajā lietā.

54 Par šiem pieteikumiem par iestāšanos lietā saskaņā ar Reglamenta 116. panta 1. punktu tika paziņots prasītājam un atbildētājam, kuri iesniedza savus apsvērumus noteiktajos termiņos vai arī, attiecīgi, atturējās no apsvērumu iesniegšanas. 2004. gada 6. un 8. jūlija vēstulēs *Microsoft* lūdza nodrošināt Lēmumā ietverto ziņu konfidencialitāti attiecībā uz visām personām, kam tiktu ļauts iestāties lietā, un Komisija apņēmās tās nepadarīt vispārpieejamas savā *Internet* tīkla lapā izvietotajā redakcijā.

55 2004. gada 21. jūlijā Komisija iesniedza savus rakstiskos apsvērumus par pieteikumu par pagaidu noregulējumu. Tajā pašā dienā tie tika paziņoti *Microsoft*.

56 Ar 2004. gada 26. jūlija rīkojumu Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs atļāva iestāties lietā *CompTIA, ACT, TeamSystem SpA, Mamut ASA, DMDsecure.com* u.c. un *Exor AB, Novell, RealNetworks, CCIA* un *SIIA* un savukārt noraidīja *Digimpro Ltd, CODA Group Holdings Ltd, IDE Nätverkskonsulterna AB*, T. Rodžersona,

P. Setkas, D. Tomičiča, M. Valaseka, R. Rialdi un B. Nati pieteikumus par iestāšanos lietā. Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs turklāt prasīja, lai personas, kas iestājušās lietā, tiktu iepazīstinātas ar tiesvedības dokumentu nekonfidenciālo versiju un atlika lēmuma pieņemšanu par konfidencialitātes lūguma pamatotību.

57 2004. gada 27. jūlijā Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs, pildot pagaidu noregulējuma tiesneša pienākumus, noturēja neformālu sanāksmi, kurā bez *Microsoft* un Komisijas tika aicinātas piedalīties arī personas, kam tika atļauts iestāties lietā ar Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2004. gada 26. jūlija rīkojumu, kā arī *FSF-Europe*. Šīs sanāksmes laikā pagaidu noregulējuma tiesnesis gan piešķīra pagaidu atļauju *FSF-Europe* iestāties lietā Komisijas atbalstam pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošajā lietā, gan iepazīstināja lietas dalībniekus ar dažādu tiesvedības posmu grafiku šajā pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošajā lietā.

58 Ar 2004. gada 6. septembra rīkojumu *FSF-Europe* tika piešķirta atļauja iestāties lietā Komisijas nostājas atbalstam.

59 Katra no personām, kurai tika atļauts iestāties lietā, noteiktajos termiņos iesniedza savus apsvērumus.

60 Saskaņā ar 2004. gada 27. jūlija neformālās sanāksmes gaitā nolemto 2004. gada 19. augustā *Microsoft* atbildēja uz Komisijas 2004. gada 21. jūlija apsvērumiem.

61 2004. gada 31. augustā iesniegtajā pieteikumā *Audiobanner.com*, kas darbojas ar firmas nosaukumu *VideoBanner* (turpmāk tekstā — "*VideoBanner*"), Losandželosa, Kalifornija (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv advokāts L. Alvisars Sebaljoss

[*L. Alvizar Ceballos*], lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas nostājas atbalstam pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošajā lietā. Nevienai no abām strīda pusēm neiebilstot pret šo pieteikumu par iestāšanos lietā, *VideoBanner* saņēma pagaidu atļauju iestāties lietā un tika aicināta savus apsvērumus iesniegt tieši tiesas sēdē.

62 Atbildot uz *Microsoft* 2004. gada 19. augusta apsvērumiem, 2004. gada 13. septembrī Komisija iesniedza jaunus apsvērumus.

63 2004. gada 13. septembrī prasītājs un atbildētājs turklāt iesniedza savus rakstiskos apsvērumus jautājumā par iestāšanās rakstiem.

64 Tiesvedības organizatorisko pasākumu ietvaros Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs, pildot pagaidu noregulējuma tiesneša pienākumus, rakstiski uzdeva jautājumus *Microsoft*, Komisijai, kā arī atsevišķām personām, kas iestājušās lietā. Uz šiem jautājumiem sniegtās atbildes noteiktajos termiņos tika paziņotas visām pusēm.

65 Visu lietas dalībnieku, tostarp *VideoBanner*, apsvērumi tika uzklausīti 2004. gada 30. septembra un 1. oktobra tiesas sēdē.

66 Ar 2004. gada 8. oktobra vēstuli *RealNetworks* iesniedza kancelejā zināmus precizējumus, kurus pagaidu noregulējuma tiesnesis tai lūdza iesniegt tiesas sēdē. Pārējie lietas dalībnieki tika iepazīstināti ar šo vēstuli un tika aicināti iesniegt savus apsvērumus šajā jautājumā.

67 Ar 2004. gada 27. oktobra vēstuli *Microsoft* iesniedza apsvērumus attiecībā uz *RealNetworks* 2004. gada 8. oktobra vēstuli. Pārējie lietas dalībnieki apsvērumus neiesniedza.

68 Ar 2004. gada 10. un 19. novembra vēstulēm *CCIA* un, attiecīgi, *Novell* informēja Pirmās instances tiesu par savu vēlmi izstāties no šīs lietas. Komisija, *Microsoft* un personas, kas iestājušās lietā, noteiktajā termiņā iesniedza savus apsvērumus par šo izstāšanos.

69 Pēc *CCIA* un *Novell* izstāšanās no lietas 2004. gada 25. novembrī tika noturēta neformāla sanāksme ar visu lietas dalībnieku piedalīšanos, lai iztirzātu zināmas šīs izstāšanās radītās procesuālās sekas. Šīs sanāksmes protokols tika nosūtīts visām pusēm 2004. gada 26. novembrī.

Juridiskais pamatojums

70 Pamatojoties gan uz EKL 242. panta noteikumiem, gan EKL 225. panta 1. punkta noteikumiem, Pirmās instances tiesa, attiecīgajos apstākļos to atzīstot par nepieciešamu, var pieņemt rīkojumu par apstrīdēta tiesību akta izpildes apturēšanu.

71 Reglamenta 104. panta 2. punktā paredzēts, ka pieteikumā par pagaidu noregulējumu jānorāda apstākļi, kas nosaka steidzamību, kā arī pieteikuma faktiskais un tiesiskais pamats, kas sākotnēji šķietami pamato prasītos pagaidu pasākumus (*fumus boni juris*). Šie nosacījumi ir kumulatīvi, proti, kādam no tiem iztrūkstot, pieteikums par izpildes apturēšanu jānoraida (Tiesas priekšsēdētāja 1996. gada 14. oktobra

rīkojums lietā C-268/96 P(R), *SCK* un *FNK*/Komisija, *Recueil*, I-4971. lpp., 30. punkts). Pagaidu noregulējuma tiesnesis turklāt pēc vajadzības izsver iesaistītās intereses (Tiesas priekšsēdētāja 2001. gada 23. februāra rīkojums lietā C-445/00 R, Austrija/Padome, *Recueil*, I-1461. lpp., 73. punkts).

72 Saistībā ar šo vispārējo pārbaudi pagaidu noregulējuma tiesnesim jāizmanto savas plašās izvērtēšanas pilnvaras, lai noteiktu, kā šie dažādie nosacījumi jāpārbauda, ņemot vērā katras lietas konkrētos apstākļus (Tiesas priekšsēdētāja 1997. gada 29. janvāra rīkojums lietā C-393/96 P(R), *Antonissen*/Padome un Komisija, *Recueil*, I-441. lpp., 28. punkts).

73 Saskaņā ar Reglamenta 107. panta 1. punktu: "[..] par pieteikumu lemj, izdodot motivētu rīkojumu". Tomēr ir noteikts, ka pagaidu noregulējuma tiesnesim nav jāizsakās par katru pagaidu noregulējuma tiesvedībā iztirzāto faktu vai tiesību jautājumu. It īpaši, ir pietiekoši, ka pagaidu noregulējuma tiesneša izklāstītais pamatojums pirmajā instancē pietiekami pamato viņa rīkojumu, ņemot vērā attiecīgās lietas apstākļus, un ļauj Tiesai īstenot savu kontroli (rīkojums iepriekš 71. punktā minētajās lietas *SCK* un *FNK*/Komisija, 52. punkts, un Tiesas priekšsēdētāja 1998. gada 25. jūnija rīkojums lietā C-159/98 P(R), Nīderlandes Antiļas/Padome, *Recueil*, I-4147. lpp., 70. punkts).

74 Ievērojot *Microsoft* pārmesto dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas atšķirīgo raksturu, kas turklāt izriet kā no Lēmuma uzbūves, tā arī no prasītāja argumentu noformēšanas, pagaidu noregulējuma tiesnesis atzīst par vajadzīgu atsevišķi aplūkot argumentus, kas izvirzīti, lai pamatotu lūgumu, pirmkārt, par 5. panta no a) līdz c) daļas izpildes apturēšanu saistībā ar Lēmuma 4. pantu (daļa, kas veltīta jautājumam par informāciju par savstarpēju izmantojamību) un, otrkārt, par 6. panta a) daļas izpildes apturēšanu saistībā ar to pašu Lēmuma 4. pantu (daļa, kas veltīta *Windows* operētājsistēmas pārdošanai ar programmatūras *Windows Media Player* piesaisti). Pirms šā jautājuma izskatīšanas tiek iztirzāts lūgums par

konfidencialitātes ievērošanu, *VideoBanner* pieteikums par iestāšanos lietā, *CCIA* un *Novell* izstāšanās sekas un jautājums par zināmu rakstiskajiem apsvērumiem izvirzītu formālo prasību ievērošanu.

I — *Par līgumu par konfidencialitātes ievērošanu*

75 Šajā pagaidu noregulējuma posmā jānodrošina to Lēmumā ietverto ziņu, kuras Komisija apņēmās nepadarīt vispārpieejamas savā *Internet* tīklā lapā izvietotajā redakcijā, konfidencialitāte attiecībā uz personām, kam atļauts iestāties lietā, ciktāl šādas ziņas ir sākotnēji šķietami uzskatāmas par slepenām vai konfidenciālām Reglamenta 116. panta 2. punkta nozīmē.

II — *Par VideoBanner pieteikumu par iestāšanos lietā*

76 Kā jau norādīts iepriekš 61. punktā, *VideoBanner* ir iesniegusi pieteikumu par iestāšanos pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošajā lietā Komisijas nostājas atbalstam.

77 Tā kā šis pieteikums ir iesniegts saskaņā ar Reglamenta 115. panta 2. punktu, un strīda lietas dalībnieki necēla iebildumus, tas jāpieņem saskaņā ar Tiesas Statūtu 40. panta otro daļu, kas Pirmās instances tiesai piemērojama saskaņā ar minēto statūtu 53. panta pirmo daļu.

III — *Par atsevišķu personu, kas iestājušās lietā, izstāšanās sekām*

78 Tā kā *CCIA* un *Novell* Pirmās instances tiesai paziņoja par savu izstāšanos no lietas Komisijas nostājas atbalstam pagaidu noregulējuma tiesvedībā, Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs, pildot tiesneša pienākumus pagaidu noregulējuma tiesvedībā, novadīja neformālu sanāksmi ar visu lietas dalībnieku piedalīšanos, lai iztirzātu zināmas šīs izstāšanās radītās procesuālās sekas.

79 Kā izriet no šīs sanāksmes protokola, lietas dalībnieki vienojās uzskatīt: pirmkārt to, ka *CCIA* un *Novell* pagaidu noregulējuma tiesvedībā iesniegtie dokumenti, tostarp visi to rakstisko apsvērumu pielikumi, un tiesas sēdē sniegtie argumenti paliek šīs pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošās lietas materiālos; otrkārt to, ka visi lietas dalībnieki un pagaidu noregulējuma tiesnesis var balstīties uz šiem pamatiem savas argumentācijas un, attiecīgi, sava vērtējuma vajadzībām, treškārt to, ka lietas dalībnieki apspriež visus šīs lietas materiālos iekļautos pierādījumus.

80 Turklāt savos apsvērumos par *CCIA* izstāšanos *RealNetworks* norādīja, ka tā nebija tiesīga izstāties no šīs lietas.

81 Šajā sakarā pagaidu noregulējuma tiesnesis atzīst, ka viņam nav jāizskata *RealNetworks* celto iebildumu, tā kā, pirmkārt, viņa kompetencē nav lemt par to, vai *CCIA* vadības institūciju lēmumi ir pieņemti saskaņā ar tās statūtu noteikumiem un, otrkārt, izstāšanās pieteikumu *CCIA* iesniedza saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamentā noteikto kārtību.

IV — *Par rakstiskajiem apsvērumiem izvirzīto formālo prasību ievērošanu*

82 Komisija un vairākas personas, kas iestājušās lietā tās nostājas atbalstam, norādīja, pirmkārt, uz atsevišķu atsauču uz *Microsoft* pamata prasībai pievienotajiem dokumentiem nepieņemamību; otrkārt, uz *Microsoft* tiesvedības gaitā iesniegto dokumentu nepieņemamību; treškārt, uz pierādījumu trūkumu vairāku apgalvojumu pamatošanai un, ceturtkārt, uz citu formālo prasību neievērošanu.

Par atsaucēm uz pamata prasību

83 Savos 2004. gada 21. jūlija apsvērumos Komisija uzskaita pieteikuma par pagaidu noregulējumu punktus, kas ietver atsauces gan uz pamata prasību, gan uz dokumentiem, kas bija pievienoti prasībai, bet nebija pievienoti pieteikumam par pagaidu noregulējumu (pielikumi A.9, A.9.1, A.9.2, A.11, A.12.1, A.17, A.18, A.19, A.20, A.21, A.22 un A.24). Komisija no tā secina, ka *Microsoft* nevar balstīties uz šiem dokumentiem.

84 Savos 2004. gada 13. septembra apsvērumos Komisija piebilst, ka *Microsoft* savos 2004. gada 19. augusta apsvērumos veiktās jaunās atsauces uz pamata prasību, it īpaši, attiecībā uz Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Līgumu par ar tirdzniecību saistītajām intelektuālā īpašuma tiesībām (turpmāk tekstā — "TRIPS"), būtu jāizslēdz tāpat kā iepriekšējās. Attiecīgo pamata prasības nodaļu pievienošana apsvērumu pielikumā (pielikums T.9) neļauj secināt, ka pieteikums par pagaidu noregulējumu būtu pašpietiekams.

85 Šajā sakarā jāatgādina, ka 2004. gada 27. jūlija neformālās sanāksmes laikā (skat. iepriekš 57. punktu) pagaidu noregulējuma tiesnesis vērsa *Microsoft* uzmanību uz to, ka pieteikumā par pagaidu noregulējumu ir ietverts ļoti liels skaits atsauču uz pamata prasību, un tam uzdeva jautājumus šajā sakarā. Atbildot, kā tas ir norādīts arī minētās sanāksmes protokolā, *Microsoft* norādīja: "[..] prasītājs apliecina, ka pieteikums par pagaidu noregulējumu būtu jāuzskata par pašpietiekamu un daudzās atsauces uz pamata prasības pielikumiem, kas ietvertas tās pieteikumā par pagaidu noregulējumu, pagaidu noregulējuma vajadzībām var neņemt vērā".

86 Šī nostāja atbilst "Praktisko norādījumu" VII sadaļas 1. punktam (OV 2002, L 87, 48. lpp.), kas paredz, ka pieteikumam par pagaidu noregulējumu "jābūt saprotamam pašam par sevi bez vajadzības izdarīt atsauces uz prasības pieteikumu pamata prāvā".

87 No tā izriet, ka *Microsoft* pieteikumu par pagaidu noregulējumu pamatotību drīkst vērtēt vienīgi, ņemot vērā faktiskos un juridiskos apstākļus, kas izriet no paša pieteikuma par pagaidu noregulējumu teksta un no šim pieteikumam pievienotajiem dokumentiem, kas paredzēti tā satura ilustrēšanai (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2002. gada 7. maija rīkojumu lietā T-306/01 R *Aden* u.c./ Padome un Komisija, *Recueil*, II-2387. lpp., 52. punkts). Lai gan nevar secināt, ka katrs apgalvojums, kas balstīts uz pieteikumam par pagaidu noregulējumu nepievienotu dokumentu, noteikti būtu jāizslēdz no procesa, tomēr jānorāda, ka šādu apgalvojumu neuzskata par pierādītu gadījumā, ja attiecīgo apgalvojumu apstrīd strīda pretējā puse vai persona, kas iestājusies lietā šīs pretējās puses atbalstam.

88 Jautājumā par atsauci uz pielikumu T.9 jāatgādina, ka, lai gan konkrētos jautājumos tekstu drīkst pamatot un papildināt ar atsaucēm uz noteiktiem pievienotu dokumentu fragmentiem, vispārēja atsauce uz citiem dokumentiem, pat ja tie ir pievienoti pieteikumam par pagaidu noregulējumu, nevar kompensēt būtisko elementu trūkumu minētajā pieteikumā (rīkojums iepriekš 87. punktā minētajā lietā *Aden* u.c./Padome un Komisija, 52. punkts). Šajā sakarā jānorāda, ka "Praktisko

norādījumu" VII sadaļas 2. punkts, kurā noteikts, ka "faktiskie un tiesību pamati, uz kuriem balstīta pamata prasība un kas sākotnēji šķietami apliecina tās pamatotību" jānorāda "ļoti īsi un konkrēti", nepārkāpjot šo noteikumu, nav interpretējams tādējādi, ka tas pieļautu vispārēju atsauci uz pievienotu dokumentu, kurā sīki izklāstīti argumenti.

89 Neskarot lietas materiāliem vēlāk pievienotos dokumentus un tiesas sēdē pagaidu noregulējuma tiesnesim izteiktos mutvārdu apsvērumus, lēmums tiks pieņemts, neņemot vērā nedz pamata prasības pielikumus, nedz pielikumu T.9.

Par dokumentu iesniegšanu tiesvedības gaitā

90 Savos 2004. gada 13. septembra apsvērumos Komisija uzskata, pirmkārt, ka *Microsoft* 2004. gada 19. augusta apsvērumos izvirzītie argumenti, it īpaši argumentācija attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesībām, kas sīki izklāstīta divos atšķirīgos pielikumos (pielikums T.3 "Preskota [*Prescott*] atzinums" un pielikums T.6 "Galū [*Galloux*] atzinums") pārsniedz pamatus, kas minēti pamata prasībā. Turklāt netiek sniegts nekāds paskaidrojums par to, kāpēc pielikums T.3, kas ir ar 2004. gada 3. jūniju datēts dokuments, netika iesniegts līdz ar pieteikumu par pagaidu noregulējumu.

91 Komisija pēc tam norāda, ka *Microsoft* saviem 2004. gada 19. augusta apsvērumiem ir pievienojis dokumentu, kuru tas ir pievienojis pamata prasībai (pielikums A.21, kas pārtapis par pielikumu T.5, Knauers [*Knauer*], "Par [Lēmuma] patentu tiesību aspektiem"), kā arī dokumentu, kura saturs šķiet identisks pamata prasības pielikuma saturam [pielikums T.8, Evanss [*Evans*], Ničolss [*Nichols*] un Padilja [*Padilla*], "Ekonomikas pierādījumi jautājumā par izstumšanas sekām, kuras Komisija min saistībā ar atteikšanos un pārdošanu ar piesaisti", līdzinās pielikumam A.19].

92 Savās atbildēs uz Pirmās instances tiesas rakstiskajiem jautājumiem pirms savas izstāšanās *Novell* un *CCIA* iebilda, ka atsevišķi dokumenti ir nepieņemami, jo, lai gan tie bija jāiesniedz līdz ar pieteikumu par pagaidu noregulējumu, tie tika iesniegti tikai vēlāk (pielikumi T.3, T.5, T.8 un U.2, Kempbels-Kellijs [*Campbell-Kelly*], "Piezīmes par *Active Directory* novatorisko raksturu").

93 Pagaidu noregulējuma tiesnesis konstatē, ka dokumenti T.3, T.5, T.6 un T.8 tika pievienoti *Microsoft* 2004. gada 19. augusta apsvērumiem un paredzēti to satura pamatošanai. Tādējādi šajos apstākļos *Microsoft* nedrīkstētu pārmest to, ka tas detalizēti ir atbildējis uz Komisijas 2004. gada 21. jūlija apsvērumos izvirzītajiem argumentiem, šajā sakarā nav lielas nozīmes nedz tam, ka pievienotais dokuments ir datēts pirms pieteikuma par pagaidu noregulējumu iesniegšanas, nedz tam, ka tas ir identisks vai līdzinās pamata prasībai pievienotam dokumentam. Šo pašu iemeslu dēļ arī *Microsoft* apsvērumi par iestāšanās rakstiem var tikt pamatoti balstīti uz pielikumu U.2.

Par pierādījumu trūkumu

94 Komisija uzsver, ka pielikums T.5 un pielikums T.8 ir balstīti uz informāciju, kas tai nav pieejama [pielikuma T.5 4. punktā ir atsauce uz informāciju, kas saņemta no *Microsoft*, to tuvāk neprecizējot; nav pievienoti ziņojumi, kas minēti pielikuma T.8 6. punktā (*Merrill Lynch and Forrester* par serveru tirgus datiem), 35. zemsvītras piezīmē (*Microsoft* veiktais pētījums), 42. un 43. zemsvītras piezīmē ("*Digital Media Tracker* izpēte"), 48. zemsvītras piezīmē ("Mikrodatoros instalētu multimediju draiveru analīze"), 50. zemsvītras piezīmē ("*NERA* iesniegums")].

95 Šajā sakarā pietiek ar norādi uz to, ka pagaidu noregulējuma tiesnesim attiecīgā gadījumā jānovērtē, vai apgalvojumiem, kas balstīti uz iepriekš minētajiem ziņojumiem un informāciju, iztrūkst pierādīšanas spēks.

Par atsevišķu citu formālo prasību neievērošanu

96 Komisija un *CCIA* pirms izstāšanās norāda, ka *Microsoft* savā pieteikumā par pagaidu noregulējumu atsaucas uz pielikumu R.6 (Karboni [*Carboni*], "Atzinums par preču zīmju tiesībām"), nepaskaidrojot attiecīgā dokumenta saistību ar lietu un tādējādi padarot šo pielikumu par vērā neņemamu.

97 Kā jau tika norādīts iepriekš 88. punktā, vispārēja atsauce uz citiem dokumentiem pat, ja tie ir pievienoti pieteikumam par pagaidu noregulējumu, nevar kompensēt būtisku elementu trūkumu minētajā pieteikumā. Šajā gadījumā pielikums R.6, uz kuru izdarīta atsauce pieteikumā par pagaidu noregulējumu, ir paredzēts, lai atbalstītu argumentu par *Microsoft* preču zīmju iespējamo aizskārumu, un tā redakcija ir šāda: "Lēmuma 6. panta a) daļas tūlītēja izpilde turklāt nopietni aizskartu *Microsoft* un *Windows* preču zīmes, jo *Microsoft* būtu spiests pārdot pasliktinātu un tā pamatkoncepcijai neatbilstošu produktu". Tā kā no šā formulējuma pietiekami skaidri izriet, ka pielikuma R.6 mērķis ir ilustrēt identificēto risku, pagaidu noregulējuma tiesnesis uzskata, ka šis pielikums nebūtu jāizslēdz no mutvārdu procesa.

V — *Par lietas būtību*

Par jautājumu saistībā ar informāciju par savstarpēju izmantojamību

A — Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

1. *Microsoft* un personu, kam atļauts iestāties lietā tās nostājas atbalstam, izvirzītie argumenti

a) Par *fumus boni juris*

98 *Microsoft* uzskata, ka starp to un Komisiju pastāv nopietnas domstarpības jautājumā par licenču obligātu piešķiršanu attiecībā uz tās sakaru protokoliem, un tādējādi esot

izpildīts nosacījums, saskaņā ar kuru ir sākotnēji šķietami jāpierāda Lēmuma 5. panta no a) līdz c) daļas pretlikumība.

99 *Microsoft* apgalvo, ka šajā gadījumā nav ievēroti četri kritēriji, kas ļautu uzlikt pienākumu uzņēmumam piešķirt licenci un kurus Tiesa precizējusi 1988. gada 5. oktobra spriedumā lietā 238/87 *Volvo, Recueil,* 6211. lpp.; 1995. gada 6. aprīļa spriedumā apvienotajās lietās C-241/91 P un C-242/91 P *RTE* un *ITP*/Komisija, *Recueil,* I-743. lpp., turpmāk tekstā — "*Magill* spriedums"); 1998. gada 26. novembra spriedumā lietā C-7/97 *Bronner, Recueil,* I-7791. lpp., un 2004. gada 29. aprīļa spriedumā lietā C-418/01 *IMS Health, Recueil,* I-5039. lpp., 49. punkts.

100 Pirmkārt, *Microsoft* intelektuālā īpašuma elementi, kuru izpaušana konkurentiem būtu jāveic saskaņā ar Lēmumu, darba grupas serveru operētājsistēmu piegādātāju darbībai neesot vajadzīgi.

101 Vispirms *Microsoft* norāda uz to, ka dažādu izplatītāju piedāvātu operētājsistēmu savstarpēju izmantojamību esot iespējams nodrošināt ar piecām metodēm, proti, pirmkārt, izmantojot standarta sakaru protokolus, piemēram, *TCP/IP* (*Transmission Control Protocol/Internet Protocol* [pārraides vadības protokols/protokols IP] un *HTTP* (*HyperText Transfer Protocol* [hiperteksta transporta protokols]); otrkārt, pievienojot *Windows* klientu personālo datoru vai serveru operētājsistēmai programmatūras kodu, kas tai ļautu nodrošināt sakarus ar *Microsoft* konkurējošu serveru operētājsistēmu, izmantojot šīs serveru operētājsistēmas konkrētos sakaru protokolus; treškārt, *Microsoft* konkurējošu serveru operētājsistēmai pievienojot programmatūras kodu, kas tai ļautu nodrošināt sakarus ar *Windows* klientu personālo datoru vai serveru operētājsistēmu, izmantojot *Windows* operētājsistēmu sakaru protokolus; ceturtkārt, visu tīklā sasaistīto klientu personālo datoru un serveru operētājsistēmām pievienojot programmatūras kodu bloku, kas savstarpēju izmantojamību ļautu nodrošināt ar sakariem starp šiem programmatūras kodu blokiem un, piektkārt, izmantojot *Windows* serveru operētājsistēmu kā "tiltu" starp *Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmu un konkurējošo serveru operētājsistēmu.

102 Pēc tam *Microsoft* norāda uz to, ka jautājumā par esošo savstarpējas izmantojamības līmeni klientu sūdzības neesot saņemtas.

103 Visbeidzot *Microsoft* norāda uz to, ka šajā jomā turpina darboties vairāki konkurenti.

104 Otrkārt, *Microsoft* atteikšanās izpaust savus intelektuālā īpašuma elementus saviem konkurentiem nekavējot tādu jaunu produktu rašanos, pēc kuriem patērētāju pieprasījums joprojām nav apmierināts. Neesot sniegts neviens pierādījums, kas apliecinātu šādu pieprasījuma apmierinājuma trūkumu. Netika konstatēts arī tas, ka *Microsoft* konkurenti izmantos tā intelektuālā īpašuma elementus, lai izstrādātu jaunus produktus, un nevis tikai aprobežoties ar esošo *Microsoft* produktu funkcionalitāšu atveidošanu.

105 Treškārt, fakts, ka *Microsoft* patur savu tehnoloģiju izmantošanu sava paša vajadzībām, neierobežojot konkurenci sekundārajā tirgū, jo, kā liecina *Linux* pastāvīgā izaugsme, darba grupas serveru operētājsistēmu izplatītāju vidū pastāv sīva konkurence. Tādējādi sešus gadus pēc apgalvotās *Microsoft* atteikšanās brīža tirgū ir konkurences apstākļi.

106 Ceturtkārt, atteikšanās piešķirt licences attiecībā uz savu tehnoloģiju konkurējošu serveru operētājsistēmu izplatītājiem esot objektīvi pamatota. Faktiski, atšķirībā no toreiz strīda pamatā esošās valsts tiesību aktos aizsargātās informācijas, kuru iesaistītās sabiedrības atteicās izpaust iepriekš 99. punktā minētajās lietās *Magill* un *IMS Health*, šajā gadījumā aizsargātā informācija attiecoties uz slepenu un vērtīgu tehnoloģiju. Šajā gadījumā, lai nonāktu pie secinājuma, ka atteikšanās paziņot ar intelektuālā īpašuma tiesībām aizsargātu informāciju neesot objektīvi pamatota un tādējādi ir EKL 82. panta pārkāpums, Komisija esot piemērojusi neprecīzu vērtējuma kritēriju, kas krietni atšķiras no līdzšinējā judikatūrā atzītajiem. Tādējādi Komisija

pati atzina, ka šāda atteikšanās ir EKL 82. panta pārkāpums, ja, visu labi apsverot, pozitīvā ietekme uz novatorismu nozarē kopumā atsver negatīvo ietekmi uz uzņēmuma vēlmi ieviest jauninājumus (783. apsvērums). Neskatoties uz šā jaunā kritērija nenoteiktību, ar to neesot uzskatāmi parādīts, balstoties uz pierādījumiem vai analīzi, ka novatorismu šajā nozarē veicinātu *Microsoft* piederošās tehnoloģijas izpaušana konkurentiem. *Microsoft* apgalvo, ka, tieši otrādi, konkurence starp serveru operētājsistēmu izplatītājiem obligātas licences rezultātā tiktu mazināta.

107 *Microsoft* pie tam norāda, ka *Sun Microsystems* tam nav lūgusi tehnoloģiju, kuru Komisija tam uzliek pienākumu izpaust. Turklāt, ievērojot to, ka šī sabiedrība nekad neesot lūgusi nevienu licenci programmatūras izstrādei EEZ, *Microsoft* apgalvo, ka tam nebūt nebija jāuztver *Sun Microsystems* lūgums kā tāds, kas liktu tam rīkoties veidā, kas varētu ietilpt EKL 82. panta piemērošanas jomā.

108 Visbeidzot, uzliekot *Microsoft* pienākumu piešķirt licences attiecībā uz aizsargātu informāciju, Komisija pienācīgi neņemot vērā Kopienām saskaņā ar TRIPS uzliktās saistības (skat. iepriekš 84. punktu).

109 Savos 2004. gada 19. augusta apsvērumos *Microsoft* norāda, ka Komisijai nav pamata apgalvot, ka Lēmumā tam netiekot uzlikts pienākums veikt jaunas darbības, bet vienīgi esot vērsts uz to, lai tas paliktu pie savas komercdarbības politikas, kuru tas sākotnēji īstenojis. Faktiski *Microsoft* norāda, vispirms, ka Komisija nenorāda, ka Lēmuma 5. pantā minētā informācija būtu tikusi paziņota iepriekš. Tas turpinajumā norāda, ka gadījumā, ja Komisija tādējādi būtu atsaukusies uz tīklošanas tehnoloģijas informāciju, kuras izmantošanas licence 1994. gadā tika piešķirta *AT & T*, lai ļautu izstrādāt produktu ar nosaukumu "Advanced Server for UNIX" ("AS/U"), būtu

jāuzsver, ka informācijas sniegšana nav tikusi pārtraukta. Faktiski produkts ar nosaukumu "PC Net Link", kuru izstrādājusi *Sun Microsystems*, kurai *AT & T* piešķīra licenci attiecībā uz *AS/U*, joprojām šobrīd esot pieejams tirgū. *Sun Microsystems* joprojām to reklamējot, apgalvodama, ka tas nodrošina "*WindowsNT* izcelsmes tīkla pakalpojumus" — tostarp gan datņu un drukas pakalpojumus, gan lietotāju un grupu pārvaldības pakalpojumus — *Solaris* serveru operētājsistēmās. *Sun Microsystems* turklāt apgalvojot, ka *PC Net Link* pareizi darbojas ar *Microsoft Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmu jaunākajām versijām, tostarp *Windows 2000 Professional* un *Windows XP*.

110 Turklāt *Microsoft* nevar tikt uzlikts pienākums turpmāk piešķirt licences attiecībā uz visiem tās sakaru protokoliem tāpēc, ka 1994. gadā tas bija nolēmis piešķirt *AT & T* licenci attiecībā uz tīklošanas tehnoloģiju. Turklāt saskaņā ar vienošanos starp *Microsoft* un *AT & T* komerciālās attiecības nav attiecināmas uz jaunām tehnoloģijām.

111 Visbeidzot *Microsoft* uzsver, ka konkurējošo serveru operētājsistēmu pārdevēji nav atkarīgi no informācijas par savstarpēju izmantojamību, kuras izpaušanas apturēšana tiek pārmesta *Microsoft*. *Novell* nekad neesot izmantojusi *AS/U* un nekad neesot izrādījusi ne mazāko interesi par šādu izmantošanu. *Novell* produkts *NetWare* nodrošinot gan datņu un drukas pakalpojumus, gan lietotāju un grupu pārvaldības pakalpojumus *Windows* operētājsistēmās, izmantojot savu sakaru protokolu komplektu. *AS/U* nekādi neizmantojot arī *Linux* pārdevēji. Tās serveru operētājsistēmas nodrošinot gan datņu un drukas pakalpojumus, gan lietotāju un grupu pārvaldības pakalpojumus *Windows* operētājsistēmās, izmantojot atklātā pirmkoda programmatūras produktu *Samba*, kas esot izstrādāta *Microsoft* sakaru protokolu reversās inženierijas ceļā.

b) Par steidzamību

112 *Microsoft* apgalvo, ka Lēmuma 5. panta no a) līdz c) daļas tūlītēja izpildes rezultātā tiktu nodarīti trīs veida būtiski un neatgriezeniski kaitējumi.

1) Intelektuālā īpašuma tiesību aizskārums

113 Lēmuma mērķis esot uzlikt *Microsoft* pienākumu piešķirt licences attiecībā uz vērtīgu informāciju, ko aizsargā intelektuālā īpašuma tiesības. Šāds intelektuālā īpašuma tiesību aizskārums esot būtisks un neatgriezenisks kaitējums.

i) Vērtīga informācija

114 *Microsoft* paskaidro, ka sakaru protokoli ir tai piederoša tehnoloģija, kuru izmanto *Windows* klientu personālo datoru un serveru operētājsistēmas, lai veiktu informācijas apmaiņu ar citiem šo operētājsistēmu eksemplāriem, un tai esot ievērojama komerciālā vērtība [pielikumā R.2 izklāstītais S. Mednika [*S. Madnick*] un B. Meijera [*B. Meyer*] pētījums "Kaitējums, ko rada *Microsoft* uzliktais pienākums izpaust visu sakaru protokolus, kas tiek izmantoti darba grupas pakalpojumu nodrošināšanai" (turpmāk tekstā — "Mednika un Meijera pētījums")]. Tā sakaru protokoli esot daudzu gadu ļoti dārga pētniecības un izstrādes darba auglis. Lai izstrādātu sakaru protokolus, kas nodrošina noderīgas funkcionalitātes un pilnveido *Windows* operētājsistēmu mijiedarbības ātruma, uzticamības, drošības un efektivitātes ziņā, esot veltīti ievērojami pūliņi.

115 Sakaru protokolu specifikācijas, kurās ietverts sakaru protokolu koncepcijas un darbības veida detalizēts apraksts, nonākot konkurenta rīcībā, tam ļautu izmantot *Microsoft* sakaru protokolus savā serveru operētājsistēmā.

116 Savos 2004. gada 19. augusta apsvērumos *Microsoft* uzsver, ka obligātā kārtā piešķirot licenci attiecībā uz tādu sakaru protokolu specifikācijām, kas ļauj vairākām *Windows* serveru operētājsistēmām kopīgi darboties, lai piedāvātu darba grupas pakalpojumus, tiktu izpausts nozīmīgs informācijas daudzums par *Windows* operētājsistēmu iekšējo uzbūvi. Kā izrietot no Mednika un Meijera pētījuma, piešķirot licenci attiecībā uz sakaru protokoliem, kas nodrošina mijiedarbību starp dažādām *Windows* serveru operētājsistēmām, tiktu atklāta plaša informācija par šo operētājsistēmu pamatā esošā direktorija *Active Directory* darbību.

ii) Ar intelektuālā īpašuma tiesībām aizsargātā informācija

117 *Microsoft* sakaru protokoli un tos aprakstošās specifikācijas esot intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībā. Atbildot uz Komisijas 2004. gada 21. jūlija apsvērumos izvirzīto argumentu, *Microsoft* precizē, pirmkārt, ka savstarpēji jānošķir protokolu koncepcija, protokolu specifikācijas un šo protokolu ieviešana un, otrkārt, ka intelektuālā īpašuma aizsardzība nav ierobežota ar kādu no šīm trijām kategorijām.

Autortiesību aizsardzība

118 Sakaru protokoli esot autortiesību aizsardzības objekts saskaņā ar 1886. gada 9. septembra Bernes konvenciju par literāro un mākslas darbu aizsardzību, kurā pēdējie grozījumi izdarīti 1979. gada 28. septembrī, un Padomes 1991. gada 14. maija Direktīvu 91/250/EEK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību (OV L 122, 42. lpp.), ņemot vērā tās preambulu un 1. panta 1. punktu. Šo protokolu specifikācijas esot izstrādes darba materiāli, kurus arī aizsargājot autortiesības (iepriekš 90. punktā minētais pielikumā T.3 esošais Preskota atzinums).

119 Tādējādi *Microsoft* kā ikvienam autortiesību īpašniekam esot ekskluzīvas tiesības ļaut savus aizsargātos darbus publicēt vai jebkādā citādā veidā padarīt pieejamus sabiedrībai. Dažādu dalībvalstu likumdošana autortiesību jomā nepārprotami ļaujot aizsargātu darbu īpašniekiem izlemt jautājumu par to, vai viņu darbi ir publicējami vai kā citādi izziņojami. Savukārt Lēmums liedzot *Microsoft* tiesības izlemt jautājumu par to, kādā veidā, kam, kad un uz kādiem nosacījumiem tas vēlētos pēc vajadzības padarīt pieejamas savu sakaru protokolu specifikācijas. Tādējādi Komisija nevarot atzīt, ka *Microsoft* sakaru protokolu specifikācijas pēc sastādīšanas esot autortiesību aizsardzībā un vienlaikus apgalvot, ka ar Lēmumu *Microsoft* uzliktais pienākums piešķirt licences attiecībā uz šīm specifikācijām neesot pretrunā šo pašu tiesību būtībai.

120 Autortiesību īpašniekam turklāt esot ekskluzīvas tiesības ļaut radīt atvasinātos darbus saskaņā gan ar Bernes Konvencijas 12. pantu, gan ar Direktīvas 91/250 4. pantu. Savukārt šīs ekskluzīvās tiesības ļaut radīt atvasinātos darbus netiekot respektētas, jo *Microsoft* konkurentu veiktā specifikāciju implementācija savos sakaru protokolos gandrīz noteikti būtu pielīdzināma šo specifikāciju adaptēšanai vai tulkošanai, kas ietilpstot autortiesību jomā un tādējādi nevarot tikt uzskatīts par patstāvīgi izstrādātu darbu. Turklāt, pat pieņemot, ka licences saņēmēji

spētu zināmas specifikācijas ieviest, neaizskarot *Microsoft* autortiesības, Lēmums saņēmējiem neprasa, *Microsoft* "ļaut izmantot" sakaru protokolu specifikācijas, neierobežojot licences saņēmēju darbu izstrādi. Tādējādi neesot nekāda pamata uzskatīt, ka licences saņēmēji aprobežosies vienīgi ar tādu lietojumprogrammatūru izstrādi, kas nav pretlikumīgas, pat pieņemot, ka tas būtu iespējams.

121 Visbeidzot *Microsoft* norāda, ka ASV izlīguma ietvaros visi lietas dalībnieki piekrita tam, ka tās klienta — servera sakaru protokolu specifikācijas ir autortiesību aizsardzībā.

Patentaizsardzība

122 Savā pieteikumā par pagaidu noregulējumu *Microsoft* norāda, ka atsevišķi sakaru protokoli, kurus Komisija tai uzliek par pienākumu darīt zināmus, ir patentēti vai par tiem ir iesniegti patentu pieteikumi, un tas plāno līdz 2005. gada jūnijam iesniegt lielu skaitu patentu pieteikumu attiecībā uz dažādiem *Windows* klientu personālo datoru un serveru operētājsistēmu aspektiem saistībā ar Lēmumā minētajiem sakaru protokoliem. Apstāklis, ka Lēmuma darbība nav ierobežota laikā, attaisnotu Lēmumā noteiktā obligātā licencēšanas pienākuma attiecināšanu uz turpmākiem patentiem.

123 Savos 2004. gada 19. augusta apsvērumos *Microsoft* norāda uz trīs esošiem Eiropas patentiem un diviem iesniegtiem patentu pieteikumiem, kas attiecas uz obligāti licencējamiem sakaru protokoliem. Saskaņā ar iepriekš 91. punktā minēto pielikumā T.5 esošo Knauera atzinumu vairāki *Windows* serveru operētājsistēmās datņu un

drukas pakalpojumu un lietotāju un grupu pārvaldības pakalpojumu nodrošināšanai izmantotie sakaru protokoli ir patentēti, proti, pirmkārt, protokols *DFS* (*Distributed File System*) ir patentēts ar patentu EP 0 661 652 B1; otrkārt, protokols *SMB* ir patentēts ar patentu EP 0 438 571 B1, un, treškārt, protokols *Distributed Component Object Model Remote* ir patentēts ar patentu EP 0 669 020 B1. Savukārt patentu pieteikumi attiecas uz *Constraint Delegation* un *Active Directory Sites* protokoliem.

124 Šajā sakarā *Microsoft* norāda, ka Komisija no korektīvo pasākumu piemērošanas neizslēdz patentētu tehnoloģiju un uzliek pienākumu piešķirt licences attiecībā uz visām tā intelektuālā īpašuma tiesībām attiecībā uz sakaru protokoliem, tostarp ikvienu patentu. Tādējādi konkurentiem nebūtu nekādas vajadzības censties izstrādāt lietojumprogrammatūru, kurā netiek izmantotas patentētās metodes.

Komercnoslēpuma aizsardzība

125 *Microsoft* apgalvo, ka sakaru protokoli esot komercnoslēpums, kas netiek izpausts trešām personām, ja vien tās neapņemas ievērot līgumiski noteiktas konfidencialitātes saistības.

126 Atbildot uz Komisijas 2004. gada 21. jūlija apsvērumiem, kuros teikts, ka, pirmkārt, saskaņā ar konkurences tiesībām atteikšanās izpaust "noslēpumu", kas pastāv vienīgi pateicoties vienpusējam komerciālam lēmumam, likumīgums esot atkarīgs no skartajām interesēm un, otrkārt, kaitējums, kāds *Microsoft* tiktu nodarīts, uzliekot pienākumu izpaust savus komercnoslēpumus, būtu mazāks nekā kaitējums, kāds tiktu nodarīts, nosakot pienākumu *Microsoft* ļaut atveidot savus autortiesību aizsardzībā esošos darbus vai pieļaut savu patentu aizskārumu, *Microsoft* iebilst, ka patreiz tam esot iespējams nodot savus sakaru protokolus trešām personām pret finanšu atlīdzību, ka tas drīkstot celt prasību tiesā pret tiem, kas šos protokolus

izmanto pretlikumīgi (iepriekš 90. punktā minētie, attiecīgi, pielikumos T.3 un T.6 iekļautie Preskota un Galū atzinumi) un ka tādējādi licenču obligāta piešķiršana mazinātu šā attiecīgā īpašuma vērtību. Turklāt no 1994. gada 6. oktobra sprieduma lietā T-83/91 *Tetra Pak*/Komisija, *Recueil*, II-755. lpp., 84. un 139. punkts, nevarot secināt, ka Pirmās instances tiesa būtu atzinusi, ka specifikāciju formā izklāstīta slepena informācija nebūtu aizsargāta tāpat kā pārējās intelektuālā īpašuma tiesības, tā kā minētajai tiesai netika lūgts konstatēt, vai kartona kārbu specifikācijas būtu aizsargāts komercnoslēpums.

Par informācijas nepieciešamību

127 Savos 2004. gada 21. jūlija apsvērumos Komisija apgalvo, ka *Microsoft* sakaru protokolu specifikācijas esot "informācija, kas vajadzīga, lai panāktu savstarpēju izmantojamību" Direktīvas 91/250 izpratnē, un tādējādi Lēmumā noteiktais pienākums obligātā kārtā piešķirt licences *Microsoft* konkurentiem nenodrošinot neko vairāk, nekā tie varētu iegūt, dekompilējot *Windows* serveru operētājsistēmas saskaņā ar direktīvas 6. pantā paredzēto atkāpi.

128 Tomēr *Microsoft* uzskata, ka šis apgalvojums vairākos punktos ir neprecīzs.

129 Pirmkārt, Direktīvas 91/250 6. panta 2. punktā esot paredzēts vienīgi ierobežots izņēmums no direktīvas 4. pantā noteiktajām aizsargātas datorprogrammas īpašnieka ekskluzīvajām tiesībām. Konkrēti noteiktos apstākļos "likumīgam lietotājam" esot atļauts "atklāt" aizsargātas datorprogrammas saskarnes, "dekompilējot" mašīnlasāmu kodu, kas uzrāda šīs saskarnes. Šāda "dekompilācija" esot atļauta vienīgi gadījumā, ja saskarnes ir obligāti vajadzīgas neatkarīgi radītas datorprogrammas funkcionalitātei, un programmas īpašnieks tās nav darījis pieejamas. Šajā gadījumā bez *Microsoft* apgalvojuma par to, ka tas jau ir izpaudis saskarnes, kas trešo personu datorprogrammām vajadzīgas, lai pārbaudītu *Windows* serveru operētāj-

sistēmas funkcionalitāti, *Microsoft* sakaru protokolu specifikācijas nav vajadzīgas, lai nodrošinātu neatkarīgi radītas darba grupas serveru operētājsistēmas funkcionalitāti. Gluži pretēji, Lēmums uzliek *Microsoft* pienākumu ļaut konkurentiem radīt produktus, kas nodrošinātu tos pašus datņu un drukas pakalpojumus un tos pašus lietotāju un grupu pārvaldības pakalpojumus, ko nodrošina *Windows* serveru operētājsistēmas, izstrādājot savas *Microsoft* sakaru protokolu ieviešanas. Tādējādi *Microsoft* tiekot uzlikts pienākums sniegt saviem konkurentiem vērtīgu komerciālu informāciju situācijā, kurā tiem neesot nekādu tiesību veikt dekompilāciju saskaņā ar minētās direktīvas 6. panta 2. punktu.

130 Otrkārt, Direktīvas 91/250 6. pants ļaujot iegūt informāciju dekompilācijas ceļā, tomēr 2. punktā paredzot trīs stingrus ierobežojumus attiecībā uz šīs informācijas izmantošanu, tostarp aizliegumu šo informāciju izmantot, lai izstrādātu programmu, kas reproducē dekompilēto. Tomēr Lēmums šajā ziņā neietverot nevienu ierobežojumu; gluži pretēji — tas ļaujot licences saņēmējiem izstrādāt lietojumprogrammatūru, ar kuru tiek aizskartas *Microsoft* autortiesības uz savu sakaru protokolu specifikācijām.

131 Treškārt, specifikācijas esot vērtīgākas, nekā informācija, kuru *Microsoft* konkurenti varētu iegūt likumīgas dekompilācijas ceļā.

Par būtisku un neatgriezenisku kaitējumu

132 Pēc tam *Microsoft* paskaidro, ka intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībā esošas informācijas izpaušanas rezultātā tiktu nodarīts būtisks un neatgriezenisks kaitējums.

133 Ļaudama *Microsoft* konkurentiem izmantot sakaru protokolus, lai piedāvātu serveru operētājsistēmas, ar kurām var aizstāt *Microsoft* izplatītās, Lēmuma 5. panta a) daļa liedzot iespējas *Microsoft* izmantot konkurences priekšrocības, kuras tas ieguvis, veltot pūliņus pētniecības un izstrādes veikšanai. Savukārt intelektuālā īpašuma tiesības ietverot tiesības izvēlēties izmantot vai neizmantot aizsargāto īpašumu, kā arī tā izmantošanas veidu. Tādējādi esot atzīts, ka ar licences obligātu piešķiršanu tiek mazināts intelektuālā īpašuma "galvenais loģiskais pamats", proti, "piešķirt jaunradošu un oriģinālu darbu radītājam ekskluzīvas tiesības izmantot šos darbus" (Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2001. gada 26. oktobra rīkojums lietā T-184/01 R *IMS Health*/Komisija, *Recueil*, II-3193. lpp., 125. punkts). Tādēļ Pirmās instances tiesa esot atzinusi, ka, pieprasot uzņēmumam piešķirt licences attiecībā uz savām intelektuālā īpašuma tiesībām pat "tikai īslaicīgi", rodas risks tam nodarīt "būtisku un neatgriezenisku kaitējumu", pat ja attiecīgā informācija jau ir vispārpieejama (tā paša rīkojuma 127. punkts).

134 Intelektuālā īpašuma elementu izpaušanas neatgriezeniskums esot īpaši acīmredzams komercnoslēpumu gadījumā. Šajā gadījumā šie elementi attiecas uz *Microsoft* koncepcijām attiecībā uz zināmu tādu uzdevumu izpildi, kas jāveic serveru operētājsistēmām pašām un sadarbībā ar klientu personālo datoru un serveru operētājsistēmām. Šo koncepciju atklāšana vairs nav izdzēšama no saņēmēju atmiņas.

135 Pienākums piešķirt licences attiecībā uz autortiesību aizsardzībā esošu informāciju turklāt arī neatgriezeniski ietekmējot konkurenci. Autortiesību aizsardzībā esošu sakaru protokolu specifikāciju izpēte faktiski ļaujot *Microsoft* konkurentiem iegūt padziļinātas zināšanas par tā operētājsistēmu iekšējo darbību un to izmantot savu produktu vajadzībām. Pēc tam nebūtu iespējams nodrošināt to, ka šīs zināšanas neizmanto *Microsoft* konkurenti.

136 Neatgriezenisku kaitējumu nodarot arī licences obligātu piešķiršana attiecībā uz patentiem. Protams, Lēmuma atcelšana ļautu *Microsoft* celt prasījumus pret trešām personām, lai liegtu patentētās tehnoloģijas izmantošanu, bet būtu īpaši sarežģīti un neefektīvi mēģināt pārbaudīt, vai *Microsoft* tehnoloģija joprojām tiek vai netiek izmantota, un pa to laiku radīti produkti, kuros izmantoti *Microsoft* izgudrojumi, iespējams, paliktu izplatīšanas kanālos un klientu rīcībā.

137 Lai gan Lēmums ļauj *Microsoft* piešķirt licences attiecībā uz savām intelektuālā īpašuma tiesībām "saprātīgi un nediskriminējoši", kas, domājams, ietverot arī autoratlīdzības samaksu, šādas autoratlīdzības samaksa neatsvērtu *Microsoft* intelektuālā īpašuma tiesību aizskārumu (šajā sakarā skat. iepriekš 125. punktā minētā rīkojuma lietā *IMS Health*/Komisija 133. punktu).

2) Iejaukšanās Microsoft uzņēmējdarbības brīvībā

138 Atsaucoties uz Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 1996. gada 3. jūnija rīkojumu lietā T-41/96 R *Bayer*/Komisija, *Recueil*, II-381. lpp., 54. punkts, un rīkojumu iepriekš 133. punktā minētajā lietā *IMS Health*/Komisija (130. punkts), *Microsoft* apgalvo, ka tāpat kā lietās, kur izdoti šie rīkojumi, Lēmuma izpildes rezultātā tiktu apdraudētas tā tiesības brīvi noteikt savas komercdarbības politikas būtiskos aspektus.

i) Par informācijas apmaiņas brīvību

139 Šajā gadījumā vispārējas licences piešķiršana attiecībā uz tā sakaru protokoliem neatbilstot *Microsoft* komercdarbības politikai. Tas norāda, ka licenču piešķiršana

attiecībā uz tā klienta — servera sakaru protokoliem tika saskaņota ASV izlīgumā, bet šis izlīgums, savukārt, neietver licenču piešķiršanu attiecībā uz servera — servera sakaru protokoliem. Uzliekot *Microsoft* pienākumu piešķirt savstarpēji savienotu servera — serveru sakaru protokolu specifikācijas, vairums no kurām neesot sastādītas, Lēmums padarot *Microsoft* par serveru operētājsistēmu tehnoloģijas piegādātāju tās konkurentu labā.

140 Pēc tam *Microsoft* izskaidro atšķirības starp ASV izlīgumu un ar *Sun Microsystems* noslēgto vienošanos, no vienas puses, un Lēmumu, no otras puses.

141 ASV izlīgums paredzot licenču piešķiršanu attiecībā uz klienta — servera sakaru protokoliem vienīgi, lai nodrošinātu savstarpēju izmantojamību ar *Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmām, savukārt Lēmums nosaka pienākumu piešķirt licences attiecībā uz šiem pašiem protokoliem izmantošanai darba grupas serveru operētājsistēmās, kas nodrošina gan datņu un drukas pakalpojumus, gan lietotāju un grupu pārvaldības pakalpojumus visām *Windows* klientu personālo datoru vai serveru operētājsistēmām.

142 Kas attiecas uz darījumu, kas 2004. gada aprīlī tika noslēgts ar *Sun Microsystems* — kura vienīgā iesniedza sūdzību Komisijai — tas cita starpā ietver virkni abpusēju vienošanos, ar kurām puses ir vienojušās sadarboties produktu izstrādē un noformēt pretlicences, tostarp licences attiecībā uz Lēmumā minēto sakaru protokolu veidiem. *Microsoft* uzsver, ka pretlicences tam nodrošina pretizpildījumu, ļaujot pieeju *Sun Microsystems* intelektuālā īpašuma elementiem un mudina šo pēdējo ievērot *Microsoft* intelektuālā īpašuma tiesības attiecībā uz tā ar licenci piešķirto tehnoloģiju.

Šo vienošanos abpusējība nodrošinot *Microsoft* pretizpildījumu, kurš tieši iztrūkstot Lēmuma noteiktajā pienākumā obligātā kārtā piešķirt licences.

ii) Par tiesībām izstrādāt savus produktus

143 *Microsoft* apgalvo, ka Lēmuma izpilde tam atņemtu spēju izstrādāt savus produktus. Faktiski licenču obligāta piešķiršana attiecībā uz sakaru protokoliem noteikti apdraudētu tā rīcības brīvību, lemjot par savu preču izstrādi. Tiktu apdraudēta šo protokolu turpmāka pilnveidošana un galu galā *Microsoft* spēja ieviest jauninājumus, gluži kā norādīts Mednika un Meijera pētījumā. *Microsoft* norāda, ka faktiski kopš brīža, kad trešo personu produkti sāktu palikt atkarīgi no *Windows* serveru operētājsistēmas koncepcijas raksturlielumiem un nevis vairs pārbaudīta to funkcionalitāte ar publicēto saskarņu palīdzību, tiktu mazināta tā spēja šos koncepcijas raksturlielumus mainīt produkta pilnveidošanas nolūkā. Komisijas 2004. gada 21. jūlija apsvērumos izteiktie apgalvojumi par pretējo neņemt vērā tirgus realitāti. *Microsoft* jau esot tehnoloģiskas grūtības secīgu jauno *Windows* serveru operētājsistēmas laidienu gadījumā saglabāt atpakaļvērsto saderīgumu ar tūkstošiem publicēto saskarņu, ko izmanto trešo personu datorprogrammas. Jaunu funkcionalitāšu pievienošana un esošo funkcionalitāšu veiktspējas, drošības un uzticamības pilnveidošana tiktu ievērojami apgrūtināta, ja trešo personu datorprogrammas pārbaudītu *Windows* funkcionalitāti, izmantojot līdz šim konfidenciālus protokolus (pielikumos R.2 un T.7 esošie Mednika un Meijera pētījumi).

iii) Par vajadzību protokolus "padarīt noturīgākus"

144 Privāti protokoli nav izstrādāti izmantošanai nepazīstamos trešo personu programmatūras produktos. Tādējādi liela skaita privātu sakaru protokolu izpaušana varētu

izraisīt iespējamas disfunkcijas, avārijas un drošības riskus. *Microsoft* tādā gadījumā vajadzētu veltīt daļu savu resursu, lai protokolus "padarītu noturīgākus" pret nevērīgu vai ļaunprātīgu to izmantošanu, kam bieži vien nepieciešams pievienot aizsardzības kodus vai veikt papildu testēšanu pirms sakaru protokolus izmantojošo produktu izlaides. Šajā sakarā ar Lēmumu tiktu neatgriezeniski aizskartas *Microsoft* tiesības izstrādāt savus produktus pēc saviem ieskatiem.

145 Savos 2004. gada 19. augusta apsvērumos *Microsoft* piebilst, ka, saviem konkurentiem darot zināmas specifikācijas attiecībā uz sakaru protokoliem, kuru vienīgais uzdevums vienmēr esot bijis nodrošināt sakarus starp *Windows* serveru operētājsistēmām, pakļautu klientus tehniskai ievainojamībai. Šajā sakarā tas atsaucas uz pielikumos R.2 un T.7 esošajiem Mednika un Meijera pētījumiem. Šādi protokoli esot balstīti uz daudziem postulātiem attiecībā uz darba grupas pakalpojumus kopīgi nodrošinošu serveru operētājsistēmu iekšējo darbību. Tādējādi tiem neesot aizsargmehānismu, kuri tiem būtu bijuši, ja tie būtu paredzēti sakariem ar trešo personu programmatūras produktiem. Lai gan *Microsoft* būtu iespējams turpmāk "padarīt noturīgākas" savu sakaru protokolu ieviešanas, klientu tīklos esot miljoniem *Windows* serveru operētājsistēmu, kas izmanto protokolus to patreizējā stāvoklī. Neesot iespējams šos produktus modificēt *a posteriori*, lai tos aizsargātu pret sakaru protokolu nepareizu lietošanu, ievērojot to, ka vajadzīgo aizsargmehānismu integrēšanai būtu nepieciešams veikt plašus apgrozībā jau esošu produktu pārveidojumus. *Microsoft* norāda, ka, lai gan Komisija ironizē par to, ko tas raksturo kā "drošība neziņā" (pielikums S.2), klienti nebūtu priecīgi uzzinot, ka tās Lēmumā noteiktās izpaušanas rezultātā esošās *Windows* serveru operētājsistēmas kļuvušas ievainojamas attiecībā uz disfunkcijām (pielikumā T.7 esošais Mednika un Meijera pētījums). Protokoli esot sarežģīti, un esot augsts kļūdas rašanās risks, veicot to ieviešanu citā darba grupas serveru operētājsistēmā. Šāda kļūda varot izraisīt ievērojamu datu zudumu un bojājumu, līdztekus nodarot kaitējumu gan *Microsoft*, gan tās klientiem. Neapšaubāmi, ka klienti ir ļoti jutīgi pret datu zudumu un bojājumiem, un *Microsoft* tiktu nodarīts kaitējums, it īpaši saistībā ar tā reputāciju, ja esošā *Windows* serveru operētājsistēmu bāze tiktu apdraudēta sakarā ar *Microsoft* sakaru protokolu nepareizu lietošanu. Komisija uzskata, ka "atceļot Lēmumu, [..]

jebkurš kaitējums būtu atgriezenisks". Taču ar atcelšanu nevarot nedz atjaunot zudušus vai bojātus datus, nedz atgūt *Microsoft* reputāciju.

3) Neatgriezeniskas tirgus apstākļu izmaiņas

146 *Microsoft* apgalvo, ka licenču obligāta piešķiršana neatgriezeniski izmainītu tirgus apstākļus, nostādot to neizdevīgākā stāvoklī. Šķiet, ka Komisija vēlas šādas izmaiņas, kā tas izrietot no Lēmuma 695. apsvēruma, saskaņā ar kuru "[..] ja *Microsoft* konkurentiem būtu pieeja vajadzīgajai informācijai par savstarpēju izmantojamību, viņi varētu to izmantot, lai savu produktu pilnveidotās funkcijas padarītu pieejamas savstarpējas izmantojamības attiecību tīklā, uz kura balstās *Windows* vide".

147 Lai uzskatāmi parādītu neatgriezenisku izmaiņu rašanos tirgū, *Microsoft* norāda, ka tam piederošo sakaru protokolu detalizētu specifikāciju izpēte, kas būtu padarīta par iespējamu licenču obligāta piešķiršanas ceļā, ļautu iespēju izpaust konkurentiem svarīgus *Windows* serveru operētājsistēmu konstrukcijas aspektus. Kā paskaidrots Mednika un Meijera pētījumā, ar līdz šim privātu sakaru protokolu specifikācijām esot it īpaši liela iespējamība izpaust informāciju par operētājsistēmu iekšējo koncepciju, jo šie protokoli bieži vien esot atkarīgi no konkrētās ieviešanas programmatūras kodā. Tādēļ, ja šādus sakaru protokolus izmantotu trešās personas, būtu jāprecizē daudzējādi tehniski jautājumi, savukārt, gadījumā, ja protokolus privāti izmanto vienas un tās pašas operētājsistēmas dažādi eksemplāri dažādos serveros, šie tehniskie jautājumi paliek neizklāstīti.

148 Šādas informācijas plaša izpaušana ļautu *Microsoft* konkurentiem reproducēt savās serveru operētājsistēmās virkni funkcionalitāšu, kuras *Microsoft* ir izstrādājis pētniecības un izstrādes darba rezultātā. Tā rezultātā *Microsoft* nodarītais kaitējums pārsniegtu uzliktā izpaušanas pienākuma apjomu, darba grupas serveru operētājsistēmu tirgum un pat obligātās licences ģeogrāfiskajam pārklājumam.

c) Par interešu izsvēršanu

149 *Microsoft* vispirms apgalvo, ka, lai Kopienu interesei noteiktu efektīvu atlīdzinājumu, nav nepieciešama tūlītēja Lēmuma 5. panta no a) līdz c) daļas izpilde.

150 Pirmkārt, tā kā EKL 82. panta mērķis esot "aizsargāt patērētāju intereses un nevis aizsargāt konkrētu konkurentu stāvokli" (iepriekš 133. punktā minētā rīkojuma lietā *IMS Health*/Komisija 145. punkts), liela vērība būtu piešķirama apstāklim, ka patērētājiem netiek nodarīts kaitējums. Šajā gadījumā klienti faktiski gūstot labumu no dažādajiem savstarpējas izmantojamības risinājumiem. Tādējādi piecu gadu laikā, kamēr Komisija šo lietu izskatīja, neviens uzņēmums neesot darījis zināmu, ka būtu izvēlējies citu serveru operētājsistēmu, kas nav *Windows*, tomēr savstarpējas izmantojamības apsvērumu dēļ esot bijis spiests izvēlēties *Windows* serveru operētājsistēmu.

151 Turklāt Lēmuma 5. pantā paredzētā korektīvā pasākuma izpilde neesot vajadzīga, jo *Microsoft* konkurentiem neesot steidzamas vajadzības piekļūt tā sakaru protokoliem. Turklāt, kā norāda *Microsoft*, pati Komisija neapgalvojot, ka konkurence starp darba grupas serveru operētājsistēmu pārdevējiem ātri vien izzustu gadījumā, ja Lēmuma 5. panta izpilde tiktu apturēta.

152 Šajā jautājumā *Microsoft* norāda, ka tā konkurentu produkti patreiz esot konkurētspējīgi, un to pamato, iesniegdams dažādus pētījumus un projekcijas attiecībā uz *Linux*, *UNIX* un *Novell*.

153 *Microsoft* turklāt norāda uz to, ka Komisija nav konstatējusi nekādu saikni starp Lēmuma 5. pantā paredzēto korektīvo pasākumu un kādu darba grupas serveru operētājsistēmu izplatītāju prasību. *Microsoft* precizē, ka *Sun Microsystems*, *Novell* un *Free Software Foundation/Samba* nav lūgušas licenci attiecībā uz tam piederošajiem sakaru protokoliem.

154 Priekšrocības, kādas šie konkurenti var gūt no iespējas atklāt, kā *Microsoft* ir atrisinājis zināmas problēmas saistībā ar serveru operētājsistēmu projektēšanu, nedrīkstot gūt virsroku pār *Microsoft* likumīgu interesi aizsargāt savu tehnoloģiju. Izsverot intereses, efektīvas konkurences nodrošināšanas vispārējām interesēm noteikti esot jābūt augstākām par *Microsoft* konkurentu individuālajām interesēm.

155 Nepastāv risks, ka Lēmuma 5. panta izpildes apturēšanas gadījumā konkurējošie serveru operētājsistēmu izplatītāji tiktu izstumti no tirgus. *Microsoft* konkurenti esot daudzus gadus komerciālajiem klientiem piešķīruši licences attiecībā uz savām serveru operētājsistēmām, nenodrošinot pieeju sakaru protokolu specifikācijām, kuras *Microsoft* saskaņā ar Lēmumu ir pienākums tiem darīt zināmas. Savas analīzes pamatojumam *Microsoft* iesniedz dažādas ziņas attiecībā uz atsevišķiem tā konkurentiem attiecīgajā tirgū.

156 Visbeidzot *Microsoft* iebilst, ka Lēmuma izpildes steidzamību nevarot apgalvot, ņemot vērā to, ka administratīvais process, kura gaitā Komisijas vērtējums mainījās, ilga piecus gadus.

157 Otrkārt, interešu izsvēršanas gaitā jāņem vērā gan Kopienu saistības, kas izriet no starptautiskajiem nolīgumiem, tajā skaitā TRIPS, gan pamata prasības pamatotība. Šajā pēdējā aspektā, atsaukdamās uz Tiesas priekšsēdētāja 2002. gada 11. aprīļa rīkojumu lietā C-481/01 P(R) *NDC Health/IMS Health* un Komisija, *Recueil*, I-3401. lpp., *Microsoft* apgalvo, ka, izsverot iesaistītās intereses, esot jāņem vērā tā pamata prasības pamatotība. Šajā gadījumā esot īpaši skaidrs, ka Komisija nav konstatējusi atbilstību judikatūrā noteiktajiem kritērijiem (spriedums iepriekš 99. punktā minētajā lietā *IMS Health*), kas ļautu uzlikt pienākumu dominējošā stāvoklī esošam uzņēmumam piešķirt licences saviem konkurentiem.

158 Treškārt un nobeigumā tā atgādina, ka *Sun Microsystems* pēc Lēmuma pieņemšanas esot noslēgusi darījumu ar *Microsoft*, atrisinot visas Komisijai iesniegtās sūdzības pamatā esošās domstarpības. Tādējādi neesot steidzamas vajadzības Lēmumu izpildīt, kamēr nav izskatīta pamata prasība.

159 Savukārt *ACT* norāda, ka būtiskas un neatgriezeniskas sekas rastos gadījumā, ja, neapturot korektīvā pasākuma izpildi, tiktu aizskarts tā biedru intelektuālā īpašuma tiesību spēks un vērtība EEZ.

160 Konkrētāk *ACT* apgalvo, pirmkārt, ka korektīvā pasākuma tūlītēja piemērošana radītu jaunu precedentu jautājumā par licences obligātu piešķiršanu attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesībām, kas ātri un būtiski mazinātu tā biedru intelektuālā īpašuma tiesību vērtību. Šajā sakarā *ACT* norāda, ka Komisija esot interpretējusi un piemērojusi EKL 82. pantu pretrunā Kopienas saistībām, kas izriet no TRIPS 13., 31. un 39. panta.

161 Otrkārt, *ACT* apgalvo, ka līdz šim *Microsoft* ekskluzīvā īpašumā bijušo sakaru protokolu izpaušanas rezultātā *Windows* klientu personālo datoru un serveru operētājsistēmas tiktu padarītas par nestabilām, tādējādi tūlītēji nodarot ievērojamu kaitējumu tā biedriem.

162 *CompTIA* uzskata, ka Lēmuma 5. pantā paredzētais korektīvais pasākums, uzliekot pienākumu *Microsoft* darīt zināmu savu intelektuālo īpašumu jebkuram uzņēmumam, kas darbojas serveru tirgū, mazinātu intelektuālā īpašuma aizsardzības pakāpi visā informācijas tehnoloģiju un sakaru nozarē kopumā, radītu tiesisko drošības trūkumu un nekavējoties izraisītu ieguldījumu apjoma samazināšanos tehnoloģiju nozarē un tādējādi mazinātu vispārējo saimnieciskās darbības apjomu.

163 *CompTIA* turklāt uzskata, ka būtisks un neatgriezenisks kaitējums, ko šis pasākums nodarīs visai nozarei, kā arī *CompTIA* biedriem, pārsniedz negatīvās sekas, kādas tūlītējas neizpaušanas dēļ varētu rasties vispārējām vai trešo personu interesēm. Šajā sakarā *CompTIA* uzsver, ka tās rīcībā nav nekādas informācijas par elementiem, kas norādītu uz savstarpējas izmantojamības problēmu serveru tirgū, lai gan tehnoloģijas industrijas darbaspēka kvalifikāciju sertificēšanā serveru nozarē tai ir krietni vien svarīgāka loma nekā jebkurai citai apvienībai.

2. Argumenti, kurus izvirza Komisija un personas, kam atļauts iestāties lietā tās nostājas atbalstam

164 Ievadā Komisija norāda, ka pieteikums par Lēmuma 5. panta no a) līdz c) daļas izpildes apturēšanu lielā mērā balstās uz tās sagaidāmās ietekmes vērtējumu, kādu šis Lēmums atstās uz *Microsoft* "intelektuālā īpašuma tiesību" īstenošanu, un izklāsta dažas ievada piezīmes šajā sakarā. Savos 2004. gada 13. septembra apsvērumos

Komisija norāda, ka tās argumentācija paliekot spēkā, pat pieņemot, kā *Microsoft* to ir īpaši atzīmējis, ka Lēmums tam uzliekot pienākumu piešķirt licences attiecībā uz tā intelektuālā īpašuma tiesībām. Komisijas argumentus atbalsta *FSF-Europe*.

a) Sākotnējie apsvērumi

165 Vispirms Komisija norāda, ka Lēmuma 5. panta no a) līdz c) daļa uzliek *Microsoft* pienākumu iesniegt tehnisko dokumentāciju ar nosaukumu "specifikācijas", kurā sīki aprakstīti Lēmuma 1. panta 1. punktā minētie "protokoli". Komisija tomēr uzsver, ka esot svarīgi nošķirt šo tehnisko dokumentāciju no *Microsoft* produktu pirmkoda. Faktiski konkurentam, kurš vēlētos izstrādāt *Microsoft* protokolus atpazīstošu serveru operētājsistēmu, būtu jāieraksta savā produktā pirmkods, kas ļautu īstenot specifikācijas. Ja divi programmētāji, kas īsteno vienas protokolu specifikācijas, nerakstītu to pašu pirmkodu, viņu programmu izpildījums būtu atšķirīgs (24., 25., 698. un 719.–722. apsvērums). No šāda viedokļa protokoli varētu tikt salīdzināti ar valodu, kuras sintakse un leksika ir specifikācijas, jo apstāklis, ka divas personas apgūst vienas valodas sintaksi un leksiku, pats par sevi nenodrošina, ka viņas to izmantos vienādi.

166 Pēc tam, ņemot vērā šos faktorus, Komisija iztirzā dažādas *Microsoft* norādītās intelektuālā īpašuma tiesības.

1) Par autortiesībām

167 Pirmkārt, jautājumā par autortiesībām Komisija uzskata, ka *Microsoft* izklāstījums ir neprecīzs, vai pat maldinošs. Faktiski, pirmkārt, *Microsoft* liek maldīgi secināt, ka,

izmantojot informāciju par savstarpēju izmantojamību, lai to padarītu efektīvu, tiktu aizskartas autortiesības. Otrkārt, tikpat maldinoši esot gan *Microsoft* apgalvojums par to, ka sakaru protokolus aizsargā autortiesības, gan atsauce uz "specifikāciju" autortiesībām, lai apgalvotu, ka tajās ietverto zināšanu izmantošana esot šo tiesību pārkāpums.

168 Neizslēgdama iespēju, ka specifikācijas kā tādas var būt autortiesību objekts, Komisija tomēr norāda, ka tas nenozīmē, ka šajā dokumentā ietvertās informācijas izmantošana, to ieviešot operētājsistēmā, būtu autortiesību pārkāpums, jo, kā atzīts Lēmumā, specifikācijas ieviešana nav tās kopēšana, bet gan izteikti atšķirīgs jaunradīts darbs (25., 570. apsvērums un turpmākie, un 719. apsvērums un turpmākie).

169 Savos 2004. gada 13. septembra apsvērumos Komisija būtībā apgalvo, ka sakaru protokolu ieviešana nav autortiesībās aizliegts izmantošanas veids.

170 No daudzām Komisijas piezīmēm saistībā ar *Microsoft* 2004. gada 19. augusta apsvērumiem jāatzīmē konkrētākās atbildes uz piecām argumentu kategorijām.

171 Pirmkārt, Komisija norāda, ka uz "izpaušanas" tiesībām *Microsoft* pirmo reizi balstījās savos 2004. gada 19. augusta apsvērumos (iepriekš 119. punkts). Komisija konstatē, ka šādas tiesības neesot minētas Bernes Konvencijas 6.a pantā, kurā paredzētas autortiesību īpašnieka "garīgās tiesības", un tādējādi jebkāda iejaukšanās šo apgalvoto tiesību īstenošanā nevarot būt pretrunā ar Direktīvas 91/250 6. panta 3. punktā noteikto "datorprogrammas normālu lietojumu", jo šī norma nosaka, ka

izmantošana jāinterpretē "saskaņā ar [nosacījumiem], kas ietverti Bernes Konvencijā". Izpaušanas tiesības būtu augstākais — "garīga tiesība", kas nevar būt licences priekšmets. Turklāt balstīšanās uz izpaušanas tiesībām esot grūti savienojama ar apstākli, ka *Microsoft* produkti ir tirgū, ka personas var tos aplūkot, izpētīt vai pārbaudīt un zināmos apstākļos tos dekompilēt. Visbeidzot iemesli, kādus *Microsoft* norāda, lai pamatotu atteikšanos izpaust attiecīgo informāciju, esot tīri ekonomiska rakstura, un tādējādi tiem nav nekā kopīga ar attiecīgo tiesību loģisko pamatu.

172 Otrkārt, Komisija apstrīd, ka izpaužamā tehniskā dokumentācija varētu tikt uzskatīta par "datorprogrammu", kas ir aizsargāta saskaņā ar Direktīvu 91/250, pamatojoties uz to, ka tā esot datorprogrammas "izstrādes darba materiāli" (iepriekš 118. punkts). Turpinājumā tā apgalvo, ka attiecīgā informācija neesot sastādīta *ex ante*, lai uzņēmuma ietvaros sekmētu *Microsoft* programmu izstrādi, bet gan *ex post* vienīgi, lai izpaustu ierobežotu informāciju šīs pēdējās konkurentiem.

173 Attiecībā uz *Microsoft*, atsaucoties uz Direktīvas 91/250 4. pantu, izteikto apgalvojumu par to, ka attiecīgo protokolu ieviešana "gandrīz noteikti" esot *Microsoft* autortiesību aizsardzībā esošu specifikāciju adaptēšana vai tulkošana (iepriekš 120. punkts), Komisija iebilst, ka prasītājs šajā sakarā nesniedz nekādu pamatojumu. Tas apgalvo, ka no Direktīvas 91/250 teksta, kā arī tās projekta dokumentiem jāsecina, ka minētās direktīvas 4. pants parasti neattiecas uz saskarņu programmatūras izstrādi, kas veikta, izmantojot saskarņu specifikācijas. Faktiski šīs pašas direktīvas 6. pants esot balstīts uz pieņēmumu, ka "izņēmuma" kārtībā dekompilācijas ceļā iegūtu informāciju par savstarpēju izmantojamību izmantojot, lai "iegūtu informāciju, ar ko panākt neatkarīgi radītas datorprogrammas savstarpēju izmantojamību ar citām programmām", neesot autortiesību pārkāpums, ja vien informāciju neizmanto "[..] lai izstrādātu, ražotu vai pārdotu datorprogrammu, kas ir [..] būtiski līdzīga" dekompilētajai programmai. Ja *Microsoft* būtu taisnība, uz Direktīvas 91/250 6. pantu nekad nevarētu atsaukties, lai radītu saderīgus produktus,

jo šo produktu radīšana būtu uzskatāma par "kādu darbību, kas pārkāpj autortiesības" un tādējādi aizliegta saskaņā ar 6. panta 2. punkta c) daļu.

174 Treškārt, Komisija atspēko Preskota (pielikumā T.3) veikto Direktīvas 91/250 1. panta 2. punkta šauro interpretāciju, saskaņā ar kuru "[..] autortiesības neaizsargā idejas un principus, kas ir pamatā visiem datorprogrammu elementiem, ieskaitot idejas un principus, kas ir pamatā saskarnēm". Faktiski viņa arguments, kas ietver apgalvojumu par to, ka autortiesības aizsargā attiecīgo "ideju" kopumu vai struktūru, ja tās ir "aizsargāta darba būtiska sastāvdaļa" esot kļūdains, jo, pirmkārt, tas neatbilstot nedz Direktīvas 91/250 1. panta 2. punktam, nedz tās 6. pantam un, otrkārt, Lielbritānijas tiesu spriedumiem, uz kuriem Preskots balsta savu analīzi, neesot nekā kopīga ar šo lietu.

175 Ceturtkārt, attiecībā uz iepriekš 120. punktā minēto *Microsoft* argumentu, kurā tiek apgalvots, pirmkārt, ka korektīvais pasākums radītu īpašu "vilinājumu" *Microsoft* konkurentiem kaut kā veikt autortiesības aizskarošas implementācijas un, otrkārt, ka Lēmums neparedzot nekādu nodrošinājumu pret šādu "vilinājumu", Komisija paskaidro, ka korektīvais pasākums neuzliek pienākumu izpaust pirmkodu un ka tādējādi nav piemērojams Direktīvas 91/250 6. panta 2. punkta c) daļā paredzētais aizliegums dekompilācijas ceļā iegūto informāciju izmantot "[..] lai izstrādātu, ražotu vai pārdotu datorprogrammu, kas ir [..] būtiski līdzīga".

176 Piektkārt, Komisija uzskata, ka pretēji *Microsoft* (iepriekš 129. punktā) apgalvotajam, šī pēdējā nav izpaudusi saskarnes, kuras vajadzīgas trešo personu datorprogrammām, lai izmantotu *Windows* serveru operētājsistēmu funkcionalitātes. Tā

paskaidro, ka *Microsoft* minētās saskarnes ir "lietojumprogrammatūras programmēšanas saskarnes" (turpmāk tekstā — "*API*"), ar kurām tiek nodrošināta iespēja *Windows* serveru operētājsistēmā palaistai lietojumprogrammatūrai izmantot šīs serveru operētājsistēmas pakalpojumus, savukārt, šajā gadījumā aplūkotās saskarnes ir tās, ar kuru palīdzību *Windows* darba grupas serveris nodrošina pakalpojumus *Windows* darba grupas tīkliem (210. apsvērums).

2) Par patentiem

177 Attiecībā uz patentiem Komisija sākumā atzīmē, ka administratīvā procesa gaitā *Microsoft* esot minējis tikai vienu patentu pieteikumu, savukārt, tiesvedības gaitā tas norāda uz trijiem Eiropas patentiem un diviem vēl neizskatītiem Eiropas patentu pieteikumiem. Pēc tam *Microsoft* neesot iesniedzis dokumentāciju, kas ļautu konstatēt, vai personai, kas attiecīgos protokolus ievieš, būtu nepieciešama licence attiecībā uz kādu vai vairākiem no šiem patentiem.

178 Savos 2004. gada 13. septembra apsvērumos Komisija konstatē, ka līdz Lēmuma pieņemšanai *Microsoft* 2004. gada 20. janvārī esot minējis tikai viena patenta esamību, lai gan trīs Eiropas patenti, kas minēti dokumentā, kurā izklāstīts (pielikumā T.5 esošais iepriekš 91. punktā minētais) Knauera atzinums, ir izsniegti līdz 2001. gada beigām, un abi Eiropas patentu pieteikumi saskaņā ar šo pašu dokumentu esot iesniegti līdz 2002. gada beigām. Attiecībā uz Knauera atzinuma saturu Komisija, pirmkārt, vērš uzmanību uz to, ka šim pēdējam "bija jābalstās uz informāciju, ko attiecībā uz Lēmuma 5. pantā minētajiem protokoliem sniedzis *Microsoft*". Turpinājumā tā norāda, ka neesot acīmredzams, ka no Lēmuma izpildes labumu gūstošs *Microsoft* konkurents aizskartu kādas no šiem patentiem izrietošas prasījuma tiesības. Šaubas, kas paustas jautājumā par to, vai tādas serveru programmatūras izstrādātājs, kurā attiecīgie protokoli tiek izmantoti sakariem ar *Windows* klientiem, aizskartu attiecīgās prasījuma tiesības, pēc Komisijas domām, apliecina *Microsoft* attieksme pret *Samba* — "atklātu programmatūras" produktu, kurā ieviesti atsevišķi *Microsoft* sakaru protokoli, kurus *Samba* grupas programma-

tūras izstrādātāji atklāja, izmantojot reversās inženierijas tehnoloģiju. Turpinājumā tā norāda, ka faktiski *Samba* šķiet esam iekļāvusi *SMB* "oportūnistisko bloķēšanu" jau kopš 1998. gada janvāra (versija 1.9.18) un *DFS* kopš 2001. gada aprīļa (versija 2.2.0). Ciktāl zināms Komisijai, *Samba* grupa nekad neesot saņēmusi licenci attiecībā uz šiem *Microsoft* patentiem, un *Microsoft* nekad neesot apgalvojis, ka šī grupa būtu aizskārusi minētos patentus. Komisija turklāt atgādina, ka visi trīs attiecīgie patenti ir izdoti līdz 2001. gada beigām un, ievērojot to piedāvāto tehnisko aprakstu, tie šķiet attiecas uz *Microsoft* produktu paaudzi *NT* 4.0, pirms *Windows 2000.*

179 Tādējādi saikne starp *Microsoft* patentu prasījuma tiesībām un Lēmumu paliekot neskaidra.

180 Šajā ziņā Komisija secina, ka *Microsoft* nav pierādījis, ka Lēmuma 5. panta no a) līdz c) daļas izpildes gadījumā tiktu aizskarti kādi tā patenti.

3) Par komercnoslēpumiem

181 Komisija uzskata, ka *Microsoft* veiktais komercnoslēpumu un intelektuālā īpašuma tiesību salīdzinājums nav tik pašsaprotams. Komisija šajā sakarā norāda uz lietu *Tetra Pak* [Komisijas 1991. gada 24. jūlijā Lēmums 92/163/EEK par EK līguma 86. panta piemērošanas kārtību (IV/31.043 — *Tetra Pak II*), OV 1992, L 72, 1. lpp.], kas bija iepriekš 126. punktā minētā sprieduma lietā *Tetra Pak*/Komisija (84. un 139. punkts) pamatā.

182 Komisija uzskata, ka, lai gan var būt prezumpcija par to, ka atteikšanās piešķirt licenci attiecībā uz likumā atzītām intelektuālā īpašuma tiesībām ir likumīga, tomēr konkurences tiesībās atteikuma izpaust noslēpumu, kura esamība ir atkarīga vienīgi no vienpusēja komerciāla lēmuma, likumiskums būtu jākonstatē, ņemot vērā lietas apstākļus un īpaši iesaistītās intereses. Šajā gadījumā Direktīva 91/250 norādot uz to, ka interese nodrošināt programmatūrā ieguldīto jaunrades pūliņu aizsardzību neļauj izgudrotājam liegt izmantot šajā programmatūrā esošo informāciju par savstarpēju izmantojamību, lai to nodrošinātu.

183 Komisija atzīst, ka Direktīva 91/250 neuzliek pienākumu izgudrotājam attiecīgo informāciju izpaust pēc savas ierosmes. Tomēr Komisija uzskata, ka informācijas par savstarpēju izmantojamību izpaušana, lai to nodrošinātu, iespējamā *Microsoft* komercnoslēpuma ziņā nav pielīdzināma atļaujas došanai konkurentiem ar licences palīdzību nokopēt ar intelektuālā īpašuma tiesībām aizsargātu darbu. Šo apgalvojumu atbalstot šādas izpaušanas tehniskā saistība, programmatūras nozarē pastāvošā prakse un paša *Microsoft* darbība laikā, kad tas ienāca tirgū.

184 Savos 2004. gada 13. septembra apsvērumos Komisija atspēko domu, ka protokoli atspoguļo svarīgus jauninājumus, jo šā apgalvojuma patiesumu *Microsoft* neesot pamatojis nedz savā pieteikumā, nedz savos turpmākajos apsvērumos, nedz pielikumā T.3. Par nepamatotu tā uzskata arī argumentu, saskaņā ar kuru korektīvā pasākuma rezultātā attiecīgais jauninājums tiktu "nodots" *Microsoft* konkurentiem, jo, pirmkārt, šīs informācijas izpaušana neesot saistīta ar *Windows* operētājsistēmas būtiskas vērtības nodošanu un, otrkārt, EKL 82. pants ļaujot uzlikt pienākumu piešķirt licenci attiecībā uz dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma produkta būtisku elementu, kā tas izrietot no spriedumiem iepriekš 99. punktā minētajās lietās *Magill* un *IMS Health*.

185 *FSF-Europe* būtībā apgalvo, ka informācija, kuru Lēmumā *Microsoft* tiek uzlikts pienākums izpaust, novatorisma ziņā neesot sevišķi vērtīga un ietverot virkni nesaderību, kas apzināti ieviestas agrāk uzrakstītajos protokolos. *Microsoft* pieeja esot pārņemt esošus protokolus, pēc tam tos izmainīt, lai liegtu vai nepieļautu savstarpēju izmantojamību. Šādi tas tā esot rīkojies attiecībā uz vairākiem darba grupas serveru protokoliem, kuru izpaušanu lūdza *Samba* grupa, lai radītu saderīgu produktu, proti, protokolus *CIFS*, *DCE/RPC* (*Distributed Computing Environment/ Remote Procedure Call*), *DCE/RCP IDL* ("Interface Definition Language"), *Kerberos 5* un *LDAP* (*Active Directory*).

b) Par *fumus boni juris*

186 Komisija pašos pamatos noraida *Microsoft* apgalvojumus, saskaņā ar kuriem, pirmkārt, šī lieta skarot vienīgi tā attiecības ar *Sun Microsystems* un, otrkārt, ka šī pēdējā neesot lūgusi informāciju, kuras izpaušanas pienākums *Microsoft* ir uzlikts ar Lēmumu.

187 Pēc tam Komisija atgādina savos sākotnējos apsvērumos norādīto, ka nekādas *Microsoft* piederošas autortiesības neliedzot izmantot informāciju par savstarpēju izmantojamību, lai šo pēdējo nodrošinātu (iepriekš 167 un 168. punkts). Komisija tomēr norāda uz četriem kritērijiem, kas judikatūrā noteikti attiecībā uz obligātām licencēm, argumentācijas vajadzībām izvirzot pieņēmumu, pirmkārt, ka iespējams tiek skartas zināmas intelektuālā īpašuma tiesības un, otrkārt, ka izņēmuma apstākļu konstatēšanai nav derīgs neviens cits kritērijs, lai gan šis otrs pieņēmums, pēc Komisijas domām, esot pretrunā sprieduma redakcijai iepriekš 99. punktā minētajā lietā *IMS Health* (38. punkts).

188 Pirmkārt, jautājumā par nepieciešamību pēc informācijas, kura tiek uzskatīta par intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībā esošu, Komisija jau Lēmumā esot atspēkojusi *Microsoft* apgalvojumus, ka "savstarpēju izmantojamību iespējams nodrošināt daudzos citos veidos" (666.–687. apsvērums).

189 Otrkārt, Komisija noraida *Microsoft* apgalvojumus, saskaņā ar kuriem šī pēdējā neesot kavējusi jaunu produktu radīšanu, pēc kuriem bijis neapmierināts patērētāju pieprasījums.

190 No sprieduma iepriekš 99. punktā minētajā lietā *IMS Health* 49. punkta faktiski izrietot, ka "jauns produkts" ir produkts, kas "būtībā" neaprobežojas ar autortiesību īpašnieka tirgū jau piedāvātu produktu "atveidošanu". Tādējādi pietiek ar to, ka attiecīgais produkts ietver būtiskus elementus, ko radījis pats licences saņēmējs. Tādēļ neesot izslēgts, ka autortiesību īpašnieka produkti konkurētu ar turpmākajiem licences saņēmēja produktiem, kā to apliecina Kopienu tiesas izšķirto lietu faktiskie apstākļi (Tiesas 1991. gada 10. jūlija spriedums lietā T-69/89 *RTE*/Komisija, *Recueil*, II-485. lpp., 73. punkts; *Magill* spriedums; 53, punkts, iepriekš 99. punktā minētais spriedums *IMS Health*). Turklāt "jauna produkta" kritērijs neuzliek pienākumu konkrēti pierādīt, ka licences saņēmēja produkts piesaistītu klientus, kas vairs neiegādātos esošā piegādātāja piedāvātos produktus. Pēc Komisijas domām, jebkāda citāda interpretācija lielā mērā būtu padarījusi judikatūru par bezjēdzīgu, jo intelektuālā īpašuma tiesību īpašniekiem parasti ir lielisks pamudinājums piešķirt licences uzņēmējiem, kas vēlas ražot ar viņu precēm nekonkurējošas preces. Tādēļ šādā situācijā atteikumu parasti nav. Iepriekš 99. punktā minētajā lietā *IMS Health* pieņemtajā spriedumā Tiesa turklāt savu analīzi koncentrēja uz patērētāju izvēli ietekmējošu produktu diferencēšanu jeb, citiem vārdiem sakot, to, vai pastāv "iespējams pieprasījums" pēc jaunā produkta. Šīs diferencēšanas konkrēto ietekmi uz veikto izvēli un ilgtermiņā — uz jaunu klientu kategoriju piesaistošu produktu rašanos — nosakot tirgus.

191 Šajā gadījumā, pirmkārt, protokolu ieviešana varot izpausties ļoti dažādi (24., 25. un 698. apsvērums), tādējādi radot pietiekamas iespējas produkta diferencēšanai, un, otrkārt, pastāvot ievērojamas konkurenci veicinošas produkta diferencēšanas iespējas, kuras *Microsoft* darbības rezultātā patreiz esot neitralizētas.

192 Treškārt, jautājumā par konkurences ierobežošanu sekundārajā tirgū Komisija esot Lēmumā sīki iztirzājusi attiecīgā tirgus attīstību un savstarpējas izmantojamības nozīmīgumu šajā attīstībā (590.–692. apsvērums) un, it īpaši, apgalvoto "*Linux* pastāvīgo izaugsmi" (598.–610. apsvērums). Savukārt savā pieteikumā par pagaidu noregulējumu *Microsoft* neesot norādījis nevienu kļūdu šajā sakarā. *Microsoft* maldīgi pieņemot, ka konkurences pieaugošas ierobežošanas apstākļos darbību aizliedzoši rīkojumi saskaņā ar EKL 82. pantu varētu tikt izdoti vienīgi tad, kad to darīt vairs nebūtu lietderīgi, jo tirgus būtu neatgriezeniski monopolizējies, jo pietiek ar to vien, ka atteikšanās piešķirt licenci "pēc sava rakstura varētu" izslēgt konkurenci (iepriekš sprieduma 99. punktā minētajā lietā *Bronner* 40. punkts un sprieduma iepriekš 99. punktā minētajā lietā *IMS Health* 37. un 38. punkts).

193 Ceturtkārt, *Microsoft* nenorādot nevienu konkrētu objektīvu pamatojumu savai darbībai, izņemot vienīgi jau Lēmumā (709.–763. apsvērums) atspēkoto vispārējo atsauci uz "savām intelektuālā īpašuma tiesībām".

194 Tādējādi Lēmumā esot uzskatāmi parādīts, un *Microsoft* nopietni neapstrīdēts, tas, ka *Microsoft* darbība atbilst judikatūrā izvirzītajiem nosacījumiem.

195 Visbeidzot jautājumā par Lēmuma neatbilstību TRIPS, Komisija norāda uz Lēmuma 1052. un 1053. apsvērumā izklāstītajiem konstatējumiem.

c) Par steidzamību

196 Komisija uzskata, ka *Microsoft* nav uzskatāmi pierādījis, ka tam tiktu nodarīts būtisks un neatgriezenisks kaitējums gadījumā, ja Lēmuma izpilde netiktu apturēta. Komisijas argumentāciju atbalsta *SIIA* un *FSF-Europe*, kas iestājušās lietā.

d) Par interešu izsvēršanu

197 Komisija uzskata, ka interešu izsvēršana sliecas par labu Lēmuma 5. panta no a) līdz c) daļas tūlītējai izpildei, un tādēļ secina, ka prasība ir noraidāma. Komisijas argumentus atbalsta *SIIA* un *FSF-Europe*, kas iestājušās lietā.

B — Pagaidu noregulējuma tiesneša vērtējums

1. Par fumus boni juris

198 Pamatojot savu secinājumu par to, ka nosacījums attiecībā uz *fumus boni juris* ir izpildīts, *Microsoft* būtībā norāda, pirmkārt, uz to, ka šajā gadījumā nepastāv apstākļi, kuros atteikšanās sniegt intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībā esošu informāciju ir atzīstama par EKL 82. pantā aizliegtu dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, un otrkārt, uz to, ka *Sun Microsystems* nav lūgusi informāciju, kuru ar Lēmumu tiek uzdots sniegt, un ka tās lūgums neattiecas uz programmatūras izstrādi EEZ un, treškārt, uz to, ka Komisija neņem vērā Kopienai saskaņā ar TRIPS uzliktās saistības.

199 Ievērojot *Microsoft* pieteikumā par pagaidu noregulējumu izvirzītos argumentus, otrais un trešais argumentu kopums nevar tikt uzskatīts par pietiekami nopietniem, lai konstatētu *fumus boni juris*.

200 Faktiski argumenti saistībā ar *Sun Microsystems* lūgumu tika detalizēti atspēkoti Lēmumā (199.–207., 564. un 565. apsvērums), un *Microsoft* nav sākotnēji šķietami parādījis, ka Komisija būtu pieļāvusi kādu kļūdu attiecībā uz *Sun Microsystems* lūguma saturu. Tāpat iebildums par to, ka *Sun Microsystems* lūgums neattiecas uz programmatūras izstrādi "EEZ", nav pieņemams, jo, pirmkārt, *Sun Microsystems* lūgums esot formulēts vispārīgi, un EEZ noteikti ietilpst konkrētajā pasaules tirgū, kā tas skaidri izriet no Lēmuma 185. apsvēruma un turpmākajiem, kā arī 427. apsvēruma.

201 Kas attiecas uz apgalvoto pamatu par TRIPS neņemšanu vērā, tas nav pietiekami izklāstīts, lai ļautu pagaidu noregulējuma tiesnesim par to pieņemt lietderīgu lēmumu. Pirmkārt, savā pieteikumā par pagaidu noregulējumu *Microsoft* aprobežojas ar apgalvojumu, ka "uzliekot *Microsoft* pienākumu obligātā kārtā piešķirt licenci, Komisija neesot pienācīgi ņēmusi vērā Eiropas Kopienām saskaņā ar [TRIPS] uzliktos pienākumus". Otrkārt, nav konstatēts, ka norāde uz pielikumā T.9 izklāstītajiem argumentiem būtu atbilstoša piemērojamajām formālām prasībām (skat. iepriekš 88. punktu).

202 Tādējādi pagaidu noregulējuma tiesnesis izskatīs vienīgi pamatu saistībā ar EKL 82. panta pārkāpumu, konstatējot, ka saistībā ar šo pieteikumu *Microsoft* neapstrīd to, ka tas ieņem dominējošu stāvokli gan klientu personālo datoru operētājsistēmu tirgū, gan darba grupas serveru operētājsistēmu tirgū. Tādējādi tas apstrīd vienīgi apgalvoto stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas pazīmju esamību atteikumā izpaust informāciju par savstarpēju izmantojamību un ļaut to izmantot konkurējošiem uzņēmumiem.

203 Vispirms jāatgādina, ka jautājums par atteikuma sniegt informāciju par savstarpēju izmantojamību ļaunprātīgumu tiek iztirzāts Lēmuma 546.–791. apsvērumā. Komisija tur norāda, ka, lai konstatētu par ļaunprātīgas atteikšanās esamību liecinošus izņēmuma apstākļus, esot jāanalizē katra atsevišķa gadījuma visu elementu kopums (546.–559. apsvērums). Šajā gadījumā Komisija uzskatīja, ka izņēmuma apstākļi ir konstatējami tādēļ, ka atteikšanās sniegt informāciju par savstarpēju izmantojamību tika vērsta pret *Sun Microsystems*, bija vispārējā rīcības modeļa sastāvdaļa un izraisīja informācijas izpaušanas apjoma samazinājumu (560.–584. apsvērums), kas rada konkurences ierobežošanas draudus (585.–692. apsvērums) un negatīvi ietekmē tehnikas attīstību, kaitējot patērētājiem (693.–708. apsvērums). Ņemot vērā šos "izņēmuma apstākļus", *Microsoft* izvirzītos argumentus Komisija neatzina par pietiekamiem, lai objektīvi pamatotu atteikšanos izpaust informāciju par savstarpēju izmantojamību nedz sakarā ar *Microsoft* vēlmi ieviest jauninājumus (709.–763. apsvērums), nedz ar neieinteresētību konkurences ierobežošanā (764.–778. apsvērums).

204 Šajā gadījumā, *fumus boni juris* nosacījums jāuzskata par izpildītu, ievērojot, pirmkārt, no lietas izrietošos principiālos jautājumus un, otrkārt, vajadzību rūpīgi izpētīt zināmus pamatus un argumentus. Būtībā jānoskaidro, vai Komisijas vērā ņemtie apstākļi atbilst faktiskajam lietu stāvoklim un juridiski pamato secinājumu par tādu izņēmuma apstākļu pastāvēšanu, kas pamatotu pienākuma uzlikšanu izpaust vērtīgu intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībā esošu informāciju.

205 Principiālie jautājumi attiecas uz apstākļiem, kādos Komisijai ir pamats secināt, ka atteikšanās izpaust informāciju ir kvalificējama kā dominējoša stāvokļa ļaunprātīga izmantošana, kąs aizliegta EKL 82. pantā.

206 Pirmkārt, šajā lietā jānoskaidro jautājums par to, vai Tiesas spriedumā iepriekš 99. punktā minētajā lietā *IMS Health* minētie nosacījumi ir vajadzīgi vai tikai pietiekami. Lēmumā Komisija faktiski apgalvo, ka izņēmuma apstākļu esamība

jākonstatē katrā atsevišķā gadījumā, un tādēļ, rūpīgi nenovērtējot katras lietas apstākļus, nevarot izslēgt iespēju, ka atteikšanās varētu būt ļaunprātīga, pat gadījumā, ja nav izpildīti Kopienu tiesas agrāk minētie nosacījumi. Savukārt *Microsoft* savā pieteikumā apgalvo, ka izpaušanas atteikumu var atzīt par ļaunprātīgu vienīgi gadījumā, ja ir izpildīti Kopienu tiesas minētie nosacījumi. Skaidrs, ka šo jautājumu nevar atrisināt pagaidu noregulējuma tiesvedības posmā. Tomēr jānorāda, ka sprieduma lietā *IMS Health* 38. punkta redakcijā Tiesa ir atzinusi, ka lai "uzņēmuma, kam pieder autortiesības, atteikšanos ļaut pieeju precei vai pakalpojumam, kas nepieciešama, lai veiktu konkrētu darbību, varētu tikt kvalificēta kā ļaunprātīga", "pietiek" ar to, "ka šāda atteikšanās liedz tāda jauna produkta rašanos, pēc kura ir iespējams patērētāju pieprasījums, ka tā nav pamatota un var izslēgt konkurenci sekundārajā tirgū".

207 Otrkārt, šajā lietā jānoskaidro jautājums par to, vai gadījumos, kad runa ir par intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanu, jāņem vērā aizsargātās informācijas raksturs. *Microsoft* apgalvo, ka Lēmums tam uzliek pienākumu konkurentiem darīt zināmu tehnoloģiju, kas ir slepena un vērtīga, un tādējādi būtībā ir atšķirīga no informācijas, kas aplūkota iepriekš 99. punktā minētajās lietās, kurās pieņemts *Magill* un *IMS Health* spriedums. Tādējādi, nosacījumiem, kam jābūt izpildītiem, atteikšanos izpaust informāciju atzītu par dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, esot jābūt vēl stingrākiem gadījumā, kad informācija ir vērtīga. Savukārt Komisija uzskata, ka Kopienu tiesa nekad neesot ņēmusi vērā intelektuālā īpašuma tiesību "vērtību". Šajā jautājumā pagaidu noregulējuma tiesnesis konstatē, ka līdz šim slepenās sakaru protokolu specifikācijas, kuras ar Lēmumu *Microsoft* tiek uzlikts pienākums sastādīt un izpaust, acīmredzami būtiski atšķiras no informācijas, kas aplūkota iepriekš 99. punktā minētajā lietās, kurās pieņemts *Magill* un *IMS Health* spriedums. Šajās pēdējās lietās attiecīgā informācija bija nozarē vispārzināms: televīzijas programmu raidījumu saraksti tika bez maksas izsūtīti laikrakstiem reizi nedēļā, bet Vācijas karte faktiski bija nozarē vispārpieņemta realizācijas rādītāju atspoguļošanas standarts. Taču jautājumu par to, vai un — apstiprinošas atbildes gadījumā — cik lielā mērā zināma informācija būtu jānošķir no slepenas, šajā posmā ir vēl jo mazāk izredžu atbildēt, jo krietni plašāk jāņem vērā tādi rādītāji, kā pamatā esošo ieguldījumu vērtība, attiecīgās informācijas vērtība dominējošā stāvoklī esošā uzņēmuma darba organizācijā un vērtība, kāda izpaušanas gadījumā tiek nodota konkurentiem.

208 Šajā lietā turklāt jānoskaidro, vai šajā gadījumā ir izpildīti Tiesas spriedumā iepriekš 99. punktā minētajā lietā *IMS Health* izvirzītie nosacījumi. Komisija neapstrīd saistību ar minēto spriedumu, kurā būtībā tiek kopumā izklāstīta līdz šim Kopienu tiesas paustā nostāja jautājumā par nosacījumiem, pie kādiem atteikšanās piešķirt licenci attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesībām ir stāvokļa ļaunprātīga izmantošana.

209 Lietas dalībnieku domstarpības skar jautājumus par attiecīgās informācijas nepieciešamību, par šķērsli jauna produkta radīšanai, pēc kura pastāv neapmierināts pieprasījums, par konkurences ierobežošanas draudiem sekundārajā tirgū un par atteikuma objektīvu pamatotību. Lai gan domstarpības jautājumā par katru no šiem nosacījumiem pienākas izšķirt tiesnesim, kurš izskata lietu pēc būtības, pagaidu noregulējuma tiesnesis tomēr atzīst par vajadzīgu konstatēt lietas dalībnieku domstarpību cēloņus, kurus viņš atzīst par pietiekami nopietniem, lai konstatētu *fumus boni juris*. Šajā sakarā uzsvars tiks likts uz diviem konkrētiem aspektiem.

210 Pirmkārt, jautājumā par informācijas par savstarpēju izmantojamību nepieciešamību jānorāda, ka šis jautājums ir iztirzāts Lēmuma 666.–687. apsvērumā.

211 Šajā ziņā *Microsoft* norāda uz vairākām metodēm, kā iespējams nodrošināt dažādu piegādātāju operētājsistēmu pietiekamu savstarpēju izmantojamību.

212 Šī argumentācija uzsver pušu starpā esošās domstarpības jautājumā par vajadzīgo savstarpējas izmantojamības pakāpi. Faktiski, kā izklāstīts Lēmuma 743.–763. apsvērumā, saskaņā ar korektīvo pasākumu izpaužamā informācija ir "informācija, kas vajadzīga, lai panāktu savstarpēju izmantojamību" Direktīvas 91/250 6. panta nozīmē attiecībā uz dekompilāciju izpratnē. *Microsoft*, savukārt, uzskata, ka Direktīvas 91/250 6. pantā paredzētā dekompilācija ir atļauta vienīgi gadījumos,

kad saskarnes ir vajadzīgas, lai nodrošinātu neatkarīgi radītas datorprogrammas funkcionalitāti, tomēr šajā gadījumā tā sakaru protokolu specifikācijas nav vajadzīgas, lai nodrošinātu neatkarīgi radītas darba grupas serveru operētājsistēmas funkcionalitāti. Tas secina, ka informācija, kuru tas ir atteicies paziņot, nav uzskatāma par informāciju par savstarpēju izmantojamību.

213 Direktīvas 91/250 apsvērumos savstarpēju izmantojamību definē "kā spēju apmainīties ar informāciju un savstarpēji lietot sniegto un saņemto informāciju". Šīs pašas direktīvas 27. apsvērumā tiek uzsvērts, ka tās nosacījumi neiespaido konkurences tiesību aktu piemērošanu saskaņā ar EKL 82. pantu "ja piegādātājs, kas dominē tirgū, atsakās darīt atklātībā pieejamu informāciju, kas vajadzīga, lai nodrošinātu savstarpēju izmantojamību, kā definēts šajā direktīvā". Tomēr lai izlemtu jautājumu par to, vai šajā gadījumā no *Microsoft* pieprasītā informācija faktiski ir vajadzīga, lai nodrošinātu savstarpēju izmantojamību, kā definēts Direktīvā 91/250, rūpīgi jāanalizē lietas faktiskie apstākļi, ņemot vērā piemērojamo likumdošanu, un to veikt pienākas vienīgi tiesnesim, kurš izskata lietu pēc būtības.

214 Otrkārt, jautājumā par atteikuma objektīvo pamatotību *Microsoft* uzskata, ka tam bija tiesības leģitīmi izmantot savas intelektuālā īpašuma tiesības un atteikties piešķirt licences attiecībā uz savu tehnoloģiju konkurējošu serveru operētājsistēmu piegādātājiem. Atbildot uz pagaidu noregulējuma tiesneša rakstiski uzdoto jautājumu, *Microsoft* turklāt norāda, ka informācija, kuras izpaušanu lūdza *Sun Microsystems*, attiecas uz izstrādes stadijā esošu tehnoloģiju.

215 Lai izprastu *Microsoft* argumentācijas apjomu, pagaidu noregulējuma tiesnesis to nopratināja tiesas sēdē. Tika konstatēts, ka pēc *Microsoft* domām nevar izslēgt, ka atteikšanās varētu būt objektīvi pamatota ar intelektuālā īpašuma tiesībām, kādas *Microsoft* pieder attiecībā uz *Sun Microsystems* pieprasīto informāciju jeb, citiem

vārdiem sakot, ka atteikšanos pamato vajadzība neizpaust informāciju tāpēc, ka tā ir ar likumu aizsargāta un vērtīga.

216 Šo argumentāciju var uztvert kā apgalvojumu, ka *Microsoft* esot bijis likumīgs pamats atteikties izpaust ar likumu aizsargātu informāciju neatkarīgi no izņēmuma apstākļu esamības vai neesamības.

217 Tādējādi, pirmkārt, ar *Microsoft* argumentu tiek apgalvots, ka gadījumā, ja netiek pienācīgi konstatēti izņēmuma apstākļi, intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieka priekšrocību izmantošana nav atzīstama par stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu EKL 82. panta nozīmē. Tā kā šis ir cieši saistīts ar jautājumu par to, vai Komisija ir uzskatāmi pierādījusi "izņēmuma apstākļu" esamību šajā gadījumā, to nevar iztirzāt atsevišķi (skat. iepriekš 206. punktu).

218 Otrkārt, ar *Microsoft* argumentu turklāt tiek arī apgalvots, ka, pat gadījumā, ja Komisija ir konstatējusi izņēmuma apstākļus, tā atteikšanās darīt zināmu attiecīgo informāciju esot pamatota ar vajadzību aizsargāt intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībā esošu vērtīgu informāciju.

219 Šis arguments, kuru, kā tas izriet no Lēmuma 709. apsvēruma, *Microsoft* izvirzīja administratīvā procesa gaitā, tika atspēkots Komisijas Lēmumā (710.–712. apsvērums), kas šajā jautājumā secināja, ka, ņemot vērā konstatētos izņēmuma apstākļus, "tas vien, ka *Microsoft* atteikšanās ir atteikums piešķirt licenci attiecībā uz intelektuālo īpašumu, pats par sevi nav objektīvs pamatojums" (712. apsvērums). Pēc tam Komisija iztirzāja citus argumentus, ko *Microsoft* izvirzīja, lai pierādītu, ka atteikšanās izpaust attiecīgo informāciju varētu tikt pamatota ar vajadzību aizsargāt

savu vēlmi ieviest jauninājumus. Pēc tam, kad Komisija bija atspēkojusi *Microsoft* argumentus saistībā ar tā paustajām bažām par tā produktu "klonēšanu" (713.–729. apsvērums), tā tos noraidīja, paskaidrodama, ka informācija par savstarpēju izmantojamību tiek izpausta atbilstoši attiecīgajā nozarē izplatītajai praksei (730.–735. apsvērums), norādījusi, ka *IBM* Komisijai 1984. gadā izteiktā apņemšanās būtiski neatšķīrās no *Microsoft* Lēmumā uzliktajiem pienākumiem (736.–742. apsvērums) un ka tās pieeja atbilst Direktīvai 91/250.

220 Tomēr *Microsoft* arguments, kas ir vērsts uz Komisijas vērtējuma likumības apstrīdēšanu jautājumā par atteikuma objektīva pamatojuma neesamību, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, nav tūlītēji noraidāms kā nepamatots.

221 Šajā sakarā jānorāda, ka intelektuālā īpašuma tiesību, uz kurām atsaucas *Microsoft*, spēkā esamību nav atzinusi valsts tiesa un, ka tādēļ šī situācija atšķiras no tām, kas bija pamatā *Magill* spriedumam un spriedumam iepriekš 99. punktā minētajā lietā *IMS Health*. Tomēr, jākonstatē, ka Komisija nav izslēgusi intelektuālā īpašuma tiesību esamību un jebkurā gadījumā ir ņēmusi to vērā, analizējot jautājumu par attiecīgās atteikšanās pamatotību.

222 Tādējādi galvenais uzdevums ir noskaidrot, vai Komisija bija tiesīga secināt, ka vajadzība aizsargāt apgalvotā intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībā esošas informācijas norādīto vērtību, nav pietiekams pamats, lai atteikšanos šo informāciju darīt zināmu uzskatītu par objektīvi pamatotu.

223 Šajā nolūkā Komisijas veiktās darbības ietvēra vērtējumu, vai, neskatoties uz konstatētajiem izņēmuma apstākļiem, *Microsoft* izvirzītie apsvērumi liedz piemērot korektīvo pasākumu. Tas, it īpaši, izriet no Lēmuma 783. apsvēruma, saskaņā ar kuru:

"Galvenais objektīvais pamatojums, ko izvirza *Microsoft*, attiecas uz tam piederošajām intelektuālā īpašuma tiesībām uz *Windows*. Tomēr rūpīga attiecīgās izpaušanas apjoma izpēte liek secināt, ka, visu labi apsverot, iespējamo negatīvo ietekmi, kāda attiecīgās informācijas sniegšanas pienākuma uzlikšanai varētu būt attiecībā uz *Microsoft* vēlmi ieviest jauninājumus, atsver tās pozitīvā ietekme uz novatorismu visā nozarē kopumā (tai skaitā *Microsoft*). Tādējādi vajadzība aizsargāt *Microsoft* vēlmi ieviest jauninājumus nevarētu būt objektīvs pamatojums, kas atsvērtu iepriekš konstatētos izņēmuma apstākļus. [..]"

224 Tomēr to, vai iesaistīto interešu novērtējumā ir pieļauta acīmredzama kļūda, it īpaši saistībā ar norādīto intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību un EK līgumā atzītās brīvās konkurences prasībām, pienākas konstatēt tiesnesim, kurš izskata lietu pēc būtības.

225 Tādēļ pagaidu noregulējuma tiesnesis atzīst, ka argumenti, kurus *Microsoft* izvirza šajā lietā izvirzītajos jautājumos, pagaidu noregulējuma ietvaros nav sākotnēji šķietami atzīstami par nepamatotiem, un tādēļ *fumus boni juris* nosacījums ir izpildīts.

2. Par steidzamību

226 Lai noteiktu, vai Lēmuma 5. panta no a) līdz c) daļas izpildes apturēšana ir steidzama, jāizklāsta daži sākotnējie apsvērumi.

a) Sākotnējie apsvērumi

227 Sākotnējos apsvērumos tiek iztirzāts gan korektīvā pasākuma priekšmets, gan apgalvotā kaitējuma apjoms.

228 Jautājumā par korektīvā pasākuma priekšmetu jāatgādina, ka saskaņā ar Lēmuma 5. panta a) daļas redakciju *Microsoft* jāizpauž "katram uzņēmumam, kas vēlas izstrādāt un izplatīt darba grupas serveru operētājsistēmas", "informācija par savstarpēju izmantojamību" uz "pamatotiem un nediskriminējošiem nosacījumiem", ļaujot šiem uzņēmumiem to izmantot "darba grupas serveru operētājsistēmu izstrādāšanas un izplatīšanas" nolūkā. Tādējādi saskaņā ar šo formulējumu korektīvā pasākuma mērķis ir uzlikt *Microsoft* pienākumu izpaust to, ko Komisija tam pārmet kā ļaunprātīgu atteikšanos izpaust (skat. arī Lēmuma 2. panta a) daļu un 998. apsvērumu).

229 Turklāt, kā tas izriet no Lēmuma 999. un 1004. apsvēruma, attiecīgais korektīvais pasākums neuzliek *Microsoft* pienākumu izpaust pirmkodus, un šajā pagaidu noregulējuma tiesvedībā *Microsoft* to neapstrīd.

230 Saskaņā ar Lēmuma 1. panta 1. punktu, ar kuru *Microsoft* tiek uzlikts pienākums izpaust, informācija ir "visu to protokolu pilnīgas un precīzas specifikācijas, kas ieviesti *Windows* darba grupas serveru operētājsistēmās un kurus izmanto *Windows* darba grupas serveri, lai *Windows* darba grupas tīkliem nodrošinātu gan datņu koplietošanas un drukas, gan lietotāju un lietotāju grupu pārvaldības pakalpojumus, tai skaitā *Windows* domēna kontrollera pakalpojumus, *Active Directory* direktorija pakalpojumu un "Group Policy" pakalpojumu". Lēmuma 999. apsvērumā tiek precizēts, ka "[..] tas ietver gan savstarpēju savienojamību un tiešo mijiedarbi starp

Windows darba grupas serveri un *Windows* klientu personālo datoru, gan savstarpēju savienojamību un mijiedarbi starp šīm iekārtām, kas ir netieša un notiek ar viena vai vairāku citu *Windows* darba grupas serveru starpniecību".

231 Saskaņā ar Lēmumu Komisijas mērķis ir "nodrošināt, ka *Microsoft* konkurenti izstrādātu produktus [kas ir saderīgi] ar *Windows* domēna arhitektūru, kura [sākotnēji] integrēta galvenajā *Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmas produktā, un var būt arī konkurētspējīgi ar *Microsoft* darba grupas serveru operētājsistēmu produktiem" (1003. apsvērums; skat. turklāt 181.–184. apsvērumu).

232 Visbeidzot puses ir vienisprātis jautājumā par to, ka Lēmuma 5. panta a) daļā paredzētā atļauja izmantot specifikācijas nozīmē to, ka šīs specifikācijas, kurās ir detalizēti aprakstīts, ko no programmatūras produkta var sagaidīt, *Microsoft* konkurenti drīkst ieviest. Tomēr pušu starpā valda domstarpības jautājumā par laiku, kāds vajadzīgs, lai specifikācijas ieviestu, proti, uzrakstītu koda formā.

233 Jautājumā par apgalvotā kaitējuma apjomu jāatgādina, ka Lēmumā *Microsoft* tiek uzlikts pienākums izpaust klienta — servera un savstarpēji savienotu servera — servera protokolu specifikācijas.

234 Savā pieteikumā par pagaidu noregulējumu *Microsoft* uzsvēra, ka atšķirība starp Lēmumu un ASV izlīgumu slēpjas apstāklī, ka ASV izlīgums licences saņēmējam ļauj izmantot *Microsoft* klienta — servera sakaru protokolus vienīgi, lai nodrošinātu savstarpēju izmantojamību ar *Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmām, savukārt Lēmums tai uzliek pienākumu piešķirt licences attiecībā uz šiem protokoliem izmantošanai darba grupas serveru operētājsistēmās, kas nodrošina gan datņu un drukas pakalpojumus, gan lietotāju un grupu pārvaldības pakalpo-

jumus visām *Windows* klientu personālo datoru vai serveru operētājsistēmām. Starp ASV izlīgumu un Lēmumu esošo atšķirību Komisija ir iztirzājusi 688.–691. apsvērumā.

235 Atbildot uz pagaidu noregulējuma tiesneša rakstiski uzdoto jautājumu, *Microsoft* paskaidroja, ka attiecībā uz klienta — servera protokoliem ASV izlīgums un Lēmums abi vienlīdz uzliek *Microsoft* pienākumu izstrādāt specifikācijas, kurās aprakstīti zināmi tās protokoli, iesniegt šīs specifikācijas konkurentiem un ļaut konkurentiem izmantot specifikācijas, lai savos produktos implementētu protokolus, kuru *Microsoft* ir radījis izmantošanai savās *Windows* operētājsistēmās.

236 Tiesas sēdē *Microsoft* norādīja, ka ASV licenču piešķiršanas programma tiks īstenota līdz 2009. gada novembrim, un piešķirtās licences ir spēkā visā pasaulē. No iepriekš minētā tas secina, ka pienākuma izpaust klienta — servera protokolu specifikācijas tūlītēja izpilde nav vajadzīga, jo ASV izlīgums ļauj sasniegt šo pašu mērķi dienā, kad Pirmās instances tiesa izspriedīs lietu pēc būtības.

237 Šajā sakarā pagaidu noregulējuma tiesnesis atgādina, ka lēmums ir tūlītēji izpildāms, un rīkojumu par tā izpildes apturēšanu var pieņemt vienīgi EK līgumā, Tiesas Statūtu un Pirmās instances tiesas Reglamentā paredzētos gadījumos. Lēmuma tūlītēja izpildāmība tādējādi nekādā ziņā nav pakārtojama tā izpildes vajadzībai.

238 Tomēr iepriekš minētie aspekti tiks ņemti vērā, izskatot jautājumu par klienta — servera protokolu specifikāciju izpaušanas pienākuma apturēšanas rīkojuma steidzamību.

239 Šie tiesas sēdē *Microsoft* izvirzītie argumenti liek atsevišķi izskatīt steidzamības nosacījumu, saskaņā ar kuru Lēmums tam uzliek pienākumu izpaust gan servera — servera sakaru protokolu specifikācijas, gan klienta — servera sakaru protokolu specifikācijas.

Par būtisku un neatgriezenisku kaitējumu, kas nodarīts ar pienākumu izpaust servera — servera protokolu specifikācijas

240 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pieteikuma par pagaidu noregulējumu steidzamība jāvērtē saistībā ar vajadzību pēc pagaidu noregulējuma, lai novērstu būtiska un neatgriezeniska kaitējuma nodarīšanu lietas dalībniekam, kas lūdz pagaidu pasākumu (Tiesas priekšsēdētāja 1986. gada 6. februāra rīkojums lietā 310/85 R *Deufil*/Komisija, *Recueil*, 537. lpp., 15. punkts; Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 1999. gada 30. jūnija rīkojums lietā T-13/99 R *Pfizer Animal Health*/Padome, *Recueil*, II-1961. lpp., 134. punkts). Šim lietas dalībniekam ir jāpierāda, ka tas nevarētu sagaidīt pamata tiesvedības iznākumu, neciešot šāda veida kaitējumu (Tiesas priekšsēdētāja 1991. gada 8. maija rīkojums lietā C-356/90 R Beļģija/Komisija, *Recueil*, I-2423. lpp., 23. punkts; Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 1999. gada 30. aprīļa rīkojums lietā T-44/98 R II *Emesa Sugar*/Komisija, *Recueil*, II-1427. lpp., 128. punkts; un 2001. gada 15. novembra rīkojums lietā T-151/01 R *Duales System Deutschland*/Komisija, *Recueil*, II-3295. lpp., 187. punkts).

241 Apgalvotajam kaitējumam jābūt noteiktam vai vismaz pamatotam ar pietiekamu varbūtību, paredzot, ka pieteikuma iesniedzējam joprojām jāpierāda fakti, kas pamatotu šo kaitējumu (Tiesas 1993. gada 29. jūnija rīkojums lietā C-280/93 R Vācija/Padome, *Recueil*, I-3667. lpp., un Tiesas priekšsēdētāja 1999. gada 14. decembra rīkojums lietā C-335/99 P(R) *HFB* u.c./Komisija, *Recueil*, I-8705. lpp., 67. punkts).

242 Šajā gadījumā *Microsoft* norāda, ka Lēmuma izpilde aizskartu gan tā intelektuālā īpašuma tiesības, gan tā komercdarbības brīvību un spēju izstrādāt savus produktus. Tas turklāt apgalvo, ka Lēmuma izpilde neatgriezeniski izmainītu tirgus apstākļus.

243 Katrs no šiem trijiem aizskāruma pamatiem tiks izvērtēts atsevišķi.

1) Par apgalvoto intelektuālā īpašuma tiesību aizskārumu

244 *Microsoft* apgalvo, ka Lēmuma izpilde tam uzliks pienākumu piešķirt saviem konkurentiem licences attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībā esošu vērtīgu informāciju.

245 Tādēļ jāpārbauda, vai *Microsoft* ir konkrēti paskaidrojis, kā tieši izpaužas Lēmuma seku būtiskums un neatgriezeniskums. Šim nolūkam jautājums par to, vai informācijas par savstarpēju izmantojamību izpaušana pati par sevi rada būtisku un neatgriezenisku kaitējumu *Microsoft*, jānodala no jautājuma par to, vai būtiskas un neatgriezeniskas sekas ir sagaidāmas no tā, ka šo informāciju izmantotu tā konkurenti.

i) Par informācijas par savstarpēju izmantojamību izpaušanu

246 Tiek apgalvots, ka informācija, kuru *Microsoft* ir uzlikts pienākums izpaust, esot aizsargāta ar intelektuālā īpašuma tiesībām un vērtīga. Ņemot vērā *Microsoft*

izvirzītos argumentus, pēc kārtas jānovērtē, vai, pirmkārt, intelektuālā īpašuma tiesību īpašniekam piekrītošo ekskluzīvo priekšrocību aizskārums un, otrkārt, pienākums izpaust informāciju rada būtisku un neatgriezenisku kaitējumu.

247 Vispirms *Microsoft* norāda, ka Lēmums, ar kuru tam tiek uzlikts pienākums piešķirt licences saviem konkurentiem, pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, kuras tam pieder attiecībā uz izpaužamo informāciju.

248 Bez vajadzības šajā gadījumā paust nostāju jautājumā par intelektuālā īpašuma tiesību esamību un tādēļ arī jautājumā par to, vai Lēmuma izpilde faktiski piespiestu *Microsoft* piešķirt licences attiecībā uz savām autortiesībām vai saviem patentiem, ir acīmredzams, ka gadījumā, ja šādas tiesības tiek skartas, uzliekot pienākumu uzņēmumam piešķirt licences attiecībā uz savām intelektuālā īpašuma tiesībām, tiktu būtiski aizskartas uzņēmumam no tām izrietošās ekskluzīvās priekšrocības.

249 Tomēr šī aizskāruma pamats katrā ziņā izriet no judikatūras, kas izriet no sprieduma iepriekš 99. punktā minētajā lietā *IMS Health*, tā kā Kopienu tiesas veiktajā vērtējumā tieši tiek izsvērtas gan intelektuālā īpašuma tiesību īpašniekam piešķirtās aizsardzības, gan EK līgumā noteiktās brīvas konkurences prasības. Tādējādi izņēmuma apstākļu konstatācijas gadījumā Komisijai uzskatot, ka brīvas konkurences prasībām ir nepieciešams dominējošā stāvoklī esošam uzņēmumam uzlikt pienākumu piešķirt licenci attiecībā uz tā intelektuālā īpašuma tiesībām, neizbēgami tiek aizskartas šo tiesību īpašnieka priekšrocības. Šajā gadījumā pieņemot, ka pēc sakaru protokolu specifikāciju sastādīšanas tās aizsargā autortiesības, fakts, ka *Microsoft* tiek uzlikts pienākums savas specifikācijas nodot konkurējošu uzņēmumu rīcībā, pats par sevi jau ir autoram piekrītošo ekskluzīvo tiesību aizskārums. Tāpat, pieņemot, ka atsevišķi protokoli ir aizsargāti ar patentiem un izrādās vajadzīgi Lēmuma 5. pantā minētajiem uzņēmumiem izmantošanai, fakts, ka *Microsoft* nevar

savus patentus izmantot tā kā paredzējis, pats par sevi ir izgudrotājam piekrītošo priekšrocību aizskārums.

250 Tomēr, ja uzskatītu, ka tiesību īpašnieka ekskluzīvo tiesību aizskārums pats par sevi un neatkarīgi no katras lietas konkrētajiem apstākļiem rada būtisku un neatgriezenisku kaitējumu, steidzamības nosacījums būtu vienmēr bijis izpildīts gadījumos, kad pasākuma, kura apturēšana tiek lūgta, pamats atbilst tam, kas paredzēts no sprieduma iepriekš 99. punktā minētajā lietā *IMS Health* izrietošās judikatūras.

251 Tādēļ šādā gadījumā jāizvērtē, vai, ievērojot lietas apstākļus, intelektuālā īpašuma tiesību aizskārums līdz lēmuma pieņemšanai par tiesvedībā esošās lietas būtību, var radīt būtisku un neatgriezenisku kaitējumu, kas pārsniedz vienkāršu attiecīgo tiesību īpašniekam piekrītošo ekskluzīvo tiesību aizskārumu (šajā sakarā skat. Tiesas priekšsēdētāja 1989. gada 11. maija rīkojumu apvienotajās lietās 76/89 R, 77/89 R un 91/89 R *RTE* u.c./Komisija, *Recueil*, 1141. lpp., 18. punkts; rīkojumu iepriekš 133. punktā minētajā lietā *IMS Health*/Komisija, 126.–131. punkts).

252 Otrkārt, *Microsoft* norāda, ka tā kaitējuma pamatā ir apstāklis, ka attiecīgās izpaušanas priekšmets ir slepena un vērtīga informācija.

253 Šajā sakarā, pirmkārt, par neapstrīdamu jāuzskata tas, ka reiz uzzināta informācija, kas — sakarā ar intelektuālā īpašuma tiesībām vai kā komercnoslēpums — līdz šim bijusi turēta slepenībā var palikt zināma. Lēmuma iespējamās atcelšanas gadījumā šo informāciju no atmiņas nevarētu dzēst un atlīdzību noteikt būtu ļoti grūti, jo nebūtu iespējams aprēķināt zināšanu nodošanas vērtību. Tomēr *Microsoft* nepaskaidro, kāds

neatgriezenisks kaitējums tam varētu tikt nodarīts vienīgi ar to, ka trešās personas zinātu tā izpaustos datus, atšķirībā no gadījuma, kad šīs zināšanas tiek izmantotas attīstības vajadzībām.

254 Pēc tam tiek konstatēts, ka agrāk slepenībā turētas informācijas izpaušana neizbēgami nerada būtisku kaitējumu.

255 Tomēr šajā gadījumā *Microsoft* būtībā norāda, ka informācijai par savstarpēju izmantojamību ir noteikta vērtība. Šo vērtību nosaka, pirmkārt, gan tas, ka sakaru protokoli ir lielu un dārgu pūliņu darba auglis, gan tas, ka tās komerciālais pielietojums ir ievērojams. *Microsoft* turklāt piebilst, ka specifikāciju sastādīšana ir arī apgrūtinoša.

256 Pagaidu noregulējuma tiesnesis uzskata, ka lietas materiālos nav pierādījuma par šā kaitējuma būtiskumu. It īpaši, vispārējais apgalvojums par to, ka *Microsoft* sakaru protokoli "maksā desmitiem miljonu [Amerikas Savienoto Valstu] dolāru", pat ja tas būtu pamatots, nav pierādīts. Turklāt jāņem vērā tas, ka šādas izmaksas tiks daļēji segtas ar autoratlīdzības maksājumiem, ko *Microsoft* varēs pieprasīt par savu protokolu izmantošanu saskaņā ar Lēmuma izpildes rezultātā piešķirtām licencēm.

257 Jebkurā gadījumā iepriekšējā punktā apgalvotais finansiālais zaudējums nav uzskatāms par būtisku, ievērojot *Microsoft* finanšu potenciālu, kura apgrozījums, kas ASV finanšu gadā no 2002. gadā jūlija līdz 2003. gada jūnijam saskaņā ar Lēmuma 1. apsvērumu sasniedza 30 701 miljonus EUR (šajā sakarā skat. Tiesas

priekšsēdētāja 1990. gada 23. maija rīkojumu apvienotajās lietās C-51/90 R un C-59/90 R *Comos-Tank* u.c./Komisija, *Recueil*, I-2167. lpp., 26. punkts).

258 Saskaņā ar *Microsoft* apgalvoto, attiecīgās informācijas vērtību turklāt nosakot tas, ka servera — serveru sakaru protokolu specifikācijas ietver krietni daudz informācijas par direktorija "Active Directory" darbību *Windows* operētājsistēmās. Tās savstarpēji savienotu serveru sakaru protokoli nav vienkāršas saskarnes, kas nav saistītas ar šīm saskarnēm pieejamo pamatā esošo funkcionalitāšu īstenojumu. Tādējādi, izpaužot protokolus konkurentiem, tiem tiktu nodots ievērojams apjoms svarīgas informācijas par to, kā šīs funkcionalitātes tiek nodrošinātas (pielikums R.2; pielikums T.7; pielikums U.1, Medniks un Meijers "Atbilde uz *CCIA* raksta pielikumā pievienoto Alepēna [*Alepin*] dokumentu un uz [*FSF-Europe*] apsvērumiem", un pielikums U.2).

259 Pagaidu noregulējuma tiesnesis konstatē, pirmkārt to, ka savos rakstiskajos apsvērumos *Microsoft* apgalvo, ka tam būtu jāizpauž informācija par savu produktu iekšējo uzbūvi vai novatoriskajiem aspektiem, savukārt, konkrētie piemēri attiecas vienīgi uz *Active Directory* replicēšanas protokoliem un, otrkārt, ka šis apgalvojums ir balstīts gan uz Mednika un Meijera, gan Kempbela-Kelija veikto analīzi.

260 Šajā sakarā pagaidu noregulējuma tiesnesis uzskata, ka *Microsoft* apgalvojumi nevar tikt atzīti par pietiekami juridiski pamatotiem.

261 *Microsoft* apgalvojums par to, ka informācija, kuru tam būs jāizpauž, atklātu tā produktu darbības veidu, tiek ilustrēts vienīgi ar piemēru par *Active Directory*, kas Lēmumā tiek definēts kā *Windows 2000* serverī iekļauta direktorija pakalpojums (149. apsvērums). Savos apsvērumos par iestāšanās rakstiem *Microsoft* atkārtoti uzsvēra, ka "specifikācijas konkurentiem atklās krietni daudz informācijas par tādu

svarīgu *Windows* serveru operētājsistēmu sastāvdaļu kā *Active Directory* darbību". Skaidra un pārliecinoša atbilde netika saņemta arī uz tiesas sēdē pagaidu noregulējuma tiesneša uzdoto jautājumu par to, vai specifikācijas izpaustu elementus attiecībā uz citām *Windows* serveru operētājsistēmas sastāvdaļām, izņemot direktoriju *ActiveDirectory*. Šajā sakarā viens no *Microsoft* ekspertiem gan norādīja, ka "viņaprāt" tiktu atklāti arī direktorija pārvaldības noteikumi.

262 *Microsoft* ekspertu apgalvojumi un piemēri saistībā ar *Active Directory*, uz kuriem tie atsaucās, balstās uz analīzēm (skat. iepriekš 116. punktu), kuras asi kritizēja Komisija un personas, kas iestājās lietā tās nostājas atbalstam. Minētie lietas dalībnieki apstrīdēja šajās analīzēs ietvertos postulātus un, īpaši to, ka protokoli, kurus izmanto, lai nodrošinātu sakarus starp diviem vienas un tās pašas operētājsistēmas eksemplāriem, kā arī replicēšanas metode esot "cieši saistītas". Uz ekspertu iesniegto dokumentāciju (pielikums S.2 un pielikums U.1, "*OTR* 2004. gada 10. septembrī sagatavotais ziņojums") balstītie Komisijas, *FSF-Europe*, kā arī pirms izstāšanās *CCIA* un *Novell* veiktie iebildumi būtībā attiecās uz Mednika un Meijera pētījuma izklāsta nenoteikto un hipotētisko raksturu un to, ka šajā pētījumā atrodamas teorijas, kas ir pretrunā *Microsoft* praksei. *CCIA* iestāšanās raksta 3. pielikumā Alepēns apgalvo, ka pareizi noformētas protokola specifikācijas operētājsistēmu iekšējo struktūru, algoritmus un citus novatorisma aspektus izpauž tikai nedaudz vai neizpauž vispār.

263 Ņemot vērā šādus iebildumus un to, ka *Microsoft* nav iesniedzis citus precīzākus pierādījumus, nav iespējams uzskatīt par pamatotiem apgalvojumus par to, ka ar specifikācijām tiktu izpausts vairāk nekā vajadzīgs, lai nodrošinātu Komisijas prasīto savstarpēju izmantojamību.

264 Tāpat, kā Komisija to ir norādījusi atbildē uz rakstisko jautājumu, *Microsoft* apgalvojums par to, ka saskaņā ar Lēmumā noteikto korektīvo pasākumu vajadzētu izpaust *ActiveDirectory* izmantoto vienotās sablīvēšanas algoritmu, nav pārbaudāms sakarā ar to, ka šim nolūkam trūkst pietiekamu objektīvu pierādījumu.

265 Šajā sakarā pagaidu noregulējuma tiesnesis uzskata, ka *Microsoft* bija gan iespēja, gan tiesības aprobežoties ar tehnisko materiālu iesniegšanu tikai un vienīgi Komisijai, kuros tā varētu izteikt savas domas par specifikāciju precizitātes pakāpi un riskiem, ka izpaustā informācija neizbēgami neaprobežotos ar Komisijas pieprasīto informāciju par savstarpēju izmantojamību. Taču administratīvā procesa gaitā *Microsoft* to nedarīja. Arī pēc Lēmuma pieņemšanas *Microsoft* varēja paskaidrot, kāpēc šā šķēršļa pārvarēšanai nevarētu paredzēt efektīvus nodrošinājumus. Tiesas sēdē Komisija īpaši apliecināja, ka 2004. gada 30. jūlijā tā lūdza *Microsoft* sniegt iepazīties ar specifikācijām, bet tās nekad nav nodotas tās rīcībā, un *Microsoft* to neapstrīd.

ii) Par informācijas par savstarpēju izmantojamību izmantošanu

266 *Microsoft* norāda, ka pēc informācijas par savstarpēju izmantojamību izpaušanas, tās izmantošana radīs daudzus būtiskus un neatgriezeniskus kaitējumus.

Par apgalvoto informācijas izkliedēšanu

267 *Microsoft* apgalvo, ka izpausto informāciju varēs izmantot tā konkurenti, tā var kļūt vispārzināma, un tās izmantošana pēc Lēmuma atcelšanas nebūs kontrolējama.

268 Šajā argumentācijā netiek ņemta vērā iespēja paredzēt līgumiskus nodrošinājumus attiecībā uz šīs informācijas konfidencialitāti un izmantošanu līdz Pirmās instances tiesas lēmuma pieņemšanai pamata prāvā, lai gan šādas klauzulas atbilst nozarē vispārpieņemtajai praksei. Konfidencialitātes klauzulas vajadzības gadījumā apvienojumā ar soda sankciju klauzulām praktiski var tikt ietvertas licences līgumos, kas tiek slēgti ar uzņēmumiem, kuri ir ieinteresēti izstrādāt un izplatīt ar *Microsoft* produktiem konkurējošus produktus Lēmuma 5. panta a) daļas izpratnē.

269 Šajā sakarā Komisija norādīja, ka *Microsoft* varētu pieprasīt saprātīgu līgumisku nodrošinājumu attiecināšanu uz izpaušanu, lai nodrošinātos pret konkurentiem izpaustās informācijas turpmāku izmantošanu gadījumā, ja Lēmums tiktu atcelts. Šajā sakarā par paraugu varētu kalpot *MCPP* un tehnoloģijas nodošanas vienošanās ietvaros noslēgtie licences līgumi.

270 Šajā sakarā jānorāda, ka pats *Microsoft* savā pieteikumā par pagaidu noregulējumu ir apgalvojis, ka komercnoslēpumu izpaušana saviem līgumpartneriem tiekot pakārtota nosacījumam, ka šie pēdējie ievēro konfidencialitātes saistības (skat. iepriekš 125. punktu).

271 Jāpiebilst, ka ar *Sun Microsystems* noslēgtās vienošanās ietvaros *Microsoft* ir apņēmies darīt zināmas savu servera — servera sakaru protokolu specifikācijas. Taču *Microsoft* nepaskaidro iemeslus, kādēļ šajā vienošanās ietvertajiem identiski līgumiskie nodrošinājumi neļautu nodrošināt to, ka Lēmuma izpildes rezultātā izpaustā informācija netiktu darīta zināma atklātībai. Turklāt, kā izriet no Lēmuma 211. apsvēruma, "[..] 90-ajos gados *Microsoft* noslēdza licences līgumu ar *AT & T* attiecībā uz atsevišķu *Windows* pirmkoda elementu izpaušanu". Taču *Microsoft* nav paskaidrojis iemeslus, kādēļ Lēmuma 5. pantā paredzēto specifikāciju izpaušanā tam nebūtu iespējams izmantot tādus pašus līgumiskos nodrošinājumus, kādus paredzēja minētā vienošanās ar *AT & T*.

272 Piemērotu nodrošinājumu izmantošanas iespēja turklāt atspēko *Microsoft* bažas par to, ka izpaustās zināšanas tiks izkliedētas tiktāl, ka tās kļūtu vispārzināmas. Neatkarīgi no tā, ka licences līgumu noslēgšana nebūt nenozīmē to, ka vismaz intelektuālā īpašuma tiesību gadījumā attiecīgie dati juridiskā ziņā kļūs vispārzināmi, *Microsoft* apgalvojums par kaitējuma nodarīšanu balstās uz nepieļaujamu pieņēmumu par trešo personu līgumsaistību neievērošanu (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 1998. gada 15. jūlija rīkojumu lietā T-73/98 R *Prayon-Rupel*/Komisija, *Recueil*, II-2769. lpp., 41. punkts).

273 Attiecībā uz neiespējamību kontrolēt pēc Lēmuma atcelšanas, *Microsoft* apgalvo, ka būtu naivi uzskatīt, ka tā sakaru protokolu specifikāciju izmantošana Lēmuma atcelšanas gadījumā būtu tūlītēji atklājama, un tam par iemeslu ir konkurentu darba grupas serveru operētājsistēmu savstarpējā izmantojamība ar *Windows* serveru operētājsistēmām. Taču savos apsvērumos par iestāšanās rakstiem *Microsoft* norādīja, ka "bez pieejas konkurējošo produktu pirmkodam" tas nevarot konstatēt, cik lielā mērā konkurenti izmanto zināšanas, kuras tie ieguvuši, pateicoties pieejai *Microsoft* sakaru protokolu specifikācijām. No šīs argumentācijas izriet, ka *Microsoft* atzīst par iespējamu noteikt, cik lielā mērā konkurenti izmanto zināšanas, ko tie ieguvuši no sakaru protokolu specifikācijām, ja tam Lēmuma atcelšanas gadījumā būtu pieejams to produktu pirmkods. Savukārt nekas neliedz ar Lēmuma 5. pantā minētajiem uzņēmumiem noslēdzamajos licences līgumos paredzēt, ka, lai par to pārliecinātos, *Microsoft* konkurentu produktu pirmkodam var piekļūt neatkarīgs eksperts, kas iecelts saskaņā ar līgumpartneru savstarpēju vienošanos vai — nepanākot šādu vienošanos — Komisija. Turklāt *Microsoft* ir atļauts šajos pašos licences līgumos arī paredzēt soda sankcijas, kas Lēmuma atcelšanas gadījumā tā konkurentiem liegtu tirgot produktus, kuros ietverta informācija par savstarpēju izmantojamību. Šādi līgumiski noteikumi attiecībā uz kontroles kārtību un soda sankcijām, kas piemērojamas gadījumā, ja tiek pārkāptas uzņemtās saistības neizmantot informāciju pēc iespējamās Lēmuma atcelšanas, ir uzskatāmi par pietiekamiem, lai novērstu neatgriezeniska kaitējuma rašanos.

274 Pabeigtības labad jāpiebilst, ka iepriekšējā punktā izklāstīto vērtējumu pamato tas, ka tiesas sēdē *Novell* paziņoja par savu gatavību Lēmuma iespējamās atcelšanas gadījumā ļaut pieeju savu produktu pirmkodam, lai pārliecinātos par to, vai netiek izmantota informācija par savstarpēju izmantojamību. Savukārt *Microsoft* šajā sakarā atbildi nesniedza.

Par apgalvoto produktu uzturēšanu izplatīšanas kanālos

275 *Microsoft* apgalvo, ka ar šo Lēmumu tiks ilgstoši aizskartas tā intelektuālā īpašuma tiesības, konkrētāk — tā tiesības izmantot savus patentus — jo Lēmuma atcelšanas gadījumā produkti, kuros integrēta tā tehnoloģija, paliks izplatīšanas kanālos un klientu rīcībā.

276 Pagaidu noregulējuma tiesnesis uzskata, ka *Microsoft* nav pierādījis, ka šie apstākļi radītu būtisku un neatgriezenisku kaitējumu.

277 Pirmkārt, nav zināms, kad konkurējošie produkti, kuros ieviestas specifikācijas tiks palaisti tirgū. Šajā sakarā nav apstrīdams tas, ka informāciju saņemošajiem uzņēmumiem vispirms specifikācijas būs jāievieš un pēc tam jālaiž tirgū savi produkti. Tiesas sēdē *Microsoft* pārstāvis darīja zināmu, ka sakaru protokolu specifikācijas būšot gatavas trīs — četru nedēļu laikā.

278 Komisijas Lēmumā (Lēmuma 719.–721. apsvērums) prognozēts, ka laikposms no specifikāciju saņemšanas dienas līdz produktu laišanai tirgū kopumā ilgs vairākus gadus. Savos apsvērumos Komisija atsaucās uz "*Sun* [*Microsystems*] Komisijai

adresētu 2004. gada 20. jūlija vēstuli", kuras 3. punktā attiecībā uz servera — servera sakaru protokolu specifikācijām ir teikts šādi:

"Nodarbinot nozīmīga skaita inženieru komandu, *Sun* [*Microsystems*] vajadzēja [vairāk kā gadu, lai pabeigtu preces izstrādes darbu un palaistu tirgū *AS/U* ekspluatācijai gatavo versiju, kas izstrādāta, izmantojot informāciju, kas saņemta no *AT & T*. Sakarā ar turpmāk tekstā izklāstītajiem iemesliem — *Sun* [*Microsystems*] prognozē, ka būtu nepieciešams ilgāks laiks, lai izstrādātu līdzvērtīgi sarežģītu produktu, balstoties uz tehniskajām specifikācijām, kas darītas zināmas saskaņā ar "Technical Collaboration Agreement" (vienošanos par tehnisko sadarbību), kas noslēgta ar *Microsoft* 2004. gada aprīlī."

279 Turklāt savā rakstā, kas tika iesniegts pirms izstāšanās no lietas, *CCIA* apgalvo, ka "pat ja informācija tiktu izpausta rīt (un pieņemot ka tā būtu pilnīga un pareiza), ir skaidrs, ka paietu vairāki (vismaz divi) gadi pirms kāds no *Microsoft* konkurentiem varētu tirgū laist kādu produktu, kurā izmantota šī informācija", šo apgalvojumu balstot uz pielikumu *CCIA*.R.3, kurā Alepēns atzīst par pilnīgi neiedomājamu cerēt, ka divu gadu laikā būtu komerciāli dzīvotspējīgi pilnīgi saderīgi produkti (84. punkts). *SIIA* un pirms savas izstāšanās arī *Novell* savos rakstiskajos apsvērumos izvirzīja tādus pašus argumentus.

280 Aicināta rakstiski paust nostāju jautājumā par šo informācijas daļu saistībā ar tās specifikāciju implementācijai nepieciešamā laika prognozi, *Microsoft* būtībā norādīja, ka laiks, kāds vajadzīgs specifikācijas īstenojumam lielā mērā ir atkarīgs no šim darbam atvēlētajiem resursiem. Tiesas sēdē *Microsoft* apgalvoja, ka produkts varot tikt laists tirgū mazāk nekā trīs mēnešu laikā, tomēr nesniedzot nedz pietiekami sīku izklāstu, nedz pierādījumus šā apgalvojuma atbalstam un pamatojumam. Tādēļ tas nav ņemams vērā.

281 Neskarot to, ka *Microsoft* konkurentiem būs vajadzīgs zināms laiks, lai pārdotu savu ar *Windows* darba grupas serveru operētājsistēmām saderīgo produktu versijas, no iepriekš minētā izriet, ka nav uzskatāms, ka šie saderīgie produkti tiks realizēti tuvākajā nākotnē. Tādējādi sekas, par kurām bažījās *Microsoft*, jebkurā gadījumā rastos vienīgi ierobežotā laika sprīdī no attiecīgo produktu laišanas tirgū līdz sprieduma pieņemšanai pamata lietā.

282 Otrkārt, kaitējums, kas šādā gadījumā izrietētu no *Microsoft* protokolu specifikācijas īstenojošu produktu esamības izplatīšanas kanālos, nav uzskatāms par neatgriezenisku, tā kā šādu seku pastāvēšana neizbēgami ir ierobežota laikā tāpēc, ka produkti visbeidzot tiks pārdoti un uzstādīti uzņēmumos, kas tos ir iegādājušies (skat. turpmāk 283. punktu), vai tāpēc, ka nepārdotie produkti kļūs par tehnoloģiski novecojušiem.

283 Treškārt, jāatzīst par pamatotu *Microsoft* apgalvojums par to, ka pat Lēmuma atcelšanas gadījumā konkurējošie produkti paliktu instalēti uzņēmumos, kuri tos būs iegādājušies. Tomēr šis apstāklis nav uzskatāms par būtiska un neatgriezeniska kaitējuma cēloni, jo, pirmkārt, *Microsoft* nav uzskatāmi parādījis kā tieši šo produktu atrašanās klientu tīklos ievērojami skartu tā turpmāko darbību un, otrkārt, ir visai iespējams, ka, Pirmās instances tiesai atceļot Lēmumu, šo produktu, kas būs apmierinājuši klientu pieprasījumu līdz sprieduma pieņemšanai par lietas būtību, komerciālā vērtība ātri vien mazinātos.

284 Šajā pēdējā jautājumā jāprecizē, ka pēc iespējamās Lēmuma atcelšanas *Microsoft* varētu liegt konkurentu operētājsistēmu būt saderīgām ar jaunajām *Windows* sistēmu versijām, pārveidojot savus servera — servera sakaru protokolus un tādējādi ievērojami un ātri mazinot konkurējošo produktu vērtību. Tiesas sēdē bez *Microsoft* iebildumiem šajā jautājumā tika apstiprināts, ka pastāv tehniskas iespējas skart *Windows* vides savstarpēju izmantojamību ar uzņēmumos uzstādītajām konkurējo-

šām darba grupas serveru operētājsistēmām — kas varētu ļaut *Microsoft* turpmāk gūt ekskluzīvas priekšrocības no turpmākiem uzlabojumiem.

285 Pieņemot, ka pēc iespējamās Lēmuma atcelšanas *Microsoft* nolemtu nepārveidot savus sakaru protokolus, neatgriezenisku kaitējumu tam nenodarītu arī konkurējošu darba grupas serveru operētājsistēmu palikšana tīklos. Tiesas sēdē *Microsoft* apgalvoja, ka lai gan Lēmuma atcelšanas gadījumā būtu tehniski iespējams padarīt par neiespējamu savstarpēju izmantojamību ar konkurējošām darba grupas serveru operētājsistēmām, bet no komerciālā viedokļa būtu neiedomājami nenodrošināt atpakaļvērsto saderīgumu starp agrākajām un jaunajām sistēmām. Tomēr, lai gan šā saderīguma nodrošināšana ļauj konkurentu operētājsistēmām tīklā sadarboties ar *Windows* operētājsistēmu jauno versiju, tas neietekmē apstākli, ka agrākās sistēmas nav tik tehnoloģiski attīstītas kā jaunās un no komerciālā viedokļa ātri vien kļūtu par novecojušām. Šajā sakarā jāatgādina, ka gadījumā, ja Pirmās instances tiesa Lēmumu atceltu, *Microsoft* konkurenti vairs nevarētu izmantot minētā Lēmuma 5. pantā paredzēto informāciju par savstarpēju izmantojamību (skat. iepriekš 273. punktu) un tādējādi atpakaļvērstais saderīgums būtu nodrošināts vienīgi attiecībā uz darba grupas serveru operētājsistēmām, kuras šie konkurenti pārdevuši līdz iespējamās Lēmuma atcelšanas dienai.

Par apgalvoto produktu "klonēšanu"

286 *Microsoft* apgalvo, ka attiecīgo informāciju varēšot izmantot tā produktu "klonēšanas" vajadzībām. Tas apgalvo, ka līdzko konkurenti, iepazīstoties ar tā autortiesību aizsardzībā esošo sakaru protokolu specifikāciju, būšot ieguvuši pilnīgas zināšanas par *Microsoft* operētājsistēmu iekšējo darbību, tie tās varēšot izmantot savu

produktu vajadzībām. Savukārt *Microsoft* un tiesu iestādēm būtu grūti, pat neiespējami konstatēt, vai konkurenti izmanto šīs zināšanas savu serveru operētājsistēmu izstrādē.

287 Šajā sakarā jāatgādina, ka šāda apgalvojuma pamatā esošā premisa par to, ka būšot iespējams iegūt informāciju, kas būs krietni vien plašāka nekā informācija par savstarpēju izmantojamību, nav uzskatāma par pamatotu (skat. iepriekš 260.–265. punktu).

288 Turklāt *Microsoft* apgalvojums ir balstīts uz Lēmuma 5. panta interpretāciju, kurā netiek ņemts vērā tā pamatojums. Faktiski 5. pantā ietvertais norādījums par to, ka *Microsoft* jāļauj savu protokolu specifikācijas izmantot "lai izstrādātu un izplatītu *Microsoft* konkurentu izstrādājumu tirgū darba grupas serveru operētājsistēmas", jāinterpretē, ņemot vērā Lēmuma 1003. un 1004. apsvērumu. Saskaņā ar 1003. apsvērumu "[..] [Lēmuma] mērķis ir nodrošināt *Microsoft* konkurentiem iespēju izstrādāt produktus, kas [ir saderīgi] ar *Windows* domēna arhitektūru, kas [sākotnēji] integrēta galvenajā produktā, proti, *Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmā, un tādējādi varētu konkurēt ar *Microsoft* darba grupas serveru operētājsistēmu produktiem". Savukārt 1004. apsvērumā ir teikts, ka "attiecībā uz izpausto specifikāciju izmantošanu, specifikācijas nedrīkst tikt arī reproducētas, adaptētas, pārveidotas, nedz modificētas, bet trešās personas tās drīkst izmantot, lai izstrādātu savas ar šīm specifikācijām saderīgas saskarnes".

289 No tā izriet, ka ar Lēmuma 5. pantu jāsaprot, ka protokolu izmantošana ir atļauta vienīgi savstarpējas izmantojamības vajadzībām, un tādējādi protokolu izmantošana citiem mērķiem nav atļauta. Šādu interpretāciju Komisija ir īpaši apliecinājusi tiesas sēdē, uzsvērdama, ka šā ierobežojuma ievērošanu var pārbaudīt Lēmuma 7. pantā paredzētā "*Microsoft* neatkarīga pilnvarota persona".

2) Par apgalvoto komercdarbības brīvības aizskārumu

290 *Microsoft* apgalvo, ka līdz ar Lēmuma izpildi tikšot apdraudēta tā brīvība noteikt savas komercdarbības politikas būtiskus aspektus: tā kā ar Lēmumu tam tiktu uzlikts pienākums izpaust informāciju saviem konkurentiem, tam tiktu liegta iespēja izstrādāt savus produktus, un tas būtu spiests "padarīt noturīgākus" savus protokolus.

291 Šajā sakarā jānorāda, ka principā katrs lēmums, kas pieņemts saskaņā ar EKL 82. pantu, uzliekot dominējošā stāvoklī esošam uzņēmums izbeigt stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, neizbēgami izraisa izmaiņas šā uzņēmuma komercdarbības politikā. Tādējādi uzņēmumam uzliktais pienākums grozīt savu rīcību pats par sevi nav uzskatāms par būtiska un neatgriezeniska kaitējuma nodarījumu, neuzskatot, ka steidzamības nosacījums tiek izpildīts vienmēr, kad vien Lēmums, kura izpildes apturēšana tiek prasīta, uzliek pienākumu izbeigt ļaunprātīgu stāvokļa izmantošanu.

292 Ja pieteikuma iesniedzējs norāda uz komercdarbības brīvības aizskārumu, lai pierādītu prasītā pagaidu pasākuma steidzamību, tam jāpierāda tas, ka apstrīdētā akta izpilde tam uzliktu pienākumu grozīt konkrētus būtiskus savas komercdarbības politikas aspektus, un šā akta izpildes sekas tam liegtu atgriezties pie savas agrākās komercdarbības politikas pat gadījumā, ja vēlāk tiktu pieņemts tam labvēlīgs spriedums pēc lietas būtības, vai to, ka tā rezultātā tam citādi tiktu nodarīts būtisks un neatgriezenisks kaitējums, ievērojot to, ka apgalvoto kaitējumu novērtē, ņemot vērā katras konkrētās lietas apstākļus.

293 Tādējādi *Microsoft* norādītajos rīkojumos iepriekš 138. punktā minētajā lietā *Bayer*/Komisija un iepriekš 133. punktā minētajā lietā *IMS Health*/Komisija, pagaidu noregulējuma tiesnesis novērtēja sekas, kas rastos gadījumā, ja, ņemot vērā akta izpildes sekas, tiktu skarta uzņēmumu brīvība noteikt savu komercdarbības politiku.

294 Rīkojumā iepriekš 138. punktā minētajā lietā *Bayer*/Komisija pagaidu noregulējuma tiesnesis faktiski uzsvēra, ka "[..] šajā gadījumā, ja Pirmās instances tiesa atzītu pieteicēja tēzi par pamatotu, attiecīgā noteikuma tūlītēja izpilde varētu liegt ieinteresētajai personai iespēju patstāvīgi noteikt atsevišķus būtiskus savas komercdarbības politikas elementus" (54. punkts). Viņš turklāt atzina, ka "šāda veida situācija, it īpaši varētu radīt būtiska kaitējuma draudus, kurš darbojas farmācijas nozarē, kam raksturīgi, ka cenu noteikšanas vai kontroles mehānismus un atlīdzības kārtību regulē valsts veselības aizsardzības iestādes, izraisot būtiskas atšķirības viena un tā paša medikamenta izcenojumos dažādās dalībvalstīs" (55. punkts). Nozarē pastāvošo cenu regulāciju uzskatot par uzņēmumu komercdarbības brīvības apjomu ierobežojošu aspektu, pagaidu noregulējuma tiesnesis varēja atzīt, ka komercdarbības brīvības aizskārums papildus jau esošajiem ierobežojumiem radītu būtisku kaitējumu. Tādējādi komercsabiedrības *Bayer* komercdarbības politiķas izmaiņa tika atzīta par pietiekamu, lai raksturotu steidzamību, vienīgi ņemot vērā konkrētos minētās lietas apstākļus.

295 Rīkojumā iepriekš 133. punktā minētajā lietā *IMS Health*/Komisija pagaidu noregulējuma tiesnesis steidzamības nosacījumu atzina par izpildītu, jo bija pietiekams pamats uzskatīt, ka daudzus "tirgus notikumus", kas varētu rasties apstrīdētā lēmuma tūlītējas izpildes gadījumā, būtu ļoti grūti vai pat neiespējami izlabot gadījumā, ja tiktu apmierināts prasības pieteikums pamata prāvā (129. punkts). Tādējādi "pieteicēja interešu būtiska un neatgriezeniska aizskāruma reāli draudi" (127. punkts) šajā gadījumā tika konstatēti saistībā ar tirgus notikumu būtiskumu un neatgriezeniskumu. Apsvērumi jautājumā par uzņēmumiem piekrītošās savas komercdarbības politikas noteikšanas brīvības aizskārumu (130. un 131. punkts) tika ņemti vērā vienīgi, lai atbalstītu secinājumu, kuru pagaidu noregulējuma tiesnesis jau bija izdarījis steidzamības jautājumā, kā to apliecina arī apstāklis, ka netika analizēts nedz attiecīgā kaitējuma būtiskums, nedz neatgriezeniskums.

296 Tādēļ būtu jānoskaidro, vai *Microsoft* ir uzskatāmi pierādījis, ka tā komercdarbības brīvības aizskārums, ievērojot lietas apstākļus, būtu būtiska un neatgriezeniska kaitējuma cēlonis.

i) Par apgalvoto būtisko komercdarbības politikas maiņu

297 Būtiska komercdarbības politikas maiņa, kuru Lēmums nosakot par pienākumu *Microsoft*, ir pretrunā atsevišķiem lietas materiāliem.

298 Pirmkārt jāatzīmē, ka gan ASV izlīgumā, gan Lēmumā *Microsoft* tiek uzlikts pienākums izpaust sakaru protokolu specifikācijas. Protams, ASV izlīgums neuzliek *Microsoft* pienākumu izpaust servera — serveru sakaru protokolu specifikācijas, bet gan tam uzliek pienākumu piešķirt licences attiecībā uz visiem *Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmā ieviestajiem protokoliem, lai nodrošinātu savstarpēju izmantojamību ar *Windows* serveru operētājsistēmu. Ņemot vērā savā rīcībā esošo informāciju un to, ka Lēmums atbilst izpaušanas politikai, kādu *Microsoft* jau apņēmies īstenot, lai izpildītu ASV izlīgumu, pagaidu noregulējuma tiesnesis atzīst, ka atšķirības, kas komercdarbības politikas jautājumā pastāv starp minēto darījumu un Lēmumu, nav uzskatāmas par būtiskām. Šajā sakarā jāatzīmē, ka netiek apstrīdēts tas, ka viens ar *MCPP* ietvaros licencētajiem protokoliem ir protokols, kuru izmanto nevien klienta — servera sakariem, bet arī servera — servera sakariem. Šajā pēdējā jautājumā, it īpaši, no Lēmuma 179. apsvēruma izriet, ka "[..] tīkla serveri var dažreiz izmantot tos pašus protokolus, kurus izmanto klientu personālie datori sakariem ar citiem serveriem: tā piemēram, *Windows* domēnā izmanto *MicrosoftKerberos*, lai nodrošinātu autentifikāciju gan starp *Windows* klientu personālo datoru un *Windows* darba grupas serveri, gan *Windows* darba grupas serveriem". Turklāt jānorāda, ka apgalvotais tā komercdarbības politikas aizskārums nav neatgriezenisks, jo Lēmuma atcelšana, tāpat kā 2009. gadā paredzētā *MCPP* termiņa notecējums ļautu *Microsoft* turpmāk nepiešķirt licences attiecībā uz saviem sakaru protokoliem gadījumā, ja tas to nevēlētos.

299 Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka *Microsoft* vadība ir paudusi vēlmi īstenot politiku, saskaņā ar kuru tiktu aktīvi sekmēta licenču piešķiršana attiecībā uz ASV

izlīgumā paredzētajiem protokoliem un apliecinājusi gatavību piedāvāt plašākas izmantošanas tiesības, nekā paredzēts minētajā darījumā. Turklāt no *Microsoft* 2003. gada 1. augusta paziņojuma presei (pielikums N.12) izriet:

"*Microsoft* turklāt ir apliecinājis savu vispārīgo gatavību piešķirt vēl plašākas izmantošanas tiesības attiecībā uz uzņēmuma protokolu tehnoloģiju, nekā uzlikts par pienākumu saskaņā ar galīgo spriedumu, kas [pieņemts] pretmonopolu lietā vai izriet no *MCPP* standarta licences līgumiem. Saskaņā ar *MCPPMicrosoft* jau ir brīvprātīgi piešķīris izmantošanas tiesības virknei licences saņēmēju, kuru skaits pārsniedz galīgajā spriedumā noteikto, un *Microsoft* aicina citus izstrādātājus, kuri ir ieinteresēti saņemt licenci [attiecībā] uz uzņēmuma protokolu tehnoloģiju, apspriest savas tehniskās prasības ar *Microsoft* komandu, kas nodarbojas ar licenču piešķiršanu attiecībā uz protokoliem."

300 Visbeidzot starp *Microsoft* un *Sun Microsystems* noslēgtā vienošanās paredz Lēmumā minētā servera — servera sakaru protokolu izpaušanu. Ciktāl vienošanās ir paredzēta to protokolu atklāšana, kuru izpaušanas pienākums ir skaidri noteikts Lēmumā, *Microsoft* nevar pamatoti iebilst par to, ka Lēmuma izpildes rezultātā tas būtu spiests būtiski mainīt savu komercdarbības politiku.

301 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, pagaidu noregulējuma tiesnesis nevar atzīt par pierādītu, ka Lēmums radītu pietiekami svarīgas izmaiņas *Microsoft* komercdarbības politikā.

302 Šo secinājumu atbalsta apstāklis, uz kuru norādīja Komisija, tiesas sēdē atbildot uz pagaidu noregulējuma tiesneša uzdoto jautājumu, proti, ka administratīvā procesa sarunās ar Komisiju *Microsoft* pauda gatavību izpaust vairāk informācijas

savstarpējas izmantojamības sakarā nekā paredzēts Lēmumā. Lai gan uzsvērdams katras sarunas īpatnības, kas izrietot no abpusējas piekāpšanās, Komisijas viedokli šajā jautājumā *Microsoft* neatspēkoja.

ii) Par apgalvotajām protokolu pilnveidošanas grūtībām

303 *Microsoft* apgalvo, ka Lēmuma izpildes rezultātā tiks ierobežots elastīgums, kas tam vajadzīgs, lai pastāvīgi pilnveidotu attiecīgos protokolus, tādējādi mazinot tā spēju ieviest jauninājumus (pielikumi R.2 un T.7).

304 Šajā sakarā jāatgādina, ka Lēmuma 5. panta no a) līdz c) daļa uzliek pienākumu *Microsoft* izpaust savu protokolu specifikācijas saviem konkurentiem, ļaujot *Microsoft* brīvi izstrādāt savus protokolus pēc saviem ieskatiem. Tādējādi jautājumu par protokolu pilnveidošanu pienākas izlemt *Microsoft*, ņemot vērā attiecīgā lēmuma sagaidāmo iznākumu. Savukārt *Microsoft* nav pierādījis, ka lēmuma par protokolu pilnveidošanu starpposmā — līdz Pirmās instances tiesas spriedumam par prasījuma lietas būtību — faktiskās sekas būtu tāda apmēra, ka patiesi tiktu kavēts novatorisms.

305 Ievērojot atsevišķus lietas materiālus, nav pieņemams arī arguments par to, ka elastīgumu, ar kādu tas varēs pilnveidot attiecīgos protokolus, skars komerciālās realitātes ierobežojumi, ar kuriem tas saskarsies sakarā ar vajadzību nodrošināt atpakaļvērsto saderīgumu ar konkurentu produktiem, kuros izmantoti tā protokoli.

306 Vispirms jāatgādina, ka vēsturiski *Microsoft* neuzskatīja sevi par saistītu ar šādu pienākumu, kad tas nolēma padarīt par nefunkcionējošu *NDS* priekš *Novell NT* (Lēmuma 298.–301. un 686. apsvērums).

307 Otrkārt, *Microsoft* jebkurā gadījumā nodrošina atpakaļvērsto saderīgumu ar savu produktu agrākajām versijām. Lietas materiālos nav pierādījumu, kas ļautu uzskatīt, ka, nodrošinot šādu saderīgumu, tas nevar nodrošināt arī atpakaļvērsto saderīgumu ar visām saderīgajām implementācijām. Šajā sakarā jānorāda uz *Microsoft* apgalvojumu par to, ka tas esot nodrošinājis atpakaļvērsto saderīgumu ar virkni produktu, uzsverot, ka "[..] *Microsoft* jau ir tehnoloģiskas grūtības secīgu jauno *Windows* serveru operētājsistēmas laidienu gadījumā saglabāt atpakaļvērsto saderīgumu ar tūkstošiem publicēto saskarņu, ko izmanto trešo personu datorprogrammas".

308 Treškārt, jānorāda uz to, ka nav tikusi novērtēta saderīgu darba grupas serveru operētājsistēmu izstrādes pieaugošā sarežģītība. Jebkurā gadījumā jāatzīst, ka veltāmie papildu pūliņi starpposmā ir ierobežoti sakarā ar to, ka līdz Pirmās instances tiesas lēmuma pieņemšanai par tiesvedības būtību tirgū laisto un klientu iegādāto saderīgo produktu skaits, domājams, būs mazs. Šajā ziņā jānorāda uz to, ka *Microsoft* operētājsistēmas jaunā versija, kas pazīstama ar nosaukumu "Longhorn", atbilstoši *Microsoft* apgalvotajam būs gatava 2006. gadā, kā arī to, ka atbilstoši personu, kas iestājās lietā, atbalstot Komisiju, uzsvērtajam paziņojums par tās laišanu tirgū varēs ietekmēt klientu pirkumus konkurējošajām darba grupas serveru operētājsistēmām par sliktu.

309 Ceturtkārt, ASV izlīgumam, kas ir par labu nevien darba grupas serveru operētājsistēmu ražotājiem Lēmuma izpratnē, bet arī gandrīz visiem serveru operētājsistēmu ražotājiem, vajadzētu būt tādām pašām negatīvām sekām, uz kādām *Microsoft* norāda pagaidu noregulējuma tiesnesim. Tomēr no lietas dalībnieku rakstiskajiem apsvērumiem neizriet, ka Lēmuma izpilde varētu ietekmēt

Microsoft rīcībā esošo elastīgumu veikt izmaiņas savos protokolos daudz nozīmīgāk nekā *Microsoft* saskaņā ar ASV izlīgumu uzņemto saistību izpildes gadījumā. Šajā jautājumā no vienas no *Microsoft* atbildēm uz rakstiskajiem jautājumiem izriet, ka zināmos apstākļos ASV izlīgums ļauj *Microsoft* izvēlēties izmantot jauninājumus klienta — servera protokolos, lai padarītu *Windows* operētājsistēmas pievilcīgākas, nenodot šo tehnoloģiju konkurentu rīcībā. Tā piebilde ir šāda:

"Ja *Microsoft*, it īpaši, izstrādā jaunus klienta — servera protokolus, kas nav iekļauti tā *Windows* klientu operētājsistēmā, bet instalēti atsevišķi, *Microsoft* nav šie protokoli jānodod konkurentu rīcībā. Piemēram, *Microsoft* varētu izstrādāt novatoriskus protokolus saistībā ar savas *Windows* serveru operētājsistēmas jauno versiju. Instalējot tīklu, kurā izmantota šī serveru operētājsistēma, klientiem tiek lūgts instalēt klientu programmatūru, ar kuru šie protokoli tiek ieviesti viņu personālajos datoros. (Šādi tradicionāli rīkojas *Novell*.)"

310 Šis apgalvojums apliecina to, ka *Microsoft* plāno pilnveidot savus produktus, un to, ka ierobežojumi saistībā ar elastīguma trūkumu iespējās efektīvi pilnveidot neliedz šādu pilnveidošanu. Šajā sakarā nav svarīgi, tas vai šie pilnveidojumi tiek nodrošināti brīvprātīgi vai saskaņā ar tiesisku uzliktu pienākumu.

311 Piektkārt, ar *Sun Microsystems* noslēgtā vienošanās, kas attiecas uz Lēmumā minētajiem protokoliem, sliecas apliecināt, ka ietekmei uz *Microsoft* spēju mainīt savus protokolus nav neatgriezenisks raksturs.

iii) Par apgalvoto vajadzību protokolus "padarīt noturīgākus"

312 *Microsoft* apgalvo, ka tam vajadzēšot "padarīt noturīgākus" protokolus, lai novērstu "disfunkciju, avāriju un drošības risku iespējas", kas rodas "nevērīgas vai ļaunprātīgas izmantošanas" rezultātā.

313 Pieņemot, ka "disfunkciju, avāriju un drošības risku iespējas" būtu pierādītas, pagaidu noregulējuma tiesnesis konstatē, ka *Microsoft* aprobežojas ar norādi uz kaitējumu, kas izriet no pūliņiem, kas, kā tiek apgalvots, esot jāvelta, lai novērstu šādas iespējas rašanos, nenorādot, kā izpaustos šāda kaitējuma būtiskums un neatgriezeniskums. *Microsoft*, jo īpaši, nepierāda, ka protokolu "padarīšana par noturīgākiem" būtu jāturpina veikt Lēmuma atcelšanas gadījumā vai ka tādējādi tiktu nodarīts cits kaitējums. Turklāt, kā apgalvo Komisija, informācijas par savstarpēju izmantojamību saņēmējiem esot spēcīgs pamudinājums padarīt savus produktus par drošiem un stabiliem un novērst to "nevērīgu izmantošanu", un tie nekādā ziņā nav ieinteresēti "ļaunprātīgā" izmantošanā. Gluži pretēji, kā piebilst Komisija, no izpaušanas labumu gūstošie uzņēmumi būs izteikti ieinteresēti novērst nejauša zaudējuma nodarīšanu, testējot savas implementācijas saistībā ar *Microsoft* implementācijām un tādējādi nodrošinot to, ka to produkti nerada nedz klientu datu zudumu, nedz to bojāšanu. Šie testi, protams, attieksies uz visiem *Windows* produktiem, ar kuriem attiecīgais konkurents vēlas nodrošināt savstarpēju izmantojamību. Tādējādi ir visai iespējams, ka *Microsoft* nebūs nekādas vajadzības retroaktīvi adaptēt agrāk instalētus produktus.

314 Gluži tāpat kā saistībā ar apgalvoto aizskārumu attiecībā uz tā spēju brīvi izstrādāt savus produktus, *Microsoft* nav pierādījis to, ka iepriekšējā punktā norādītie riski īstenojušies, izpildot ASV izlīgumu. Visbeidzot, lai gan *Samba* vai *AS/U* ievieš vairākus protokolus, kas sākotnēji bija paredzēti kā — pēc *Microsoft* vārdiem — "privāti", tas nenorāda piemēru datu zudumu vai grozīšanu izraisošai "negaidītu" datu nosūtīšanai uz *Windows*.

315 Apgalvotie ierobežojumi attiecībā uz *Microsoft* spēju izstrādāt savus produktus ir raksturīgi jau ar *Sun Microsystems* noslēgtajam darījumam, kas ietver Lēmumā minētos protokolus. Tādēļ no tā izrietošais kaitējums, pat pieņemot, ka tāds rastos, nav saistīts ar korektīvo pasākumu, un *Microsoft* nav pierādījis, ka lūgtā izpildes apturēšana patreizējo stāvokli būtiski mainītu.

316 Visbeidzot tehniskie nosacījumi varētu tikt sīki saskaņoti arī līgumā, kā tas paredzēts ASV izlīgumā. Atbildot uz pagaidu noregulējuma tiesneša uzdoto jautājumu, *Microsoft* faktiski atzina, ka ASV izlīgums tam ļauj ar drošību saistītu protokolu izpaušanu pakārtot zināmiem nosacījumiem, kas vērsti uz to, lai līdz minimumam samazinātu risku, ka minētie protokoli tiktu ļaunprātīgi izmantoti, lai apdraudētu skaitļošanas tehnikas drošību. Tādējādi bažas jautājumā par attiecīgās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu vai nepietiekamiem ieviešanas testiem varētu kliedēt iespēja lūgt Komisijai atļauju šādā gadījumā atteikties sniegt šo informāciju.

3) Par apgalvotajām tirgus apstākļu neatgriezeniskajām izmaiņām

317 *Microsoft* apgalvo, ka licenču obligāta piešķiršana neatgriezeniski izmainīšot tirgus apstākļus tam par ļaunu, jo, iepazīstoties ar attiecīgajām izpaustajām detalizētajām sakaru protokolu specifikācijām, konkurenti uzzinās svarīgus *Windows* serveru operētājsistēmas koncepcijas aspektus. Šādas informācijas izpaušana plašā mērogā ļautu konkurentiem atveidot savās serveru operētājsistēmās virkni funkcionalitāšu, kuras *Microsoft* ir izstrādājis sava pētniecības un izstrādes darba rezultātā.

318 Premisu attiecībā uz faktiem, uz kuru *Microsoft* balsta savu analīzi, pagaidu noregulējuma tiesnesis nav atzinis par pietiekami juridiski pamatotu (skat. iepriekš 260.–265. punktu). Turklāt, neņemot vērā šajā jautājumā Komisijas iebildumu rakstā pausto kritiku, *Microsoft* nav pierādījis arī tirgus izmaiņas, kuras pēc tā domām izrietētu no apgalvotās problēmas. Tādēļ *Microsoft* arguments nav pieņemams.

319 Jebkurā gadījumā pat pieņemot, ka *Microsoft* arguments varētu tikt saprasts kā apgalvojums par to, ka, izpaužot informāciju par savstarpēju izmantojamību, tirgus apstākļi tiktu izmanīti tādējādi, ka tas zaudētu tirgus daļas un, ka Lēmuma atcelšanas gadījumā tam vairs nebūtu iespējams atgūt zaudētās tirgus daļas, pagaidu noregulējuma tiesnesis konstatē, ka *Microsoft* nav ar faktiem pierādījis šīs argumentācijas pamatotību. *Microsoft* nav, it īpaši, uzskatāmi pierādījis tādu šķēršļu iespējamu pastāvēšanu, kas tam liegtu ievērojamā mērā atgūt daļas, kuras tas varētu būt zaudējis korektīvā pasākuma rezultātā (šajā sakarā skat. Tiesas priekšsēdētāja 2001. gada 11. aprīļa rīkojumu lietā C-471/00 P(R) Komisija/*Cambridge Healthcare Supplies*, *Recueil*, I-2865. lpp., 111. punkts; Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2004. gada 16. janvāra rīkojumu lietā T-369/03 R *Arizona Chemical* u.c./Komisija, *Recueil*, II-205. lpp., 82.–84. punkts).

c) Par būtisku un neatgriezenisku kaitējumu, ko rada pienākums izpaust klienta — servera protokolu specifikāciju.

320 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka dažādie *Microsoft* apgalvotie kaitējuma pamati saistībā ar pienākumu izpaust servera — servera sakaru protokolu specifikācijas netika atzīti par steidzamību pamatojošiem.

321 Tā kā *Microsoft* nav izvirzījis nekādu papildu argumentu, kas ļautu izdarīt atšķirīgu secinājumu jautājumā par klienta — servera sakaru protokolu izpaušanas sekām,

pagaidu noregulējuma tiesnesis neizbēgami izdara secinājumu, ka *Microsoft* nav uzskatāmi parādījis steidzamības nosacījuma izpildīšanu attiecībā uz izpaušanas pienākuma otru daļu. Šajā sakarā jāatgādina — kā to Lēmumā pareizi norādījusi Komisija, klienta — servera savstarpējā izmantojamība un savienotu serveru savstarpējā izmantojamība ir divi nenošķirami savstarpējās izmantojamības elementi datorsistēmā, kas ietver vairākus *Windows* vidē strādājošus klientu personālos datorus un vairākus *Windows* vidē strādājošus darba grupas serverus, kas visi ir savstarpēji savienoti tīklā (144.–184. un 689. apsvērums).

322 Jebkurā gadījumā jāņem vērā apstāklis, ka *Microsoft* tiesas sēdē uzstāja uz to, ka neesot vajadzības tam uzlikt pienākumu izpaust klienta — servera sakaru protokolu specifikācijas, ņemot vērā to, ka līdz 2009. gadam šīs specifikācijas var iegūt saskaņā ar *MCPP*. Šo argumentāciju jāsaprot vienīgi kā norādi uz to, ka šo specifikāciju izpaušana saskaņā ar Lēmumā noteikto pienākumu nav atzīstama par cēloni būtiska un neatgriezeniska kaitējuma nodarīšanai *Microsoft*.

323 Tādēļ pieteikums par pagaidu noregulējumu ir noraidāms arī sakarā ar steidzamības trūkumu, ciktāl tās mērķis ir apturēt pienākumu izpildi attiecībā uz klienta — servera sakaru protokolu specifikāciju izpaušanu un to izmantošanas atļauju *Microsoft* konkurentiem.

324 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tā kā nav izpildīts steidzamības nosacījums, lūgums apturēt 5. panta no a) līdz c) daļas izpildi ir noraidāms bez vajadzības izsvērt dažādas iesaistītās intereses.

325 Jāprecizē, ka saskaņā ar Reglamenta 109. pantu, pieteikuma par pagaidu pasākumu noraidījums neliedz tās iesniedzējam iesniegt citu, uz jauniem faktiem pamatotu pieteikumu. Šajā gadījumā nevar izslēgt to, ka par "jauniem faktiem" tiktu atzīta

domstarpību turpināšanās atsevišķos Lēmuma izpildes kārtības jautājumos. Konkrētāk, ievērojot iepriekš izklāstītajā vērtējumā ietvertās norādes uz līguma noteikumiem, kas pamato secinājumu par to, ka steidzamības nosacījums nav izpildīts (skat. iepriekš 268., 273., 285. un 316. punktu), atteikšanās šādas nodrošinājuma klauzulas iekļaut ar Lēmuma 5. pantā minētajiem uzņēmumiem noslēdzamajos licences līgumos varētu tikt uzskatīta par apstākļu maiņu, kas varētu radīt pamatu apšaubīt zināmus pamatus, uz kuriem balstīts šis rīkojums.

Par pārdošanas ar piesaisti jautājumu

A — Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

1. Argumenti, kurus izvirza *Microsoft* un personas, kam atļauts iestāties lietā tā nostājas atbalstam

a) Par fumus boni juris

326 *Microsoft* apgalvo, ka savā prasībā par atcelšanu tas esot izvirzījis argumentus, kas sākotnēji šķietami pamato Lēmuma noteikumu atcelšanu attiecībā uz apgalvoto stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, veicot pārdošanu ar piesaisti.

327 Lēmumā Komisija apgalvo, ka integrēdama *Windows* vidē pilnveidotas multimediju funkcionalitāti, *Microsoft* ļaunprātīgi izmanto savu stāvokli EKL 82. panta, "jo īpaši", minētā panta otrās daļas d) daļas nozīmē, kā arī saskaņā ar jauno, no EKL 82. panta

izrietošo kritēriju piemērošanu pārdošanas ar piesaisti gadījumiem. Kā izriet no Lēmuma 841. apsvēruma, klasiskos pārdošanas ar piesaisti gadījumos atšķirīgu preču pārdošana ar piesaisti pēc Komisijas un Kopienu tiesas domām liecinot par konkurējošo pārdevēju izstumšanu šādas prakses rezultātā. Savukārt pēc *Microsoft* domām no tā paša Lēmuma apsvēruma izrietot, pirmkārt, tas, ka šī lieta nav "klasisks pārdošanas ar piesaisti gadījums" un, otrkārt, tas, ka "lietotāji var iegūt citus multimediju draiverus *Internet* tīklā, dažkārt bez maksas". Komisija tādējādi esot atzinusi, ka "[..] ir dibināti iemesli bez papildu analīzes nepieņemt, ka [*Windows Media Player*] pārdošana ar piesaisti būtu uzskatāma par darbību, kas pēc sava rakstura būtu konkurenci ierobežojoša" (841. apsvērums).

328 Komisija tomēr secina, ka šajā gadījumā pastāvot draudi, ka konkurenti tiktu izstumti no tirgus, un balstās uz ļoti hipotētisku pieņēmumu par to, ka plaša *Windows* multimediju funkcionalitātes izplatība piespiedīs satura piegādātājus balstīties gandrīz vienīgi uz *Windows* multimediju formātiem, kā rezultātā, savukārt, no tirgus tiks izstumti visi konkurējošie multimediju draiveri, un tad, netieši, piespiedīs patērētājus izmantot vienīgi *Windows* multimediju funkcionalitāti (Lēmuma 836. un 842. apsvērums). *Microsoft* apgalvo, ka judikatūras izpratnē pastāv "nopietnas domstarpības jautājumā par tāda būtiska juridiskā secinājuma pamatotību, uz kura" balstās Komisijas apgalvojumi jautājumā par *Windows Media Player* konstrukciju un integrēšanu (rīkojums iepriekš 133. punktā minētajā lietā *IMS Health*/Komisija, 106. punkts). *Microsoft* turklāt apgalvo, ka ir izpildīta prasība sākotnēji šķietami pierādīt Lēmuma 6. panta a) daļas pamatā esošā pārkāpuma konstatējuma pretlikumību.

329 Pirmkārt, Komisijas hipotētiskais pieņēmums par izstumšanu no tirgus faktiski neesot nekādi pamatots. Lēmumā neesot atspoguļotas tirgus realitātes, jo īpaši tāpēc, ka, pirmkārt, *Windows* vidē strādājošu klientu personālo datoru lietotāji atzīstot par vienkāršu izmantot daudzējādus multimediju draiverus ar dažādiem formātiem un, otrkārt, satura piegādātājiem dažādi formāti ir pieejami ikdienā. Komisijas secinājums turklāt esot pretrunā ļoti atšķirīgai teorijai, kas piemērota lēmumā lietā *AOL/Time Warner* [Komisijas 2000. gada 11. oktobra lēmums 2001/718/EK, kurā uz koncentrāciju vērstas darbības atzītas par saderīgām ar kopējo tirgu un EEZ līgumu

(lieta COMP/M.1845 — *AOL/Time Warner*), OV 2001, L 268, 28. lpp.]. Turklāt Komisija Lēmumā esot secinājusi, ka tēze par izstumšanu no tirgus ir vienīgi piemērojama gadījumā, kad *Windows* multimediju funkcionalitāti ir izstrādājis *Microsoft*, lai gan šo tēzi nepiemēroja laikā no 1995. gada līdz 1998. gadam, kad *Windows* tika "piesaistīts" *RealNetworks* multimediju draiveris.

330 Savos 2004. gada 19. augusta apsvērumos *Microsoft* piebilst, ka Komisija nekādi nereaģē, pirmkārt, uz to, ka galvenās *Internet* tīkla vietas turpina piedāvāt multimediju saturu divos vai vairākos formātos; otrkārt, uz to, ka populārās multimediju satura *Internet* tīkla vietās izmantoto formātu skaits ir pieaudzis un patreiz ir apmēram trīs, un visbeidzot uz to, ka 2004. gada pavasarī gandrīz 80 % populāru *Internet* tīkla vietu piedāvāja saturu *RealNetworks* formātos.

331 Turklāt Komisija, neņemot vērā jaunākos tirgus notikumus, jo īpaši citu iekārtu, kas nav klientu personālie datori, kā, piemēram *AppleiPod*, kas nolasa multimediju saturu no *Windows* formātiem atšķirīgos formātos, jeb multimediju draiverus ietverošu nākamās paaudzes mobilo tālruņu, skaita kāpināto pieaugumu. *Microsoft* apgalvo, ka satura piegādātāji, kuri vēlas sasniegt pēc iespējas plašāku audienci, turpinās izmantot dažādus formātus, sasniedzot gan personas, kas lieto no klientu personālajiem datoriem atšķirīgas iekārtas, kas nespēj nolasīt saturu *Windows* mediju formātos, gan patērētājus, kas savos klientu personālajos datoros izmanto citu uzņēmumu multimediju draiverus un nevis *Windows* multimediju funkcionalitāti.

332 Otrkārt, saskaņā ar *Microsoft* apgalvoto, priekšrocības, kas izriet no *Microsoft* operētājsistēmas "arhitektūras koncepcijas", kas saistīta ar jaunas funkcionalitātes ietverošu jaunu *Windows* versiju izstrādi, ir būtiskas un Komisijai bija jāņem vairāk vērā.

333 Treškārt, Komisija nepierādot EKL 82. panta, it īpaši, tā otrās daļas d) daļas pārkāpuma esamību. Proti, Lēmumā netiek konstatēts, ka *Windows* un tās multimediju funkcionalitāte pieder diviem dažādiem preču tirgiem. Komisija kļūdaini izskatot vienīgi jautājumu par to, vai prece, kuras piesaistīšana tiek apgalvota, ir pieejama atsevišķi no preces, kas uzskatīta par "galveno", lai gan vajadzētu noskaidrot, vai šī pēdējā prece tiek pastāvīgi tirgota bez piesaistītās preces. Turklāt, saskaņā ar *Microsoft* apgalvoto, šajā gadījumā nav jautājuma arī par papildu izpildījumu, jo patērētājiem, pirmkārt, par *Windows* multimediju funkcionalitāti nav jāmaksā papildu maksa, turklāt nav pienākuma šo pēdējo izmantot, un visbeidzot *Microsoft* neliedz izmantot citu uzņēmumu multimediju draiverus *Windows* multimediju funkcionalitātes vietā vai papildus tai. Komisija nav pierādījusi arī to, ka multimediju funkcionalitāte pēc sava rakstura vai saskaņā ar komerciālo izmantošanu nebūtu saistīta ar klientu personālo datoru operētājsistēmām. Patiešām, multimediju funkcionalitāte ir integrēta citās operētājsistēmās, un *Microsoft*, savukārt, ir integrējis šādu funkcionalitāti *Windows*, to pastāvīgi pilnveidojot kopš 1992. gada.

334 Ceturtkārt, Komisija šajā gadījumā nepietiekami ņēmusi vērā Eiropas Kopienai saskaņā ar TRIPS uzliktās saistības.

335 Piektkārt, korektīvais pasākums esot nesamērīgs.

336 *CompTIA* un *Exor* atbalsta *Microsoft* nostāju *fumus boni juris* jautājumā. Tās uzskata, ka *Microsoft* ir sākotnēji šķietami pierādījis Lēmuma 4. panta un 6. panta a) daļas pretlikumību.

b) Par steidzamību

337 *Microsoft* apgalvo, ka Lēmuma 6. panta a) daļas tūlītējas izpildes rezultātā tiktu nodarīts divu veidu būtisks un neatgriezenisks kaitējums, kas izriet, pirmkārt, no atteikšanās no savas *Windows* operētājsistēmas pamatā esošās arhitektūras pamatkoncepcijas un, otrkārt, no tā reputācijas aizskāruma.

1) Par kaitējumu, kas saskaņā ar Microsoft apgalvoto izriet no atteikšanās no Windows operētājsistēmas pamatā esošās arhitektūras pamatkoncepcijas

338 *Microsoft* apgalvo, ka arhitektūras pamatkoncepcija, uz kuras balstās tā *Windows* operētājsistēma, ir *Windows* komerciālā modeļa pamatā. *Microsoft* komercdarbības modelis ir vērsts uz vienotas platformas nodrošināšanu lietojumprogrammatūras izstrādei un palaišanai, neatkarīgi no tā, kādi ir patērētāja izmantotās klientu personālo datoru aparatūras būtiskie elementi.

339 Savukārt Lēmuma 6. panta a) daļas tūlītēja izpilde spiestu *Microsoft* atteikties no minētās koncepcijas, tādējādi tam nodarot būtisku un neatgriezenisku kaitējumu. Uzliekot pienākumu piedāvāt *Windows* versiju bez programmatūras koda, kurš atbilst tam, ko Komisija identificējusi kā "Windows Media Player", Lēmuma 6. panta a) daļa liedz *Microsoft* izstrādāt savu operētājsistēmu, tajā vienveidīgi iekļaujot jaunās vai pilnveidotās multimediju funkcionalitātes. Turklāt arī programmatūras ražotājiem, satura piegādātājiem, iekārtu ražotājiem un patērētājiem tiekot liegtas priekšrocības, kuras tie patreiz bauda, izmantojot *Windows* platformu.

340 *Microsoft* atgādina, ka saskaņā ar judikatūru būtisks un neatgriezenisks kaitējums ir nodarīts gadījumā, ja kāda persona ir spiesta tūlītēji izpildīt Komisijas lēmumu, kas

ietver strukturālas pārmaiņas vai tai liedz noteikt būtiskus savas komercdarbības politikas aspektus (rīkojums iepriekš 251. punktā minētajā lietā *RTE* u.c./Komisija; Tiesas priekšsēdētāja 1989. gada 13. jūnija rīkojums lietā C-56/89 R *Publishers Association*/Komisija, *Recueil*, 1693. lpp.; Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 1992. gada 16. jūlija rīkojums lietā T-29/92 R *SPO* u.c./Komisija, *Recueil*, II-2161. lpp.; 1993. gada 19. februāra rīkojums apvienotajās lietās T-7/93 R un T-9/93 R *Langnese-Iglo* un *Schöller Lebensmittel*/Komisija, *Recueil*, II-131. lpp.; 1995. gada 10. marta rīkojums lietā T-395/94 R *Atlantic Container Line* u.c./Komisija, *Recueil*, II-595. lpp.; rīkojums iepriekš 138. punktā minētajā lietā *Bayer*/Komisija; 1998. gada 7. jūlija rīkojums lietā T-65/98 R *Van den Bergh Foods*/Komisija, *Recueil*, II-2641. lpp., un rīkojums iepriekš 133. punktā minētajā lietā *IMS Health*/Komisija). Savukārt, Lēmuma tūlītējas izpildes gadījumā tiktu neatgriezeniski zaudētas *Windows* platformas vienveidīguma piedāvātās priekšrocības, nodarot būtisku un neatgriezenisku kaitējumu *Microsoft*.

341 *Microsoft* piebilst, ka Lēmuma iespējamā atcelšana šo kaitējumu neizlabotu. Faktiski, *Microsoft* inženieriem būtu jāvadās no pieņēmuma, ka vismaz atsevišķi no EEZ izplatītajiem *Windows* eksemplāriem būs bez multimediju funkcionalitātes. Ievērojot to, ka šādas Lēmuma atcelšanas gadījumā šīs pasliktinātās *Windows* versijas nevarētu atprasīt no lietotājiem, gan *Microsoft* inženieriem, gan trešām personām, kas būs atkarīgas no *Windows* platformas stabilitātes un saskaņotības, vajadzēšot ņemt vērā to, ka daudzu gadu garumā pastāvēs divas versijas, tādējādi palielinot to izmaksas un pastāvīgi mazinot *Windows* pievilcīgumu. Šīs organizatoriskās grūtības turklāt par smagākām padarīs Lēmuma 4. pantā uzliktie nosacījumi.

2) Par Microsoft reputācijas aizskārumu

342 *Microsoft* apgalvo, ka saskaņā ar Lēmuma 6. panta a) daļā noteikto pienākumu veiktā *Windows* versijas (turpmāk tekstā — "6. pantā noteiktā versija") izplatīšana būtiski un neatgriezeniski aizskars tā augstas kvalitātes programmatūras ražotāja reputāciju.

343 Pirmkārt, 6. pantā noteiktā versija faktiski neietveršot multimediju funkcionalitāti, kas parasti ir pieejama *Windows* palaistajām lietojumprogrammatūrām. Tā rezultātā daudzas lietojumprogrammatūras ar šo operētājsistēmas versiju nedarbotos, lai gan šo versiju sauks "Windows". Šī disfunkcija nodarītu aizskārumu *Windows* pamatvērtībai. Turklāt gan *Microsoft*, gan iekārtu ražotāji un programmatūras izstrādātāji būtu spiesti risināt ar Lēmumu radītās problēmas un pa to laiku sniegt neapmierinātajiem klientiem vajadzīgo atbalstu. Daudzu paredzamo un potenciāli neparedzamo problēmu atrisināšana izrādītos ārkārtīgi grūta, dārga un *Microsoft* reputāciju aizskaroša.

344 Savos 2004. gada 19. augusta apsvērumos *Microsoft* iebilst pret Komisijas apgalvojumiem par to, ka 6. pantā noteiktajā versijā *Microsoft* varot uzturēt "multimediju pamatfunkcionalitāti". Komisija nepaskaidrojot, ko tā saprot ar "multimediju pamatfunkcionalitāti", un tās apgalvojums var būt pareizs vienīgi gadījumā, ja tā to attiecina uz iespēju radīt atsevišķas skaņas vai ekrānā statiskus grafiskos attēlus. Jebkurā gadījumā 6. pantā noteiktā versija liegtu visas iespējas nolasīt skaņas un grafiskā attēla datnes īpaši no kompaktdiskiem un daudzpusējiem ciparu diskiem (*DVD*), kā arī dokumenti tādos standarta formātos kā MP 3, kas lejupielādēti no *Internet* tīkla uz klientu personālā datora cietā diska. *Microsoft* apgalvo, ka klientu personālo datoru operētājsistēmu, kas 2004. gadā nespēj izpildīt tik vienkāršas funkcijas, patērētājs uzskatītu par krietni pasliktinātu.

345 Turklāt Komisija neapstrīdot neizsmeļošo to visu *Windows* funkcionalitāšu uzskaitījumu, kas 6. pantā noteiktā versijā nedarbosies pareizi.

346 Otrkārt, citu uzņēmumu multimediju draiveru instalēšana 6. pantā noteiktās versijas radītās problēmas neatrisinās. Pēc *Microsoft* domām šādi produkti nevarētu aizvietot *Windows* multimediju funkcionalitāti tādēļ, ka tiem nav tās pašas *API* lietojumpro-

grammu saskarnes, un tas izraisa zināmas disfunkcijas konkurējošajā lietojumprogrammatūrā un *Internet* tīkla lapās, kas balstītas uz *Windows* multimediju funkcionalitāti.

347 Treškārt, *Microsoft* tiktu nodarīts līdzvērtīgs vai pat būtiskāks kaitējums sakarā ar to, ka citi *Windows* elementi, kuri ir balstīti uz tā multimediju funkcionalitāti, 6. pantā noteiktajā versijā vairs nedarbošoties pareizi, jo īpaši tas attiecas uz direktoriju "My Music" un datņu pārraidi MP 3 formātā uz plašu virkni portatīvo ciparu multimediju draiveru.

348 No neizsmeļošā 6. pantā noteiktās versijas radīto trūkumu uzskaitījuma izriet, pirmkārt, ka, instalējot cita uzņēmuma multimediju draiveri, varētu novērst tikai atsevišķus no šiem trūkumiem un, otrkārt, ka novērstie trūkumi atšķirtos atkarībā no tā, kāds multimediju draiveris tiek instalēts.

349 Savos 2004. gada 19. augusta apsvērumos *Microsoft* iebilst pret Komisijas argumentāciju, saskaņā ar kuru jaunajos klientu personālajos datoros iekārtu ražotāju instalētie citu uzņēmumu multimediju draiveri varētu aizstāt *Windows* multimediju funkcionalitātes. Šis apgalvojums, kas, acīmredzot, balstoties uz pieņēmumu, ka multimediju funkcionalitāti nodrošinošais programmatūras kods ir pilnīgi aizvietojams, esot no tehniskā viedokļa nepareizs. Komisija nenorādot nevienu cita uzņēmuma multimediju draiveri, kas piedāvātu visu 6. pantā noteiktā versijā neiekļauto multimediju funkcionalitāšu klāstu. *Microsoft* neapstrīd, ka daļa no *Windows* multimediju funkcionalitātes var tikt atjaunota, instalējot zināmus multimediju draiverus. Tomēr daļa operētājsistēmas multimediju funkcionalitātes paliktu bojāta. Savukārt multimediju draiveru ražotāji nenodarbojoties ar *Windows* multimediju funkcionalitātes trūkumu izlabošanu. Attiecīgajā gadījumā apmērs,

kādā cita uzņēmuma multimediju draivera instalēšanas ceļā varētu atjaunot daļu multimediju funkcionalitātes 6. pantā noteiktajā versijā, jebkurā gadījumā krietni vien atšķirtos atkarībā no instalētā multimediju draivera.

350 *Microsoft* paskaidro, ka ciktāl citu uzņēmumu multimediju draiveri savu funkcionalitāti padara pieejamu, nodrošinot publicētās saskarnes, tās atšķiras no saskarnēm, kuras izmanto lietojumprogrammatūra, lai izsauktu multimediju funkcionalitāti *Windows* vidē. Tādēļ vienādu funkcionalitāšu nodrošināšanai dažādās platformas programmatūras izmantojot dažādas saskarnes. Citas *Windows* daļas un lietojumprogrammatūras, kas paredzētas, lai izsauktu multimediju funkcionalitāti *Windows* vidē, nevar pēkšņi iegūt šo cita uzņēmuma multimediju draivera funkcionalitāti. Lai citu uzņēmumu multimediju draiveriem ļautu izmantot alternatīvās saskarnes, būtu vismaz jāpārveido *Windows* vai *Windows* lietojumprogrammatūra. Šie pārveidojumi, iespējams, būtu nozīmīgi un būtu jāveic attiecībā uz katru multimediju draiveri. Tādējādi tiktu zaudētas no vienveidīgas platformas izrietošās priekšrocības pat gadījumā, ja citu uzņēmumu multimediju draiveri spētu nodrošināt visu 6. pantā noteiktajā versijā neietverto multimediju funkcionalitāti.

351 Ceturtkārt, Lēmuma 6. panta a) daļas tūlītēja izpilde būtiski un neatgriezeniski aizskartu preču zīmes "Microsoft" un "Windows", jo *Microsoft* būtu spiests pārdot pasliktinātu produktu, kas nav saderīgs ar tā komerciālo pamatkoncepciju. Ja *Microsoft* būtu spiests ar savu nosaukumu marķēt pasliktinātu produktu, kas nenodrošina multimediju funkcionalitāti, kādu no mūsdienīgas operētājsistēmas sagaida patērētāji, tiktu grauta tā augstas kvalitātes programmatūras produktu piegādātāja reputācija.

352 Piektkārt, *Microsoft* paskaidro, ka tas nevarot novērst savas reputācijas aizskārumu, informējot patērētājus par 6. pantā noteiktās versijas raksturu, jo tam nebūtu iespējams veikt visus testus, kas vajadzīgi, lai pilnīgu uzskaitītu visus lietojumus, kas 6. pantā noteiktajā versijā nedarbotos pareizi. Esot visai iespējams, ka daudzi

patērētāji nespēs saprast, kādas sekas ir multimediju tehnoloģijas trūkumam 6. pantā noteiktajā versijā.

353 Sestkārt, Lēmuma 6. panta a) daļas tūlītēja izpilde būtiski aizskartu *Microsoft* autortiesības attiecībā uz *Windows*. *Microsoft* faktiski būtu jāadaptē savs darbs, izņemot programmatūras koda daļas, kas nodrošina multimediju funkcionalitāti, kāda pēc *Microsoft* domām būtu jāiekļauj mūsdienīgā operētājsistēmā un kuras trūkums padara produktu par nepilnīgu. Šis *Microsoft* autortiesību pārkāpums būtu neatgriezenisks, jo palaižot adaptāciju tirgū, apgrozībā esošās pasliktinātās *Windows* versijas atprasīt nebūtu nekādi iespējams.

354 Savos 2004. gada 19. augusta apsvērumos *Microsoft* iebilst pret vairākiem Komisijas argumentiem jautājumā par *Microsoft* preču zīmju un reputācijas aizskārumu. *Microsoft* it īpaši apstrīd Komisijas apgalvojumus par to, ka "iespaids [..] par to, ka *Windows* operētājsistēmas vienmēr nodrošina [*Microsoft*] arhitektūras pamatkoncepcijas klātbūtni [..] ir faktiskā ziņā nepareizs", Komisijai šajā sakarā norādot uz to, ka *Microsoft* jau ražojot vairākas dažādas *Windows* versijas. Saskaņā ar *Microsoft* apgalvoto, Komisijas minēto produktu esamība nekādā ziņā neietekmē tā uzskatāmi pierādīto būtisko un neatgriezenisko kaitējumu. Faktiski, *Windows CE* un *Windows XP Embedded* nav klientu personālo datoru operētājsistēmas. Pārējās Komisijas konstatētās *Windows XP* versijas, proti, *Professional, Home, Media Center Edition* un *Tablet PC Edition*, visas izmantojot to pašu kopīgo saskarņu serdeni, proti, tā saucamo "API Win32". Tās ir saskarnes, kuras programmatūras ražotāji ir izmantojuši, lai izstrādātu *Windows* lietojumprogrammatūras kopš *Windows NT 3.5* un *Windows 95* izlaides tādējādi, ka visas *Windows XP* versijas varot nodrošināt esošo *Windows* lietojumprogrammatūru kopuma darbību. Savos apsvērumos saistībā ar iestāšanās rakstiem *Microsoft* turklāt šajā ziņā apstrīd *RealNetworks* apgalvojumus par to, ka *Windows* platforma jau esot sadrumstalota.

355 *Microsoft* un galalietotājiem ir svarīgi, lai jaunākā *Windows* versija, proti, *Windows XP*, kas paredzēta kā vispārējam lietojumam izmantojama operētājsistēma, visās versijās ļautu palaist visus *Windows* lietojumus, kas izstrādāti pēdējo desmit gadu laikā. Tas nebūtu iedomājams 6. pantā noteiktās versijas gadījumā, lai gan šo versiju patērētāji uzskatītu par vispārējam lietojumam izmantojamu klientu personālo datoru operētājsistēmu.

356 Visbeidzot savos 2004. gada 19. augusta apsvērumos *Microsoft* arī piebilst, ka Komisija šķiet tam piekrītot jautājumā par norādītā kaitējuma neatgriezeniskumu, jo saskaņā ar tā apgalvoto "atdalītās *Windows* versijas nevarot atprasīt no lietotājiem". Komisija tomēr apgalvojot, ka atlikušais kaitējums neesot neatgriezenisks, jo "*Microsoft* būtu iespējams izmantot *Internet* tīklu, lai izplatītu [*Windows Media Player*] jebkuram klientam, kurš iegādājies [6. pantā noteikto versiju]". Šis hipotētiskais pieņēmums faktu ziņā esot nepareizs. Tajā vispār netiekot ņemti vērā 6. pantā noteiktās versijas lietotāji, kuriem nav pieslēguma *Internet* tīklam. Turklāt *Microsoft* klientu personālo datoru lietotājiem neveicot nedz programmatūras kodu lejupielādi, nedz instalēšanu, iepriekš nesaņemot viņu piekrišanu. 6. pantā noteiktās versijas palikšot patērētāju rīcībā ilgu laiku vai pat bezgalīgi. *Microsoft* piebilst, ka, pat pieņemot, ka izrādītos pareizs Komisijas apgalvojums par tādu lietotāju esamību, kas dotu priekšroku 6. pantā noteiktajai versijai, tai būtu arī jāatzīst, ka ir arī tādi lietotāji, kas neļautu *Microsoft* atjaunot multimediju funkcionalitāti savā operētājsistēmā.

357 *Microsoft* nostāju jautājumā par būtiska un neatgriezeniska kaitējuma esamību atbalsta *Exor*. Pēc tās domām nodarītais kaitējums nebūtu atkarīgs nedz no trešo personu lēmumiem, proti, patērētāju lēmumiem jautājumā par 6. pantā noteiktās versijas iegādi, nedz *Microsoft* "rūpības trūkums". 6. pantā noteiktā versija neizbēgami būtu pasliktināta prece, jo kādas vienas *Windows* operētājsistēmas sastāvdaļas izņemšana radīšot disfunkcijas to citu sastāvdaļu darbā, kas izņemto kodu izsauc, lai nodrošinātu multimediju funkcionalitātes. Turklāt, pat ja būtu tehniski iespējams pilnībā pārstrukturēt *Windows*, lai šīs savstarpējās atkarības novērstu, no šīm savstarpējām atkarībām izrietošās lietderības tiktu pilnībā zaudētas. Lēmumā *Microsoft* tiek uzlikts pienākums izstrādāt pilnīgi atšķirīgu *Windows*

versiju. Tādējādi ar vienkāršu multimediju funkcionalitātes instalēšanu *a posteriori* vien nepietiktu, jo sastāvdaļas, kas ir pārmainītas, lai vairs neizsauktu minēto funkcionalitāti, pēc tam to vairs nespēs izdarīt.

c) Par interešu izsvēršanu

358 *Microsoft* uzskata, ka iesaistīto interešu izsvēršana spēcīgi sliecas par labu Lēmuma 6. panta a) daļas izpildes apturēšanai. *Microsoft* apgalvo, pirmkārt, ka neesot vajadzības Lēmuma 6. panta a) daļu tūlītēji izpildīt, otrkārt, ka minētās izpildes rezultātā tiktu nodarīts būtisks kaitējums tam un trešām personām un, treškārt, ka interešu izsvēršanā esot jāņem vērā no starptautiskajiem nolīgumiem izrietošās Kopienas pienākumi.

1) Par Lēmuma 6. panta a) daļas tūlītējas izpildes nevajadzību

359 Vispirms *Microsoft* apgalvo, ka Komisijas interesei piemērot efektīvu korektīvo pasākumu neesot vajadzīga Lēmuma 6. panta a) daļas tūlītēja izpilde. Noteiktais korektīvais pasākums esot īpaši paredzēts, lai novērstu *Microsoft* apgalvotās *Windows* multimediju funkcionalitātes noteicošās konkurences priekšrocības, proti, tās plašo izplatību, pateicoties tam, ka tā integrēta vadošajā klientu personālo datoru operētājsistēmā. Savukārt *Microsoft* apgalvo, ka daudzi fakti apliecinot to, ka Komisijas bažas saistībā ar *Windows* multimediju funkcionalitātes plašo izplatību nav pamatotas.

360 Pirmkārt, multimediju funkcionalitātes integrēšana *Windows* vidē nebūt neliedzot patērētājiem *Windows* vidē izmantot vienu vai vairākus citu uzņēmumu multimediju draiverus, bet gluži pretēji, atvieglojot šo multimediju draiveru izstrādi, tā kā šie pēdējie zināmā mērā balstās uz šo funkcionalitāti.

361 Otrkārt, citu uzņēmumu multimediju draiveru piegādātāji varot brīvi izplatīt savus produktus plašā mērogā, it īpaši, noslēdzot vienošanās ar iekārtu ražotājiem vai lejupielādējot no *Internet* tīkla.

362 Treškārt, saskaņā ar ASV izlīgumu citu uzņēmumu multimediju draiveru piegādātāji varot brīvi noslēgt ekskluzīvas vienošanās ar iekārtu ražotājiem, saskaņā ar kurām to produktos nodrošinātā multimediju funkcionalitāte būtu vienīgā, kas tiek piedāvāta galalietotājam.

363 Ceturtkārt, citu uzņēmumu multimediju draiveru piegādātāji varot izstrādāt savus produktus, nodrošinot to spēju nolasīt *Windows Media* formātos esošās datnes.

364 Piektkārt, Komisija pati esot uzsvērusi to, cik viegli patērētājiem ir lejupielādēt multimediju draiverus savos klientu personālajos datoros. Turklāt *Windows* multimediju funkcionalitātes plašo izplatību Komisija neesot atzinusi par nozīmīgu, analizējot jautājumu par to, ka *AOL/Time Warner* koncentrācijas rezultātā *AOL* multimediju draiveris ļoti ātri varētu kļūt par pasaulē vadošo multimediju draiveri (skat. iepriekš 329. punktu).

365 Pēc tam *Microsoft* apgalvo, ka Komisijas nostāja un uzliktais korektīvais pasākums balstās uz pārlieku hipotētisku argumentāciju, saskaņā ar kuru *Windows* multimediju funkcionalitātes plašā izplatība nākotnē piespiedīs satura piegādātājus izmantot tikai un vienīgi *Windows Media* formātus, tādējādi izstumjot no tirgus visus citu uzņēmumu multimediju draiverus. Neviens pierādījums nepamato Komisijas pieņēmumus par to, ka jebkāda kavēšanās Lēmuma 6. panta a) daļas izpildē izraisītu tirgus "nosliekšanos" par labu *Windows Media Player*, tādējādi izslēdzot jebkādu konkurenci.

366 Tādējādi, pirmkārt, multimediju funkcionalitātes integrēšana *Windows* vidē nebūt neesot kavējusi citu uzņēmumu multimediju draiveru rašanos, kā to apliecina *iTunes* piemērs. Turklāt *Microsoft* uzrāda datus, kas uzskatāmi parāda, ka laikā no 2003. gada aprīļa līdz 2004. gada aprīlim, neskatoties uz pieaugošo *Windows Media Player* izmantošanu, gan *RealPlayer*, gan *QuickTime* saglabāja savu lietotāju skaitu.

367 Otrkārt, neesot iesniegti vispār nekādi pierādījumi attiecībā uz satura piegādātāju "nosliekšanos" par labu *Windows Media* formātiem.

368 Treškārt, fakti ir pretrunā teorijai, saskaņā ar kuru *Windows Media Player* koda izņemšana esot vajadzīga tāpēc, ka iekārtu ražotāji neesot gatavi iepriekš instalēt citu uzņēmumu multimediju draiverus gadījumā, ja tiem nav atļauts izplatīt *Windows* bez multimediju funkcionalitātes (Lēmuma 851. apsvērums).

369 Ceturtkārt, savos 2004. gada 21. jūlija apsvērumos Komisija pirmo reizi apgalvo, ka "pat gadījumā, ja vienīgi ar konkurējošu multimediju draiveri aprīkoti būtu 5 % klientu personālo datoru, programmatūras izstrādātāji tiks mudināti izstrādāt programmatūru arī šā draivera lietojumam". Šī tēze esot kļūdaina, liecinot par

Komisijas mērķi sadrumstalot *Windows* un esot pretrunā Komisijas mērķim paplašināt patērētāja izvēles iespējas.

370 Piektkārt, savos 2004. gada 19. augusta apsvērumos *Microsoft* iebilst pret Komisijas apgalvojumu par to, ka korektīvā pasākuma tūlītēja izpilde esot vajadzīga, lai "ļautu patērētājam izvēlēties".

371 Sestkārt, savos 2004. gada 19. augusta apsvērumos *Microsoft* turklāt atzīmē, ka citu uzņēmumu multimediju draiveru izplatīšana lielos apmēros turpinās, un liela daļa satura joprojām tiek pārraidīta citos un nevis *Microsoft* formātos.

372 Septītkārt, savos apsvērumos saistībā ar iestāšanās rakstiem *Microsoft* piebilst, ka Lēmuma 6. panta a) daļā paredzētā korektīvā pasākuma īstenošana "galalietotāju" segmentā un "iekārtu ražotāju" kanālā neatrisinās nevienu no Lēmuma pamatā esošajām bažām. Pirmkārt, esot grūti saskatīt, kādas priekšrocības "galalietotājs" varētu gūt, iegādājoties 6. pantā noteikto versiju un nevis pilnu *Windows* versiju, jo abas tikšot piedāvātas par vienādu cenu. Otrkārt, Komisija neesot izpētījusi, cik lielā mērā iekārtu ražotāji nosliecas noslēgt ekskluzivitātes vienošanās attiecībā uz klientu personālajiem datoriem, kurus tie izplata EEZ.

2) Par Lēmuma 6. panta a) daļas tūlītējas izpildes rezultātā nodarīto kaitējumu

373 *Microsoft* uzskata, ka kaitējums, kas izrietētu no Lēmuma 6. panta a) daļas tūlītējas izpildes, esot reāls un ievērojams, jo minētā izpilde neļautu *Microsoft* turpināt sava

produktīvā un labi iesakņojušās komercdarbības modeļa īstenošanu, kā tā jau esot uzskatāmi parādījusi savos argumentos steidzamības jautājumā. Turklāt *Microsoft*, šajā jautājumā gūdama plašāku atbalstu no *CompTIA*, *ACT*, *Mamut* un *TeamSystem*, *DMDsecure.com* u.c. un *Exor*, norāda, ka būtu jāņem vērā programmatūras ražotāju un *Internet* tīkla lapu veidotāju intereses, kuru darbība balstās uz vienveidīgu *Windows* platformu.

374 Pirmkārt, lietojumprogrammatūras un *Internet* tīkla lapas, kas veidotas, balstoties uz pieņēmumu par *Windows* multimediju funkcionalitātes esamību, 6. pantā noteiktajā versijā vairs nedarbotos pareizi.

375 Otrkārt, Lēmuma 6. panta a) daļas tūlītēja izpilde skartu patreiz izstrādes procesā esošās un nākotnē veidojamās lietojumprogrammatūras un *Internet* tīkla lapas, un šis būtiskais un neatgriezeniskais kaitējums nevarot tikt novērsts, instalējot citu uzņēmumu multimediju draiverus.

376 Treškārt, savos 2004. gada 19. augusta apsvērumos *Microsoft* iebilst pret Komisijas argumentiem par to, ka, pirmkārt, programmatūras ražotāji, kas izstrādā uz *Windows* funkcionalitāti balstītas lietojumprogrammatūras, varot "izmantot" "iespēju izplatīt draiveri, integrējot to savā lietojumprogrammatūrā un no savas [*Internet* tīkla] lapas" un, otrkārt, "saskaņā ar programmatūras nozarē vispārpieņemto praksi, programmatūras izstrādātāji savas lietojumprogrammatūras izstrādā tā, lai tās varētu prasmīgi pielāgoties multimediju draivera (jauninājuma) iespējamajai neesamībai" tādējādi, ka "šīm lietojumprogrammatūras adaptēšanas izmaksām [..] vajadzētu [..] būt niecīgām, vai vismaz nepārsniegt tās, kādas parasti rodas saistībā ar *Microsoft* jaunas *Windows* versijas izstrādi (vai atjaunināšanu)". Multimediju funkcionalitātes atjaunošanas 6. pantā noteiktajā versijā process praktiski izrādīšoties vienlīdz sarežģīts un apgrūtinošs gan trešām personām, gan *Microsoft*.

377 Ceturtkārt, *Microsoft* piebilst, ka analizējot dažādās šajā gadījumā skartās intereses, jāpatur prātā svarīgums, kāds Apgabaltiesas tiesvedībā, kurā tika apstiprināts ASV izlīgums, tika piešķirts programmatūras izstrādātāju interesēm un *Windows* sadrumstalošanas rezultātā radītajām neērtībām.

3) Par Kopienai saskaņā ar TRIPS uzliktajām saistībām

378 Visbeidzot *Microsoft* lūdz Pirmās instances tiesu ņemt vērā Kopienai saskaņā ar TRIPS uzliktās saistības.

2. Argumenti, kurus izvirza Komisija un personas, kam atļauts iestāties lietā tās nostājas atbalstam

a) Par fumus boni juris

379 Komisija, kuru šajā jautājumā līdz izstāšanās brīdim atbalsta *CCIA*, norāda, ka *Microsoft* izvirzītā tēze ir sākotnēji nepamatota un ir noraidāma.

380 Komisija apgalvo, ka tās konstatējumi attiecībā uz pārdošanu ar piesaisti ir balstīti uz vispāratzītām juridiskām un ekonomikas teorijām, un stāvokļa ļaunprātīga izmantošana, kas izpaužas pārdošanā ar piesaisti, atbilst judikatūras pārdošanas ar piesaisti jomā atzītajām raksturīgajām pazīmēm (Lēmuma 794. apsvērums un turpmākie). *Microsoft* nenorāda nevienu tehniskās efektivitātes pieauguma aspektu, kam priekšnosacījums būtu *Windows Media Player* "integrēšana" *Windows* (Lēmuma 962.–969. apsvērums).

381 Tādējādi, pirmkārt, jautājumā par izrietošo izstumšanu no tirgus Komisija vispirms nesaredz to, kā atšķirība no zināmām agrākām lietām, uz kurām atsaucas *Microsoft*, pamato tās apgalvojumu par to, ka šajā gadījumā piemērota jauna teorija. Tas, ka izstumšanas sekas tiek parādītas gadījumos, kad tās parasti tiek pieņemtas, neliecina par jaunas tiesību teorijas piemērošanu. Komisija atzīst, ka atšķirībā no atsevišķās agrākās lietās pieņemtajiem lēmumiem (Pirmās instances tiesas 1991. gada 12. decembra spriedums lietā T-30/89 *Hilti*/Komisija, *Recueil*, II-1439. lpp., kas apstiprināts ar Tiesas 1994. gada 2. marta spriedumu lietā C-53/92 P *Hilti*/Komisija, *Recueil*, I-667. lpp., un spriedums iepriekš 126. punktā minētajā lietā *Tetra Pak*/Komisija, kas apstiprināts ar Tiesas 1996. gada 14. novembra spriedumu lietā C-333/94 P *Tetra Pak*/Komisija, *Recueil*, I-5951. lpp.) Lēmumā netiek secināta izstumšana no tirgus *per se* (841. apsvērums un turpmākie), bet gan ņemti vērā konkrētie lietas apstākļi, proti tas, ka multimediju draiveris var tikt lejupielādēts *Internet* tīklā un dažkārt bez maksas.

382 Tomēr, lietas materiālos esošie pierādījumi liecina, pirmkārt to, ka neviens cits multimediju draiveru ražotājs nespēj mēroties visuresamībā ar *Windows Media Player*, kas panākta, to piesaistot *Windows*, un ka turklāt šis apstāklis var ievērojami ietekmēt papildu programmatūras un satura izstrādātājus. Pārdošanas ar piesaisti rezultātā radītais citu ražotāju multimediju draiveriem pieejamā lietojumprogrammatūras un satura apjoma samazinājums galu galā kaitē patērētājiem, tā kā tādējādi tiek ierobežots novatorisms šo produktu izstrādē, neatkarīgi no to patiesās vērtības. Savukārt *Microsoft* neesot norādījis nevienu objektīvu pamatojumu šādai praksei.

383 Turklāt *Microsoft* apgalvojums par to, ka Komisijas konstatējumi jautājumā par konkurences izslēgšanu esot balstīti uz pieņēmumiem, faktu un juridiskā pamatojuma ziņā esot nepareizs. Lēmuma 879.–896. apsvērumā esot skaidri aprakstīta pārdošanas ar piesaisti ietekme uz satura piegādātājiem un neatkarīgiem programmatūras ražotājiem. No Lēmuma izrietot, ka *Windows Media Player* izmantošanas apjoms pieaug, tai pat laikā saskaņā ar paša *Microsoft* apgalvoto kvalitātes ziņā lietotāji augstāk novērtē citus multimediju draiverus (948.–951. apsvērums). Turklāt judikatūra neuzliekot Komisijai pienākumu uzskatāmi

parādīt, ka būtu izstumti visi konkurējošie multimediju draiveri (Pirmās instances tiesas 2003. gada 30. septembra spriedums lietā T-203/01 *Michelin*/Komisija, *Recueil*, II-4071. lpp., 239. punkts; 2003. gada 23. oktobra spriedums lietā T-65/98 *Van den Bergh Foods*/Komisija, *Recueil*, II-4653. lpp., 149. un 160. punkts, un 2003. gada 17. decembra spriedums lietā T-219/99 *British Airways*/Komisija, *Recueil*, II-5917. lpp., 293. punkts).

384 Otrkārt, jautājumā par atšķirīgu produktu esamību Komisija norāda, ka Tiesa un Pirmās instances tiesa esot atzinušas, ka piesaistītās preces ražošanā specializējušos neatkarīgu ražotāju esamība jau norāda uz atšķirīgu patērētāju pieprasījumu un tādējādi uz piesaistītās preces atšķirīgo tirgu. Šāda pieeja turklāt esot atbilstoša ASV tiesu praksei.

385 Treškārt, *Microsoft* argumenti, kas izvirzīti, lai parādītu, ka attiecībā uz patērētājiem neesot īstenota piespiešana, esot atspēkoti jau Lēmumā.

386 Visbeidzot Komisija noraida *Microsoft* izvirzītos argumentus saistībā ar abiem pārējiem tā pamatiem. Pirmkārt, attiecībā uz *Microsoft* minētajām Kopienai saskaņā ar TRIPS uzliktajām saistībām, Komisija norāda uz saviem argumentiem jautājumā par Lēmuma 5. panta a) daļā paredzēto korektīvo pasākumu (skat. iepriekš 195. punktu). Otrkārt, Komisija atzīst, ka Lēmuma 6. panta a) daļā paredzētais korektīvais pasākums ir samērīgs, jo, pirmkārt, *Microsoft* joprojām ir tiesīgs piedāvāt *Windows* versiju, kas sasaistīta ar *Windows Media Player* un, otrkārt, pat ja atsevišķi klienti izvēlas 6. pantā noteikto versiju, viņiem joprojām būtu iespējams papildināt šo produktu ar *Windows Media Player* gadījumā, ja viņi to vēlētos.

b) Par steidzamību

387 Šajā jautājumā saņemot *RealNetworks* un *SIIA*, kā arī — pirms *CCIA* izstāšanās — tās atbalstu, Komisija uzskata, ka *Microsoft* nav uzskatāmi parādījis Lēmuma tūlītējas izpildes gadījumā tam nodarāmo būtisko un neatgriezenisko kaitējumu.

c) Par interešu izsvēršanu

388 Komisija uzskata, ka interešu izsvēršana sliecas par labu *Microsoft* lūguma noraidīšanai, it īpaši saistībā ar vispārējo interesi vismaz uzturēt efektīvu konkurenci. Multimediju draiveru tirgus tuvojas stadijai, kurā tas varot svārstīties. Šajā jautājumā Komisiju atbalsta *RealNetworks* un *SIIA*. Komisija šajā sakarā piebilst, ka korektīvā pasākuma tūlītēja izpilde krasi neizmanītu *Microsoft* stāvokli multimediju draiveru tirgū, bet gan vienīgi ļautu izlīdzināt konkurenci šajā tirgū un tādējādi saglabāt *status quo* attiecībā uz minētā tirgus struktūru. Vienīgi tūlītēja korektīvā pasākuma izpilde varot saglabāt patērētāju izvēles iespējas un tiem nodrošināt iespēju gūt labumu no jauninājumiem ciparu multimediju pakalpojumu jomā.

389 Jautājumā par risku nodarīt kaitējumu trešām personām Komisija iebilst pret argumentiem, kas balstīti uz iespējamām pretenzijām, ko varētu celt atsevišķi programmatūras ražotāji, zināmi *Internet* tīkla lapu veidotāji, kā arī satura piegādātāji. Komisija turklāt līdz minimumam samazina netieša kaitējuma nodarīšanas risku skaitļošanas tehnikas nozarei kopumā.

B — Pagaidu noregulējuma tiesneša vērtējums

1. Par fumus boni juris

390 Saskaņā ar Lēmuma 2. panta b) daļu *Microsoft* tiek pārmesta EKL 82. panta pārkāpuma izdarīšana, "pakārtojot *Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmas pārdošanu vienlaicīgai *Window*[*s*] *Media Player* iegādei laikā no 1999. gada maija līdz [Lēmuma] pasludināšanas dienai". Lai šo situāciju labotu, Lēmuma 4. pantā *Microsoft* tiek uzlikts pienākums izbeigt šo pārkāpumu Lēmuma 6. panta noteiktajā kārtībā. Lēmuma 6. panta a) daļā *Microsoft* tiek uzlikts pienākums tirgot "savas *Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmas pilnīgi funkcionējošu versiju bez *Windows Media Player*". Lēmumā tomēr tiek paskaidrots, ka "*Microsoft* patur tiesības piedāvāt savu *Windows* klientu personālo datoru operētājsistēmu komplektā ar *Windows Media Player*".

391 Lai pamatotu savu secinājumu par to, ka *fumus boni juris* nosacījums ir izpildīts, *Microsoft* norāda uz virkni argumentu, kas būtībā sastāv no piecām daļām. *Microsoft* apgalvo, pirmkārt, ka Komisija esot Lēmumā piemērojusi hipotētisku pieņēmumu bez jebkāda pamatojuma, otrkārt, ka Komisijai esot vajadzējis vairāk ņemt vērā priekšrocības, kas izriet no *Windows* operētājsistēmas arhitektūras koncepcijas, treškārt, ka Lēmumā neesot konstatēts EKL 82. panta pārkāpums, ceturtkārt, ka Lēmumā neesot pietiekami ņemtas vērā Kopienai saskaņā ar TRIPS uzliktie pienākumi un, piektkārt, ka Lēmumā noteiktais korektīvais pasākums esot nesamērīgs.

392 Ņemot vērā *Microsoft* izvirzītos argumentus pagaidu noregulējuma tiesvedībā esošajā lietā, šīs argumentācijas ceturtā un piektā daļa nav uzskatāmas par pietiekami nopietnām, lai radītu *fumus boni juris*.

393 Faktiski, *Microsoft* prasības daļa jautājumā par korektīvā pasākuma nesamērīgumu tika izklāstīta pārlieku apkopojoši. *Microsoft* šajā sakarā vienīgi norādīja, ka "Lēmumā noteiktais korektīvais pasākums [esot] nesamērīgs". *Microsoft* nepaskaidro, jo īpaši, kurā apstāklī Pirmās instances tiesai būtu jākonstatē Lēmuma 6. panta a) daļā noteiktā pasākuma apgalvotais nesamērīgums. Kas attiecas uz pamatojuma daļu saistībā ar TRIPS neņemšanu vērā, tā nav pietiekami izklāstīta, lai ļautu pagaidu noregulējuma tiesnesim pasludināt lietderīgu lēmumu. Faktiski, pirmkārt, savā pieteikumā par pagaidu noregulējumu *Microsoft* aprobežojas ar apgalvojumu, ka "Lēmumā [neesot] pienācīgi ņemtas vērā Eiropas Kopienām saskaņā ar [TRIPS] uzliktie pienākumi". Otrkārt, norāde uz pielikumā T.9 izklāstītajiem argumentiem nav atzīta par atbilstošu piemērojamajām formālām prasībām (skat. iepriekš 88. punktu).

394 Pagaidu noregulējuma tiesnesis tomēr uzskata, ka pārējie *Microsoft* argumenti izvirza sarežģītus jautājumus, kurus izšķirt pienākas Pirmās instances tiesai pamata prāvā, un ka pagaidu noregulējumā minētie argumenti nav sākotnēji uzskatāmi par nepamatotiem.

395 Vispirms, šī lieta izvirza sarežģītu jautājumu saistībā ar *Microsoft* argumentācijas pirmo daļu, ar kuru būtībā Komisijai tiek pārmesta nelikumīga jaunas teorijas piemērošana pārdošanas ar piesaisti jautājumā.

396 Ar šo argumentāciju *Microsoft* būtībā pārmet Komisijai to, ka tā secinājusi, ka multimediju draiveru tirgus "noslieksies" tam par labu, nemēģinot pielāgot šo teoriju tirgus realitātei. *Microsoft* īpaši norāda uz to, ka, pirmkārt, *Windows* klientu personālo datoru lietotājiem ir viegli piekļūt daudzējādiem dažādus formātus izmantojošiem multimediju draiveriem un, otrkārt, ka dažādi formāti ir pieejami arī satura piegādātājiem. Šajā sakarā Lēmums esot balstīts vienīgi uz pieņēmumiem.

397 Lēmumā, lai secinātu, ka *Windows Media Player* pārdošana komplektā ar *Windows* ir kvalificējama kā EKL 82. pantā aizliegtā pārdošana ar piesaisti, pirmkārt, Komisija secināja, ka *Microsoft* ieņemot dominējošu stāvokli klientu personālo datoru operētājsistēmu tirgū (799. punkts), un *Microsoft* to neapstrīd. Otrkārt, Komisija konstatēja, ka nepārtrauktas plūsmas nolasīšanu nodrošinoši multimediju draiveri un klientu personālo datoru operētājsistēmas esot atšķirīgi produkti (800.–825. apsvērums). Treškārt, Komisija konstatēja, ka *Microsoft* saviem klientiem liedzot iespējas iegādāties *Windows* bez *Windows Media Player* (826.–834. apsvērums). Ceturtkārt, Komisija izvērtēja izstumšanas ietekmi uz tirgu. Šajā sakarā no Lēmuma 841. apsvēruma izriet, ka uz *Microsoft* iebildumiem par to, ka Komisijas pārmestajai praksei neesot šāda ietekme, Komisija atbildējusi šādi: "Patiešām pastāv apstākļi, kas attiecībā uz [*Windows Media Player*] draivera pārdošanu ar piesaisti attaisno sīkākas izpētes veikšanu jautājumā par šīs prakses ietekmi uz konkurenci. Lai gan klasiskos pārdošanas ar piesaisti gadījumos Komisija un Kopienu tiesa ir atzinušas, ka atšķirīgas preces pārdošana ar piesaisti galvenajai precei liecina par to, ka šāda prakse ir vērsta uz konkurējošo pārdevēju izstumšanu no tirgus, neapstrīdami, ka šajā gadījumā lietotāji var iegādāties — un turklāt iegādājas — citus multimediju draiverus *Internet* tīklā, dažkārt bez maksas. Tādēļ pastāv pamatoti iemesli bez papildu analīzes nepieņemt, ka *Windows Media Player* draivera pārdošana ar piesaisti būtu uzskatāma par darbību, kas pēc sava rakstura būtu konkurenci ierobežojoša." Tādējādi, ievērojot attiecīgā tirgus raksturīgās pazīmes, Komisija atzina lietas specifiskumu, ņemot vērā gan līdzšinējo praksi, gan to, ko tā uzskatīja par Kopienu judikatūras atzītajiem principiem pārdošanas ar piesaisti jautājumā.

398 Tādēļ *Microsoft* argumentācija var izvirzīt vienu vai vairākus svarīgus principiālus jautājumus, kuri varētu skart Komisijas veiktās analīzes likumīgumu. Šajā sakarā no pastāvīgās judikatūras izriet, kas stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas jēdziens ir objektīvs jēdziens, kas apzīmē dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma darbības, kas pēc sava rakstura var ietekmēt tirgus struktūru apstākļos, kad konkurenci ierobežo jau pati attiecīgā uzņēmuma klātbūtne, un kas, izmantojot līdzekļus, kas atšķiras no tiem, kas valda parastos uz tirgus dalībnieku darbību balstītas preču vai pakalpojumu konkurences apstākļos, rada šķēršļus tirgū esošās konkurences līmeņa saglabāšanai vai šīs konkurences veicināšanai (Tiesas 1979. gada 13. februāra spriedums lietā 85/76 *Hoffmann-La Roche*/Komisija, *Recueil*, 461. lpp., 91. punkts; Pirmās instances

tiesas 1999. gada 7. oktobra spriedums lietā T-228/97 *Irish Sugar*/Komisija, *Recueil*, II-2969. lpp., 111. punkts).

399 Šajā lietā Komisija būtībā uzskatīja, ka pārdošanas ar piesaisti konkurenci ierobežojošās sekas rada "tīkla netieša iedarbība". Minētā ietekme esot saistīta ar to, ka *Windows Media Player* klātbūtne visās *Windows* izplatītajās operētājsistēmās mudina satura piegādātājus un lietojumprogrammatūras ražotājus izstrādāt savus produktus, balstoties uz *Windows Media Player* (842. apsvērums). Lai to pierādītu, Komisija balstījās galvenokārt uz patreizējiem vai agrākiem faktiem saistībā ar satura piegādātāju un lietojumprogrammatūras ražotāju pamudinājumiem (879.–896. apsvērums). Tomēr, kā izriet, it īpaši no Lēmuma 842. un 984. apsvēruma, šī informācija pamato no sodāmās prakses izrietošā konkurences apdraudējuma analīzi, kas vismaz daļēji ir prognoze.

400 Protams, kā to norādījusi arī Komisija, lai konstatētu EKL 82. panta pārkāpumu, ir pietiekami uzskatāmi parādīt, ka dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma stāvokļa ļaunprātīga izmantošana ir vērsta uz konkurences ierobežošanu, jeb, citiem vārdiem sakot, ka darbība radītu vai varētu radīt tādas sekas (spriedums iepriekš 383. punktā minētajā lietā *Michelin*/Komisija, 239. punkts, un spriedums iepriekš 383. punktā minētajā lietā *British Airways*/Komisija, 293. punkts). Tomēr šajā lietā rodas sarežģīts jautājums par to, vai Komisija vispār un pie kādiem nosacījumiem drīkst uzlikt sodu par dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma praktizētu pārdošanu ar piesaisti, balstoties uz varbūtēju tirgus "nosliekšanos" gadījumos, kad attiecīgi šī darbība pēc sava rakstura nav konkurenci ierobežojoša.

401 Otrkārt, svarīgs jautājums rodas, analizējot *Microsoft* argumentāciju, saskaņā ar kuru Komisijai esot vajadzējis pievērst lielāku uzmanību *Windows* operētājsistēmas "arhitektūras koncepcijas" pozitīvajai ietekmei. Šī argumentācija faktiski varētu Pirmās instances tiesai pamata prāvā likt izskatīt jautājumu par to, pie kādiem nosacījumiem objektīva pamatojuma esamība varētu ļaut secināt, ka konkurenci

ierobežojošas pārdošanas ar piesaisti darbības nav aizliegtas saskaņā ar EKL 82. pantu. Šā sarežģītā jautājuma atrisināšanai sākotnēji šķietami vajadzīgs izpētīt, vai objektīvu pamatojumu var radīt iespējamā pozitīvā ietekme, kas saistīta ar pieaugošo atsevišķu produktu standartizēšanu, vai, kā apgalvo Komisija, standartizācijas pozitīvā ietekme ir atzīstama vienīgi, kad tā izriet no konkurences procesa darbības vai standartizācijas iestāžu lēmumiem.

402 Treškārt, vairāk par principiālajiem jautājumiem, kas rodas, analizējot šīs divas daļas, *Microsoft* iebilst pret to faktu pieņēmumu piemērojamību, uz kuriem tiek balstīta Komisijas analīze. Tas apgalvo, jo īpaši attiecībā uz tās argumentācijas pirmo daļu, ka Komisijas analīze attiecībā uz "tīkla netiešās iedarbības" esamību ir pretrunā tam, ka satura piegādātājiem joprojām ir pieejami dažādi formāti. Šajā sakarā jānorāda, ka Komisija nav apgalvojusi, ka tas tā vismaz zināmā mērā nebūtu bijis. Savukārt par šiem faktu jautājumiem un no tiem attiecīgi izdarāmajiem secinājumiem attiecībā uz Komisijas veiktās analīzes pamatotību, pienākas lemt Pirmās instances tiesai pamata prāvā.

403 Ceturtkārt, *Microsoft* arguments par to, ka "*Windows* un tās multimediju funkcionalitāte" nav divi atšķirīgi produkti saistībā ar EKL 82. panta piemērošanu pārdošanas ar piesaisti gadījumā, pagaidu noregulējuma tiesvedībā nav uzskatāms par sākotnēji šķietami nepamatotu, ievērojot, it īpaši to, ka *Microsoft* un citi ražotāji jau daudzus gadus savās klientu personālo datoru operētājsistēmās integrē zināmas multimediju funkcionalitātes.

404 Tādējādi pirmās trīs *Microsoft* argumentu daļas izvirza vairākus svarīgus jautājumus, it īpaši, ņemot vērā to, ka tie gan juridiskā pamatojuma, gan faktu ziņā ietver sarežģītus ekonomiskos vērtējumus. Pagaidu noregulējuma tiesnesis atzīst, ka

Microsoft argumenti pagaidu noregulējuma tiesvedībā nav uzskatāmi par sākotnēji šķietami nepamatotiem, un tādēļ *fumus boni juris* nosacījums ir izpildīts.

2. Par steidzamību

405 *Microsoft* apgalvo, ka Lēmuma 6. panta a) daļas izpilde neatgriezeniski aizskartu *Windows* platformas vērtību, tādējādi tam nodarot divu veidu būtisku un neatgriezenisku kaitējumu. Katru no šiem kaitējumiem jāaplūko atsevišķi.

a) Par apgalvoto kaitējumu *Windows* operētājsistēmai "arhitektūras pamatkoncepcijai"

406 Lēmuma 6. panta a) daļā *Microsoft* tiek uzlikts pienākums izstrādāt un laist tirgū produktu, kuru tas patreiz netirgo un uz kura nesaderību ar savas komercdarbības politikas būtisku elementu tas norāda. Konkrētāk, *Microsoft* apgalvo, ka Lēmuma 6. panta a) daļa nodara kaitējumu *Windows* operētājsistēmas "arhitektūras pamatkoncepcijai". Būtībā *Microsoft* norāda uz savas komercdarbības brīvības aizskārumu.

407 Šajā sakarā no lietas materiāliem izriet, ka *Microsoft* jau daudzus gadus tirgo operētājsistēmu, uzskatot, ka tā saviem lietotājiem nodrošina vispārējas funkcionalitātes, kuru apjoms pakāpeniski tika paplašināts un, konkrēti, kopš 1992. gada ietver zināmas multimediju funkcionalitātes. No lietas materiāliem turklāt pietiekami

skaidri izriet, ka *Microsoft* vismaz vispārēji cenšas nodrošināt, lai tā tirgotajā *Windows* operētājsistēmas vispārējās izmantojamības jaunākajā versijā būtu iespēja palaist lietojumprogrammatūras, kas izstrādātas tā agrākajām versijām.

408 Jāuzsver, ka Lēmuma izpilde spiestu *Microsoft* tirgot operētājsistēmu bez konkrētām multimediju funkcionalitātēm, kuras tas uzskata par neatņemamu sastāvdaļu. Tādējādi ar Lēmumu tiek aizskarta *Microsoft* komercdarbības brīvība. Turklāt atsevišķas lietojumprogrammatūras, kas izstrādātas *Windows* darbībai kopā ar *Windows Media Player*, 6. pantā noteiktajā versijā varētu nedarboties apmierinoši vismaz gadījumā, ja tajā nav neviena multimediju draivera.

409 Šajā sakarā pagaidu noregulējuma tiesnesis atgādina, ka, ņemot vērā brīvas profesionālās darbības īstenošanas principu, kas saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru (Tiesas 1979. gada 13. decembra spriedums lietā 44/79 *Hauer*, *Recueil*, 3727. lpp., 31.–33. punkts, un 2004. gada 9. septembra spriedums apvienotajās lietās C-184/02 un C-223/02 Spānija un Somija/Parlaments un Padome, Krājums, I-7789. lpp., 51. punkts) veido daļu no Kopienu tiesību vispārīgajiem principiem, Kopienas teritorijā strādājošie uzņēmumi principā ir tiesīgi izvēlēties īstenot tādu komercdarbības politiku, kādu tie atzīst par vajadzīgu. Tas nozīmē īpaši to, ka principā katrs uzņēmums var brīvi izlemt jautājumu par to preču raksturu un īpatnībām, kuras tas grasās laist tirgū. Tomēr pagaidu noregulējuma mērķiem nav uzskatāms, ka iejaukšanās uzņēmuma komercdarbības politikā vienmēr tam nodara būtisku un neatgriezenisku kaitējumu. Tādējādi uzņēmuma komercdarbības brīvības aizskāruma iespējamais būtiskums un neatgriezeniskums jānovērtē, ņemot vērā katras lietas konkrētos apstākļus (skat. iepriekš 292. punktu).

410 Šīs lietas apstākļos jāatzīst, ka *Microsoft* komercdarbības brīvības aizskārums pats par sevi, un neņemot vērā tā konkrēto ietekmi uz tirgu, nav uzskatāms par neatgriezenisku. Faktiski, neņemot vērā Lēmuma iespējamo ietekmi uz tirgu līdz

iespējamajai Lēmuma atcelšanai, nešķiet, ka gadījumā, ja pamata prāvas iznākums būtu par labu *Microsoft*, tas nespētu atkārtoti piemērot savu "arhitektūras pamatkoncepciju" visos produktos, kurus tas tirgotu pēc šādas atcelšanas. Tādējādi šādā gadījumā, pat pieņemot, ka *Microsoft* būtu uzskatāmi parādījis, ka tā komercdarbības brīvības aizskārums pats par sevi būtu būtisks kaitējums, tas nešķistu neatgriezenisks.

411 Tomēr jāizskata jautājums par to, vai *Microsoft* komercdarbības brīvības aizskārums, ņemot vērā tā konkrētās sekas tirgū laikā līdz sprieduma pieņemšanai pamata prāvā, varētu šim uzņēmumam nodarīt būtisku un neatgriezenisku kaitējumu. Šajā sakarā jāņem vērā sekas, kādas *Microsoft* varētu rasties, pirmkārt, no 6. pantā noteiktās versijas izstrādes, otrkārt, no šīs versijas laišanas tirgū un, treškārt, no varbūtības, ka to varētu iegādāties *Microsoft* klienti.

412 Vispirms *Microsoft* tiesas sēdē apgalvoja, ka pat gadījumā, ja 6. pantā noteiktā versija netiktu iegādāta ievērojamos daudzumos, būtu nodarīts kaitējums tā "koncepcijai", ņemot vērā, it īpaši, "veltīgos pūliņus", ko radītu 6. pantā noteiktās versijas koncepcija.

413 Ciktāl *Microsoft* tādējādi norāda uz vajadzību izstrādāt 6. pantā noteikto versiju, tas nav pietiekami konkretizējis zaudējumus, kas varētu izrietēt no šā pienākuma. Pabeigtības labad turklāt ir pamats uzskatīt, ka kaitējums, ko tā rezultātā ciestu *Microsoft*, galvenokārt izpaustos izstrādes izmaksās. Savukārt, iztrūkstot pierādījumiem par pretējo, šāds kaitējums būtu finansiāls zaudējums, kas, izņemot ārkārtas apstākļus, kādi šajā gadījumā nav, nav atzīstams par neatgriezenisku kaitējumu (Tiesas priekšsēdētāja 1991. gada 18. oktobra rīkojums lietā C-213/91 R *Abertal* u.c./

Komisija, *Recueil*, I-5109. lpp., 24. punkts; Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2001. gada 28. maija rīkojums lietā T-53/01 R *Poste Italiane*/Komisija, *Recueil*, II-1479. lpp., 119. punkts).

414 Otrkārt, ciktāl *Microsoft* argumentācija būtu jāsaprot kā norādoša uz to, ka tam tiktu nodarīts kaitējums jau tāpēc vien, ka 6. pantā noteiktā versija tam būtu jālaiž tirgū, neatkarīgi no šīs versijas faktiskās iegādes, *Microsoft* nav pietiekami konkretizējis apgalvoto kavēkļu raksturu, būtiskumu un neatgriezeniskumu. Ciktāl *Microsoft* argumentācija būtu jāsaprot kā norādoša uz to, ka tiktu aizskarta tā reputācija, tā tiks izvērtēta kopīgi ar pārējiem tā apgalvotajiem kaitējuma veidiem (skat. turpmāk 442.–475. punktu).

415 Tiesas sēdē *Microsoft* tomēr piebilda, ka pat gadījumā, ja pēc 6. pantā noteiktās versijas nebūtu pieprasījuma, tiktu radīta zināma nenoteiktība, it īpaši, satura piegādātājiem. Faktiski, tie nezinātu izplatīto 6. pantā noteikto versiju skaitu. Tas pēc *Microsoft* domām mazinātu *Windows* pievilcīgumu.

416 Šajā sakarā jāatgādina, ka pieteikuma par pagaidu noregulējumu steidzamība jānovērtē saistībā ar pagaidu noregulējuma vajadzību, lai novērstu būtiska un neatgriezeniska kaitējuma rašanos lietas dalībniekam, kurš lūdz pagaidu noregulējumu (skat. iepriekš 240. punktā minēto judikatūru). Tādējādi, ciktāl *Microsoft* norādītā nenoteiktība var nodarīt kaitējumu trešām personām, tā nav ņemama vērā saistībā ar steidzamības jautājumu (šajā sakarā skat. Tiesas priekšsēdētāja 1988. gada 6. maija rīkojumu lietā 112/88 R *Union des producteurs de cédrats de Crète*/ Komisija, *Recueil*, 2597. lpp., 20. punkts). Taču būtu jāizskata *Microsoft* argumenti par to, ka trešām personām radītā neskaidrība, savukārt, mazinātu tā platformas pievilcīgumu.

417 Pirmkārt, *Microsoft* nedz konkretizē, nedz sniedz pierādījumus, kas ļautu precīzi noteikt šīs apgalvotās nenoteiktības izraisītās *Windows* pievilcīguma mazināšanās precīzu dabu, esamību, būtiskumu un neatgriezeniskumu. Pieņemot, it īpaši, ka *Microsoft* apgalvotā pievilcīguma mazināšanās izpaustos tādējādi, ka konkrētas trešās personas, kas ir atkarīgas no "*Windows* stabilitātes", sakarā ar 6. pantā noteiktās versijas tirgošanu varētu izlemt turpmāk neizstrādāt savus produktus šai platformai, *Microsoft* nesniedz pietiekamus pierādījumus, kas uzskatāmi parādītu, ka šie tirgus dalībnieki varētu izdarīt šādu izvēli ievērojamā apjomā.

418 Šajā jautājumā pagaidu noregulējuma tiesnesis pabeigtības labad norāda, ka neviena no personām, kas iestājušās lietā *Microsoft* nostājas atbalstam, nav apgalvojusi, ka sakarā ar Lēmuma 6. panta a) daļas izpildi tas varētu beigt izstrādāt savus produktus *Windows* platformai. Patiesībā šīs personas norādīja, ka Lēmuma 6. panta a) daļas izpilde varētu tām nodarīt kaitējumu, jo īpaši tādēļ, ka tām būtu jāizvēlas vai pielāgoties vai nepielāgoties tirgū radītajai nenoteiktībai. Pirmkārt, no vienas puses, iespēja, ka tās izvēlētos nepielāgot savus produktus 6. pantā noteiktajai versijai šajā posmā, joprojām ir ļoti hipotētiska. No otras puses, pat pieņemot, ka tiktu "no juridiskā viedokļa pietiekami" pierādīta varbūtība, ka šie tirgus dalībnieki savus produktus nepielāgos 6. pantā noteiktajai versijai, tas, kā uzsver Komisija, neliecinātu par to, ka tie beigtu izstrādāt savus produktus *Windows* versijai, kurā ir ietverts *Windows Media Player*. Faktiski, neviena no personām, kas iestājās lietā, atbalstot *Microsoft*, neapgalvoja, ka Lēmuma rezultātā tas būtu spiests izstrādāt savus produktus citai operētājsistēmai. Tādēļ nav uzskatāmi parādīts, ka *Windows* pievilcīguma mazinājums attiecībā vienīgi uz šīm personām, kas iestājušās lietā, praktiski varētu izrādīties nozīmīgs priekš *Microsoft*.

419 Visbeidzot, *Microsoft* nevienā brīdī nav uzskatāmi konkrēti parādījis, ka nenoteiktība attiecībā uz *Windows* platformas vienveidīgumu mazinātu tā pievilcīgumu gala patērētāju vai tā klientu vidū.

420 Treškārt, jāizskata sekas, kādas rastos *Microsoft* no varbūtības, ka 6. pantā noteiktā versija būtu iegādāta ievērojamos daudzumos.

421 Šajā sakarā vispirms jākonstatē, ka Lēmuma 4. pantā un 6. panta a) daļā paredzētā korektīvā pasākuma mērķis ir izbeigt Komisijas konstatēto pārkāpumu un neskar turpmāko tirgus attīstību. Kā tiesas sēdē norādīja Komisija, korektīvais pasākums neizslēdz iespēju, ka *Windows Media Player*, ievērojot īpašības un, pēc Komisijas domām, atjaunotas konkurences apstākļos praktiski joprojām tiktu iegādāta komplektā ar *Microsoft* operētājsistēmu.

422 Otrkārt, pats *Microsoft* nopietni apšauba varbūtību, ka 6. pantā noteiktā versija tiktu pārdota ievērojamos daudzumos.

423 Šajā sakarā no Lēmuma 69. un 70. punkta izriet, ka klientu personālo datoru operētājsistēmas galvenokārt tiek pārdotas divos izplatīšanas kanālos, proti, pirmkārt, izplatot gala patērētājiem un, otrkārt, izplatot iekārtu ražotājiem, kas montē klientu personālos datorus un parasti tajos instalē operētājsistēmu.

424 Savos apsvērumos saistībā ar iestāšanās rakstiem *Microsoft* norādīja, ka attiecībā uz izplatīšanu galalietotājiem, "[..] grūti saskatīt, kādas priekšrocības šā kanāla klients varētu gūt, iegādājoties [6. pantā noteikto] versiju un nevis pilnu *Windows* versiju, jo abas tikšot piedāvātas par vienādu cenu". Minētajos apsvērumos *Microsoft* piebilst, ka "[..] būtu grūti iedomāties, kā saprātīgs galalietotājs varētu izvēlēties šādu versiju".

425 Attiecībā uz iekārtu ražotājiem, *Microsoft* turklāt norāda, ka "ir pilnīgi iespējams, ka trešo personu multimediju draiveru pārdevējs varētu mudināt iekārtu ražotāju pret finansiālu atlīdzību iegūt licenci attiecībā uz [6. pantā noteikto] versiju un ekskluzīvi to komplektēt ar savu multimediju draiveri". Tomēr pēc tam *Microsoft* pārmet Komisijai to, ka tā neesot analizējusi, cik lielā mērā iekārtu ražotāji būtu gatavi šādas vienošanās noslēgt. Tas piebilst, ka "[..] fakts, ka iekārtu ražotāji patreiz uzstāda vairākus multimediju draiverus, un nav zināms, vai kāds multimediju draiveru pārdevējs piedāvātu iekārtu ražotājiem atlīdzību par to, lai tiktu noņemta visa redzamā pieeja *Windows Media Player*, [..] liecina par to, ka multimediju draiveru pārdevēji nav pietiekami ieinteresēti slēgt ekskluzīvas vienošanās, lai pret atlīdzību mudinātu iekārtu ražotājus izvēlēties [6. pantā noteikto] versiju". Turklāt tiesas sēdē, pat joprojām paredzot iespēju, ka atsevišķi tās konkurenti varētu noslēgt ekskluzivitātes vienošanās ar iekārtu ražotājiem, *Microsoft* atkārtoti apšaubīja 6. pantā noteiktās versijas pārdošanas iespējamo nozīmīgumu.

426 Tādējādi jākonstatē, ka *Microsoft* nopietni apšauba varbūtību, ka 6. pantā noteiktā versija varētu tikt pārdota ievērojamos daudzumos.

427 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru lietas dalībniekam, kurš lūdz pagaidu noregulējumu, pienākas sniegt pierādījumu par to, ka tas nevarētu sagaidīt pamata prāvas izspriešanu, neciešot būtisku un neatgriezenisku kaitējumu (skat. iepriekš 240. punktā minēto judikatūru). Šajā sakarā, jo īpaši gadījumos, kad kaitējums izrietētu no virknes radušos faktoru, pietiek ar to, ka attiecīgais kaitējums ir paredzams ar pietiekamu varbūtības pakāpi (rīkojums iepriekš 241. punktā minētajā lietā Vācija/Padome, 22. un 34. punkts, un rīkojums iepriekš 241. punktā minētajā lietā *HFB* u.c./Komisija, 67. punkts). Tomēr pieteikuma iesniedzējam joprojām jāpierāda fakti, uz kuriem balstīts šāda būtiska un neatgriezeniska kaitējuma paredzējums (rīkojums iepriekš 241. punktā minētajā lietā *HFB* u.c./Komisija, 67. punkts).

428 Tā kā šajā lietā *Microsoft* nav sniedzis pietiekamus pierādījumus, kas radītu pamatu rīkoties citādi, pagaidu noregulējuma tiesnesim nepiekrīt izlemt jautājumu par Lēmuma 6. panta a) daļā noteiktā korektīvā pasākuma ietekmi uz tirgu. Tādējādi jākonstatē, kā *Microsoft* šķiet pats tam piekrīt, ka varbūtība, ka 6. pantā noteiktās versijas pārdošana varētu sasniegt ievērojamus apjomus, šajā stadijā un ņemot vērā pagaidu noregulējuma tiesneša rīcībā esošos pierādījumus, paliek izteikti hipotētiska.

429 Tādējādi pieņēmums, uz kuru balstās *Microsoft* šādā gadījumā apgalvotais kaitējums, nav uzskatāms par uzskatāmi parādītu.

430 Jebkurā gadījumā, pat pieņemot to, ka *Microsoft* būtu "no juridiskā viedokļa pietiekami" uzskatāmi parādījis varbūtību, ka 6. pantā noteiktā versija varētu tikt pārdota ievērojamos daudzumos, jānorāda, ka atbilstoši Komisijas apgalvotajam šajā gadījumā *Microsoft* nenorāda uz šīs pārdošanas rezultātā izraisītām neatgriezeniskām tirgus izmaiņām. Lēmuma atcelšanas gadījumā *Microsoft* būtu iespēja atsākt tirgot vienīgi *Windows* versiju komplektā ar *Windows Media Player* un tādējādi atsākt piemērot vienīgi to, ko tas uzskata par *Windows* operētājsistēmas "arhitektūras pamatkoncepciju". Nav uzskatāmi parādīts, ka pastāvētu apstākļi, kas liegtu *Microsoft* atgriezties stāvoklī, kādā tas bija tirgū līdz korektīvā pasākuma izpildei.

431 Neņemot vērā šos faktorus, *Microsoft* apgalvo, ka tas ciestu būtisku un neatgriezenisku kaitējumu divu dažādu iemeslu dēļ.

432 Pirmkārt *Microsoft* apgalvo, ka "tiktu neatgriezeniski zaudētas no *Windows* platformas vienveidīguma izrietošās priekšrocības". *Microsoft* piebilst, ka, atceļot Lēmumu, nodarītais kaitējums nebūtu izlabots, jo, pirmkārt, "*Microsoft* inženieriem būtu jāvadās no pieņēmuma, ka vismaz atsevišķi no EEZ izplatītajiem *Windows*

eksemplāriem būs bez multimediju funkcionalitātes", kas tos spiestu "ņemt vērā to, ka daudzu gadu garumā pastāvēs divas versijas".

433 Tomēr *Microsoft* pietiekami nekonkretizē, kā tā inženieriem uzliktais pienākums skartu vai liegtu tā "arhitektūras pamatkoncepcijas" atjaunošanu pēc Lēmuma iespējamās atcelšanas. Tādējādi *Microsoft* nepaskaidro, pirmkārt, kā pēc Lēmuma iespējamās atcelšanas tam būtu liegts atkal izplatīt vienīgi *Windows* versiju komplektā ar *Windows Media Player*.

434 Pēc tam *Microsoft*, šķiet, uzskata, ka tā apgalvotais kaitējums nebūtu neierobežots laikā, jo pēc tā vārdiem tas būtu novērojams "daudzu gadu garumā".

435 Turklāt *Microsoft* nesniedz pierādījumus, kas ļautu "no juridiskā viedokļa pietiekami" novērtēt tā kaitējuma būtiskumu, kas izrietētu no papildu pūliņiem, kas tā programmatūras izstrādātājiem būtu jāvelta, lai ņemtu vērā divu versiju esamību. Šajā jautājumā iztrūkstot konkrētākai informācijai, ir pietiekams pamats uzskatīt, ka šie pūliņi izpaudīsies papildu izmaksās un tādējādi — mantiskā zaudējumā, kas, izņemot ārkārtas apstākļos, kādu šajā gadījumā nav, nav atzīstams par neatgriezenisku kaitējumu (rīkojums iepriekš 413. punktā minētajā lietā *Abertal* u.c./Komisija, 24. punkts, un rīkojums iepriekš 413. punktā minētajā lietā *Poste Italiane*/Komisija, 119. punkts).

436 Visbeidzot, *Microsoft* uzskatāmi neparāda arī to, kā Lēmuma 4. panta un 6. panta a) daļas atcelšanas gadījumā tam būtu neiespējams vai vismaz neatgriezeniski un būtiski kaitējot [sev], neņemt vērā 6. pantā noteiktās versijas jau pārdotu eksemplāru esamību.

437 Tādēļ pirmais no *Microsoft* apgalvotajiem kaitējumiem nepamato būtiska un neatgriezeniska kaitējuma rašanās iespēju.

438 Otrkārt, *Microsoft* apgalvo, ka arī "trešām personām, kas būs atkarīgas no *Windows* platformas stabilitātes un saskaņotības", vajadzēšot ņemt vērā divu versiju esamību daudzu gadu garumā "tādējādi palielinot to izmaksas un pastāvīgi mazinot *Windows* pievilcīgumu".

439 Šajā sakarā jānorāda uz iepriekš 421.–428. punktā izklāstītajiem apsvērumiem šajā ziņā. Nav uzskatāmi parādīts, ka pat gadījumā, ja 6. pantā noteiktā versija tiktu pārdota ievērojamos daudzumos, faktiski pastāvētu pietiekami ievērojams risks, ka tirgus dalībnieki, kuri patreiz savus produktus izstrādā *Windows*, to izbeigtu vai, ka patērētāji, klienti un citi tirgus dalībnieki, kuri pēc *Microsoft* domām ir atkarīgi no *Windows* stabilitātes, varētu mazināt šā produkta iegādes vai izmantošanas apjomus.

440 Visbeidzot attiecībā uz abiem *Microsoft* apgalvotajiem kaitējuma veidiem papildus jau iepriekš 430. punktā izklāstītajam secinājumam pagaidu noregulējuma tiesnesis jebkurā gadījumā atzīst, ka Komisija ir sniegusi pārliecinošus pierādījumus, kas ļauj uzskatāmi parādīt, ka pēc Lēmuma iespējamās atcelšanas *Microsoft* būtu iespēja izmantot zināmus mehānismus, it īpaši, savas operētājsistēmas atjauninājumu, lai izplatītu *Windows Media Player* un tādā veidā vismaz ļoti lielā mērā atjaunot *Windows Media Player* pārdošanu ar piesaisti savai operētājsistēmai. Nedz *Microsoft*, nedz personas, kas iestājušās lietā tā nostājas atbalstam, šos apgalvojumus nav atspēkojušas pietiekami detalizēti, lai varētu izslēgt ticamu varbūtību, ka *Microsoft* varētu izplatīt *Windows Media Player* tādā apjomā, kāds ir gluži pietiekams, lai novērstu tā apgalvoto būtisko kaitējumu.

441 Tādēļ jāsecina, ka *Microsoft* nav uzskatāmi parādījis, ka Lēmuma 6. panta a) daļas izpilde tam nodarītu būtisku un neatgriezenisku kaitējumu, aizskarot tā "arhitektūras pamatkoncepciju" vai plašāk — aizskarot tā komercdarbības brīvību.

b) Par apgalvoto kaitējumu *Microsoft* reputācijai

442 *Microsoft* apgalvo, ka Lēmuma 6. panta a) daļas izpilde aizskars tā "augstas kvalitātes programmatūras produktu ražotāja reputāciju" būtībā sakarā ar disfunkcijām, no kurām pēc *Microsoft* domām cietīs 6. pantā noteiktā versija.

443 Šajā gadījumā *Microsoft* apgalvotais kaitējums balstās galvenokārt uz pieņēmumu par to, ka *Windows* 6. pantā noteiktā versija skars gan lietojumprogrammatūru un *Internet* tīkla lapas, kas izsauc zināmas *Windows Media Player* funkcionalitātes, gan atsevišķas pašas *Windows* operētājsistēmas daļas.

444 Tādēļ vispirms jānovērtē, cik lielā mērā pastāv *Microsoft* norādītās problēmas un, attiecīgi, vai tās nevarētu viegli novērst.

445 Šajā sakarā, pirmkārt, jānorāda, ka, atbildot uz pagaidu noregulējuma tiesneša uzdotajiem jautājumiem, Komisija norādīja, ka viņasprāt produkts ar *Microsoft* norādītajām īpašībām — proti, produkts, kas neļautu operētājsistēmai izsaukt funkcionalitātes, kuras *Microsoft* minējis kā iztrūkstošas — Lēmuma 6. panta a) daļas

izpratnē būtu "pilnīgi funkcionējoša" *Windows* versija, ar noteikumu, ka minētās funkcionalitātes būtu tās, kuras parasti nodrošina *Windows Media Player*.

446 Pēc tam ir atsevišķi jāizskata gan problēmas, kuras saskaņā ar *Microsoft* apgalvoto skar *Windows* operētājsistēmas darbību, gan tās, kuras saskaņā ar *Microsoft* apgalvoto skar atsevišķas lietojumprogrammatūras un atsevišķas *Internet* tīkla lapas.

447 Pirmkārt, jautājumā par problēmām, kuras saskaņā ar *Microsoft* apgalvoto skar *Windows* operētājsistēmas darbību, *RealNetworks* īstenoja un uzrādīja virkni testu, lai uzskatāmi parādītu, ka tās var atrisināt, instalējot cita uzņēmuma multimediju draiveri. *Microsoft* neapstrīd, ka tas tā būtu atsevišķu apgalvoto problēmu gadījumā, bet tomēr apgalvo, ka paliktu neatrisinātas problēmas un apmērs, kādā tās varētu tikt atrisinātas, būtu atkarīgs no instalētā multimediju draivera.

448 Ņemot vērā lietas dalībnieku sniegtos pierādījumus, pagaidu noregulējuma tiesnesis atzīst, ka nav uzskatāmi parādīts, ka citu uzņēmumu multimediju draiveri varētu visos gadījumos nodrošināt *Microsoft* norādīto funkcionalitāšu pilnīgu aizvietošanu. To aizvietošana patiešām ir cieši saistīta ar instalētā multimediju draivera tehniskajām iespējām. Savukārt šāda multimediju draivera instalēšana varētu ļaut šīs dažādās funkcionalitātes aizstāt pietiekami lielā mērā.

449 Otrkārt, attiecībā uz problēmām, kas saskaņā ar *Microsoft* apgalvoto skar atsevišķu lietojumprogrammatūru un atsevišķu *Internet* tīkla lapu lietošanu, ņemot vērā pierādījumus, ko sniegušas personas, kas iestājušās lietā Komisijas nostājas atbalstam, arī jānorāda, ka attiecīgās funkcionalitātes var lielā mērā aizvietot,

instalējot citu uzņēmumu multimediju draiverus. Turklāt *Internet* tīkla lapu programmatūras un patreiz uz *Windows Media Player* balstītās lietojumprogrammatūras izstrādātāji, pat neņemot vērā izmaksas, kas tiem iespējami rastos, būtu ļoti ieinteresēti mudināt lietotājus lejupielādēt šo programmatūru vai to izplatīt pašas, pamatojoties uz *Microsoft* šim mērķim parasti piešķirtām licencēm.

450 Trīs iepriekšējos punktos minētie aspekti būtiski mazina varbūtību, ka *Microsoft* norādītās problēmas varētu konstatēt gala patērētāji.

451 Savos apsvērumos saistībā ar iestāšanās rakstiem un tiesas sēdē *Microsoft*, protams, apgalvoja, ka minētās problēmas varētu atrisināt *RealNetwork* veiktajos testos vienīgi uz zināmu *Windows Media Player* kodu instalēšanas rēķina. Šajā jautājumā nedz Komisija, nedz *RealNetworks* to formāli neapstrīdēja attiecībā uz problēmām, kas saistītas ar atsevišķu lietojumprogrammatūru un atsevišķu *Internet* tīkla lapu darbību. *RealNetworks* tomēr paskaidroja, ka šo kodu instalēšanu veica pašas lietojumprogrammatūras vai *Internet* tīkla lapu gadījumā — ar šajās lapās pieejamā lejupielādes mehānisma palīdzību. Tādējādi lietas dalībnieki daļēji piekrīt *Microsoft* argumentam. Tomēr tas jebkurā gadījumā neattiecas uz vērtējumu par izpildes apturēšanas lūguma steidzamību. Šajā gadījumā nav nozīmes tam, ka zināmas *Microsoft* apgalvotās problēmas var izlabot vienīgi, attiecīgajai lietojumprogrammatūrai vai pašai *Internet* tīkla lapai instalējot zināmus *Windows Media Player* kodus vai pat visus *Windows Media Player* kodus kopumā, ja to instalēšana var efektīvi atrisināt pietiekamu daļu *Microsoft* apgalvoto problēmu.

452 Uz jautājumu neattiecas arī *Microsoft* arguments par to, ka atsevišķu *Windows Media Player* kodu diferencēta pārinstalēšana apdraudētu 6. pantā noteiktās versijas drošību vai stabilitāti. Faktiski, *Microsoft* nav sniedzis pierādījumus, kas uzskatāmi

parādītu, ka iespējamā *Windows Media Player* agrāko kodu instalēšana varētu padarīt *Windows* operētājsistēmu nestabilu vai radīt kādas citas tamlīdzīgas problēmas. Visbeidzot, ciktāl *Microsoft* vēlas teikt, ka daudzējādajos 6. pantā noteiktās versijas eksemplāros pievienojot dažādus kodus, tiks apšaubīts tā platformas vienveidīgums, tas nemaina argumentu saistībā ar kaitējumu tā "arhitektūras pamatkoncepcijai", kas jau tika noraidīts iepriekš (skat. iepriekš 406.–441. punktu).

453 Tādēļ nav uzskatāmi parādīts, ka *Microsoft* norādītās problēmas nevarētu vismaz lielā mērā novērst.

454 Otrkārt un jebkurā gadījumā, tā kā atsevišķas *Microsoft* apgalvotās problēmas saglabājas, jākonstatē, ka tas nav pagaidu noregulējuma tiesnesim sniedzis pierādījumus, kas no juridiskā viedokļa pietiekami uzskatāmi parādītu, ka gala patērētāji vai plašāk — tā klienti — šo funkcionalitāšu iespējamo neesamību vai disfunkciju saistītu ar neparedzētu *Microsoft* produkta disfunkciju un nevis multimediju draivera un, konkrētāk, *Windows Media Player* neesamības parastām sekām. Faktiski, pat pieņemot, ka *Microsoft* minēto problēmu kopums pastāv un nevar tikt novērsts, *Microsoft* nav pierādījis, ka tam būtu neiespējams vai ar Lēmumu liegts saviem klientiem darīt zināmus 6. pantā noteiktās versijas objektīvos raksturlielumus, tādējādi ļaujot tiem izdarīt uz zināšanām balstītu izvēli.

455 Šajā sakarā *Microsoft*, protams, apgalvoja, ka tam nebūtu iespējams veikt testus, kas tam ļautu konstatēt visus 6. pantā noteiktās versijas trūkumus un, jo īpaši, visas lietojumprogrammatūras šajā versijā nedarbotos. Tomēr *Microsoft* nav sniedzis

nekādus pierādījumus, kas ļautu novērtēt neiespējamību šos testus veikt attiecībā uz problēmām, kuras saskaņā ar tā apgalvoto tiktu radītas tā operētājsistēmai. Turklāt attiecībā uz testiem, kas vajadzīgi, lai novērtētu atsevišķu lietojumprogrammatūru un atsevišķu *Internet* tīkla lapu pareizu darbību, *Microsoft* nav uzskatāmi parādījis, ka ar to faktu, ka tā klienti apzinātos *Windows Media Player* neesamību 6. pantā noteiktajā versijā, vien nepietiktu, lai tiem darītu zināmu varbūtību, ka uz atsevišķas *Windows Media Player* funkcionalitātēm balstītas lietojumprogrammatūras un *Internet* tīkla lapas varētu pienācīgi nedarboties.

456 Runājot plašāk, jāuzsver, ka Komisija ir īpaši norādījusi, ka pēc tās domām *Microsoft* ir tiesīgs informēt savus klientus par *Windows Media Player* neesamību 6. pantā noteiktajā versijā. Savukārt *Microsoft* nav uzskatāmi parādījis, ka ar šīm zināšanām vien nebūtu pietiekami, lai tā klientiem ļautu apzināties savas izvēles iespējamās sekas attiecībā uz zināmu multimediju funkcionalitāšu pieejamību.

457 Faktiski, attiecībā uz tā produktu tiešo izplatīšanu gala patērētājiem, lai gan *Microsoft* apgalvo, ka tikai nedaudzi no tiem izprot, kā *Windows* lietojumprogrammatūras izsauc multimediju funkcionalitātes, tas tomēr nesniedz nekādus pierādījumus, kas ļautu pamatot tā apgalvojumus un novērtēt patērētāju nezināšanas patieso apjomu.

458 Turklāt attiecībā uz izplatīšanu iekārtu ražotājiem, ir pamats uzskatīt, ka tie ir īpaši apdomīgi pircēji un ka tādēļ tie var izdarīt uz informāciju balstītu izvēli. Tādējādi, ja 6. pantā noteiktā versijā tiktu konstatētas neatgriezeniskas problēmas, kā to apgalvo *Microsoft*, iztrūkstot pierādījumam par pretējo, ir pamats uzskatīt, ka šie iekārtu ražotāji to vienkārši nepirks vai arī to pirks, pilnībā apzinoties faktus un tādējādi nekaitējot *Microsoft*.

459 Šajos apstākļos nav uzskatāmi parādīts, ka tas, ka ikkatrs *Microsoft* klients izvēlas 6. pantā noteikto versiju un saskaras ar *Microsoft* norādītajām problēmām, varētu kaitēt šā uzņēmuma reputācijai.

460 Treškārt, pat pieņemot, ka būtu "no juridiskā viedokļa pietiekami" uzskatāmi parādīts gan tas, ka nevienu no *Microsoft* apgalvotajām problēmām nevarētu novērst, gan tas, ka nedz klienti, nedz patērētāji nevarētu izdarīt uz informāciju balstītu izvēli, *Microsoft* nav sniedzis pierādījumus, kas ļautu novērtēt šo trūkumu patieso smagumu un, it īpaši, apmēru, kādā tie varētu konkrēti ietekmēt tā reputāciju dažādu nozares tirgus dalībnieku acīs.

461 *Microsoft* faktiski nesniedz pierādījumus, kas ļautu uzskatāmi parādīt, ka tā konstatētie trūkumi varētu būtiski iespaidot gala patērētāju un iekārtu ražotāju uztveri. *Microsoft* it īpaši nesniedz nekādu pierādījumu saistībā ar to, kā šie tirgus dalībnieki izprot funkcionalitātes, kuras tas savā pieteikumā apraksta kā nepilnīgas. Šajā sakarā *Microsoft* vairākkārt ir minējis piemēru ar direktoriju "My Music", kas nodrošina klienta personālā datora cietajā diskā saglabāto datņu detalizētu apskati, un konkrētāk, zināmu ciparu multimediju saturu. Saskaņā ar *Microsoft* apgalvoto, 6. pantā noteiktajā versijā šāda detalizēta apskate nebūtu iespējama nedz ar konkurējošu multimediju draiveri, nedz bez tā. Tomēr *Microsoft* nesniedz nekādu pierādījumu, kas ļautu pagaidu noregulējuma tiesnesim novērtēt varbūtību, ka šo problēmu pietiekami viegli izprastu gala patērētāji. *Microsoft* uzskatāmi neparāda arī to, ka šī problēma, pieņemot, ka tā būtu viegli izprasta, varētu ievērojami skart tā reputāciju. Tādējādi, iztrūkstot pietiekamiem pierādījumiem attiecībā uz konkrēto funkcionalitāšu svarīgumu gala patērētājiem un attiecībā uz to, ko viņi sagaida, pagaidu noregulējuma tiesnesis nespēj novērtēt *Microsoft* norādīto problēmu patieso ietekmi uz tā reputāciju.

462 Turklāt *Microsoft* nav arī pierādījis to, ka Lēmuma 4. panta un 6. panta a) daļas izpilde ievērojami ietekmētu tā reputāciju citu tirgus dalībnieku acīs, izņemot tā

klientus, un, it īpaši, tā reputāciju *Internet* tīkla lapu veidotāju un lietojumprogrammatūras ražotāju acīs. Turklāt šajā sakarā svarīgi ir atzīmēt to, ka neviena no personām, kas iestājušās lietā, atbalstot *Microsoft*, nenorādīja nedz to, ka tās pašas attieksme pret šo uzņēmumu varētu mainīties, ne to, ka tā varētu turpmāk neizstrādāt savus produktus izmantošanai kopā ar *Microsoft* produktiem.

463 Ceturtkārt, nešķiet, ka *Windows Media Player* nebūtu viegli pieejams un nevarētu tikt vienkārši instalēts 6. pantā noteiktajā versijā. Tādēļ, pat pieņemot, ka zināmi patērētāji vai klienti neizdarītu uz informāciju balstītu izvēli un tādēļ tie paustu zināmu neapmierinātību, *Microsoft* nav uzskatāmi parādījis, kā to nevarētu nokārtot, viņus informējot par to rīcībā esošajām iespējām iegādāties *Windows Media Player* pēc tam.

464 Piektkārt, joprojām pieņemot, ka apgalvotie trūkumi būtu "no juridiskā viedokļa pietiekami" pierādīti un neatgriezeniski, *Microsoft* reputācijai nodarītā kaitējuma būtiskums lielā mērā būtu atkarīgs no 6. pantā noteiktās versijas faktiskās izplatības. Šajā sakarā jāatkārto jau izdarītais konstatējums (skat. iepriekš 421.–428. punktu), saskaņā ar kuru, pirmkārt, pietiekamu pierādījumu trūkuma gadījumā pagaidu noregulējuma tiesnesim nepienākas spriest par korektīvā pasākuma ietekmi uz tirgu un, otrkārt, *Microsoft* pats apšauba 6. pantā noteiktās versijas pārdošanas apjomu nozīmīgumu un neapgalvo, ka draudētu neatgriezeniskas izmaiņas tirgū.

465 Sestkārt, pat pieņemot, ka pretēji visam iepriekš minētajam *Microsoft* būtu "no juridiskā viedokļa pietiekami" uzskatāmi parādījis savas reputācijas būtiska aizskāruma risku, tas nav uzskatāmi parādījis, ka pastāvētu organizatoriski vai juridiski šķēršļi izmantot reklāmas pasākumus, kas tam ļautu atgūt savu reputāciju.

466 Tādējādi *Microsoft* nav izdevies uzskatāmi parādīt, ka Lēmuma 4. panta un 6. panta a) daļas izpilde varētu nodarīt būtisku un neatgriezenisku kaitējumu tā reputācijai.

467 Tomēr *Microsoft* apgalvo, ka tā reputācijai nodarītais kaitējums pastāv divos papildu un konkrētākos aspektos, proti, pirmkārt, tā preču zīmju aizskārumā un, otrkārt, tā autortiesību pārkāpumā.

1) Par apgalvoto Microsoft preču zīmju aizskārumu

468 Vispirms attiecībā uz *Microsoft* preču zīmju aizskārumu, ciktāl tiek apgalvots, ka tas kaitējot tā reputācijai vai izrietot no minētā kaitējuma, it īpaši, sakarā ar 6. pantā noteiktās versijas nekvalitatīvumu, šis arguments ir noraidāms sakarā ar iepriekš 454.–459. punktā norādītajiem iemesliem. Faktiski, *Microsoft* nav uzskatāmi parādījis īpaši to, ka apgalvotie trūkumi, pat pieņemot, ka tie pastāvētu, negatīvi un ievērojami skartu gala patērētāju uztveri. Tādēļ ir noraidāmi īpaši tie argumenti, kas izvirzīti *Microsoft* pieteikumam pievienotajā dokumentā "Atzinums par preču zīmju tiesībām" (pielikums R.6).

469 Turklāt, ciktāl *Microsoft* arguments liecina par to, ka tā preču zīme *Windows* vairs nenodrošinātu tā "pamatkoncepcijas" klātbūtni, pagaidu noregulējuma tiesnesis atgādina, ka preču zīmes pamatfunkcija ir nodrošināt patērētājam vai galalietotājam iespēju noteikt apzīmētās preces vai pakalpojuma izcelsmi, tiem nodrošinot iespēju nešaubīgi atšķirt attiecīgo preci vai pakalpojumu no citas izcelsmes precēm un pakalpojumiem. Lai preču zīme varētu pildīt savu pamatuzdevumu nekropļotas

konkurences apstākļos, kuru nodrošināšana paredzēta EK līgumā, tam jānodrošina, ka visas preces vai pakalpojumus ar šādu apzīmējumu piegādāja konkrēta uzņēmuma uzraudzībā, kam piekrīt atbildība par to kvalitāti (skat. it īpaši Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-371/02 *Björnekulla Fruktnozarer*, *Recueil*, I-5791. lpp., 20. punkts). Ciktāl preču zīme ļauj garantēt produkta zināmu objektīvu raksturlielumu klātbūtni, kā šķiet apgalvojam *Microsoft*, pagaidu noregulējuma tiesneša rīcībā jebkurā gadījumā nav pierādījumu, kas ļautu pietiekami precīzi noteikt, kā bez *Microsoft* izpratnes par savu "pamatkoncepciju" un preču zīmi to faktiski uztver attiecīgā tirgus klienti. Tas, it īpaši attiecas uz pierādījumiem, kas ļautu no klientu viedokļa novērtēt objektīvos raksturlielumus, kas varētu ar to tikt saistīti, kā arī, attiecīgi, šo raksturlielumu izmaiņu patieso nozīmīgumu.

470 Jebkurā gadījumā tā kā, pirmkārt, Lēmuma 6. panta a) daļas atcelšanas gadījumā *Microsoft* būtu iespēja atsākt tirgot *Windows* versiju vienīgi komplektā ar *Windows Media Player*, un, otrkārt, *Microsoft* nav uzskatāmi parādījis, ka tam nebūtu iespējams šādā gadījumā īstenot pienācīgus reklāmas pasākumus, tas nav uzskatāmi parādījis, ka apgalvotais tā preču zīmes aizskārums, pat pieņemot, ka tāds būtu konstatēts un atzīts par būtisku, būtu neatgriezenisks.

2) Par apgalvoto Microsoft autortiesību pārkāpumu

471 Visbeidzot, attiecībā uz apgalvoto *Microsoft* autortiesību pārkāpumu, ievadā jāuzsver, ka *Microsoft* nav norādījis, kā šo tiesību pārkāpums varētu būt saistīts ar tā apgalvoto kaitējumu reputācijai.

472 Turklāt *Microsoft* argumentācija šajā jautājumā ir ļoti īsa un īpaši neskaidra. *Microsoft* šajā sakarā nenorāda uz konkrētām tiesību normām, saskaņā ar kurām tā paša veicamā sava darba adaptēšana — lai arī obligātā kārtā — būtu tā autortiesību pārkāpums.

473 Turklāt apstāklis, ka Komisijas lēmums zināmā mērā var skart intelektuālā īpašuma tiesības bez izskaidrojuma par pretējo, nav pietiekams, lai konstatētu būtiska un neatgriezeniska kaitējuma esamību, vismaz neatkarīgi no minētā aizskāruma faktiskajām sekām. Savukārt šajā gadījumā vienīgā *Microsoft* apgalvotā konkrētā faktiskā ietekme ir sekas, kas aprakstītas iepriekš un noraidītas kā nepietiekamas, lai pastāvētu būtisks un neatgriezenisks kaitējums (iepriekš 411.–466. punkts).

474 Visbeidzot, ciktāl *Microsoft* norāda, ka 6. pantā noteiktās versijas, proti, tā darbu obligātas adaptācijas, eksemplāru aprite tam nodarītu morālu kaitējumu, tas, iztrūkstot pierādījumiem par pretējo, nebūtu nedz būtisks, nedz neatgriezenisks. Drīzāk, kā jau tika konstatēts iepriekš (iepriekš 422.–429. punkts), nav uzskatāmi parādīts nedz tas, ka 6. pantā noteiktā versija varētu tikt izplatīta ievērojamos daudzumos, nedz tas, ka vēlāka *Windows Media Player* izplatīšana ļoti lielā mērā neatsvērtu 6. pantā noteiktās versijas izplatību.

475 Tādējādi *Microsoft* nav uzskatāmi parādījis, ka Lēmuma 6. panta a) daļas izpilde varētu tam nodarīt būtisku un neatgriezenisku kaitējumu sakarā ar tā reputācijas aizskārumu.

476 Tādēļ *Microsoft* nav uzskatāmi parādījis, ka Lēmuma 6. panta a) daļas izpilde varētu tam nodarīt būtisku un neatgriezenisku kaitējumu. Tādējādi bez vajadzības izsvērt skartās intereses, prasība par Lēmuma 6. panta a) daļas izpildes apturēšanu ir noraidāma.

477 Attiecībā uz pieteikumu par Lēmuma 4. panta izpildes apturēšanu (iepriekš 27. punkts), tā nav pieņemama. Pirmkārt jākonstatē, ka šā panta pirmajā daļā ir ietverta norāde uz Lēmuma 5. un 6. pantu. Tādējādi, iztrūkstot steidzamībai noteikt 5. un 6. panta izpildes apturēšanu, pieteikums par šīs atsauces normas izpildes apturēšanu neizbēgami ir noraidāms. Otrkārt, ciktāl pieteikumā par pagaidu noregulējumu tiek lūgts apturēt Lēmuma 4. panta otrās daļas izpildi, pietiekami ir norādīt, ka *Microsoft* nav izvirzījis pietiekamus argumentus šāda rīkojuma pamatojumam un, ka jebkurā gadījumā šajā daļā paredzētā aizlieguma sekas šajā posmā joprojām ir tīri hipotētiskas.

478 Tādējādi prasība ir noraidāma pilnā apmērā.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod šo rīkojumu:

1) apmierināt *MicrosoftCorp.* lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu pagaidu noregulējuma tiesvedībā;

2) **atļaut *Audiobanner.com*, kas darbojas ar firmas nosaukumu *VideoBanner*, iestāties lietā Komisijas nostājas atbalstam pagaidu noregulējuma tiesvedībā;**

3) **atļaut *Computer & Communications Industry Association* izstāties no lietas kā personai, kas iestājusies lietā Komisijas nostājas atbalstam pagaidu noregulējuma tiesvedībā;**

4) **atļaut *Novell Inc.* izstāties no lietas kā personai, kas iestājusies lietā Komisijas nostājas atbalstam pagaidu noregulējuma tiesvedībā;**

5) **pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;**

6) **lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.**

Luksemburgā 2004. gada 22. decembrī.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

B. Vesterdorf

Satura rādītājs

Prāvas priekšvēsture ..... II - 4473

Lēmums ..... II - 4475

I — Lēmumā identificētie attiecīgie tirgi un *Microsoft* dominējošais stāvoklis divos no šiem tirgiem ..... II - 4475

Lēmumā identificētie attiecīgie tirgi ..... II - 4475

Microsoft dominējošais stāvoklis klientu personālo datoru operētājsistēmu tirgū un darba grupas serveru operētājsistēmu tirgū ..... II - 4477

II — Lēmumā konstatētā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana ..... II - 4479

Lēmumā konstatētā atteikšanās ..... II - 4479

Lēmumā konstatētā pārdošana ar piesaisti ..... II - 4480

III — *Microsoft* noteiktie korektīvie pasākumi un uzliktais naudas sods ..... II - 4482

Process sakarā ar ASV pretmonopolu likumdošanas pārkāpumiem ..... II - 4484

Process ..... II - 4485

Juridiskais pamatojums ..... II - 4491

I — Par lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu ..... II - 4493

II — Par *VideoBanner* pieteikumu par iestāšanos lietā ..... II - 4493

III — Par atsevišķu personu, kas iestājušās lietā, izstāšanās sekām ..... II - 4494

IV — Par rakstiskajiem apsvērumiem izvirzīto formālo prasību ievērošanu ..... II - 4495

Par atsaucēm uz pamata prasību ..... II - 4495

Par dokumentu iesniegšanu tiesvedības gaitā ..... II - 4497

Par pierādījumu trūkumu ..... II - 4498

Par atsevišķu citu formālo prasību neievērošanu ..... II - 4499

V — Par lietas būtibu ..... II - 4499

Par jautājumu saistībā ar informāciju par savstarpēju izmantojamību ..... II - 4499

A — Lietas dalibnieku izvirzītie argumenti ..... II - 4499

1. *Microsoft* un personu, kam atļauts iestāties lietā tās nostājas atbalstam, izvirzītie argumenti ..... II - 4499

a) Par *fumus boni juris* ..... II - 4499

b) Par steidzamību ..... II - 4504

1) Intelektuālā īpašuma tiesību aizskārums ..... II - 4504

i) Vērtīga informācija ..... II - 4504

ii) Ar intelektuālā īpašuma tiesībām aizsargātā informācija II - 4505

Autortiesibu aizsardzība ..... II - 4506

Patentaizsardzība ..... II - 4507

Komercnoslēpuma aizsardzība ..... II - 4508

Par informācijas nepieciešamibu ..... II - 4509

Par būtisku un neatgriezenisku kaitējumu ..... II - 4510

2) Iejaukšanās *Microsoft* uzņēmējdarbības brīvībā ..... II - 4512

i) Par informācijas apmaiņas brīvibu ..... II - 4512

ii) Par tiesībām izstrādāt savus produktus ..... II - 4514

iii) Par vajadzibu protokolus "padarīt noturīgākus" ..... II - 4514

3) Neatgriezeniskas tirgus apstākļu izmaiņas ..... II - 4516

c) Par interešu izsvēršanu ..... II - 4517

2. Argumenti, kurus izvirza Komisija un personas, kam atļauts iestāties lietā tās nostājas atbalstam ..... II - 4520

a) Sākotnējie apsvērumi ..... II - 4521

1) Par autortiesibām ..... II - 4521

2) Par patentiem ..... II - 4525

3) Par komercnoslēpumiem ..... II - 4526

b) Par *fumus boni juris* ..... II - 4528

c) Par steidzamību ..... II - 4531

d) Par interešu izsvēršanu ..... II - 4531

B — Pagaidu noregulējuma tiesneša vērtējums ..... II - 4531

1. Par *fumus boni juris* ..... II - 4531

2. Par steidzamību ..... II - 4539

a) Sākotnējie apsvērumi ..... II - 4540

b) Par būtisku un neatgriezenisku kaitējumu, kas nodarīts ar pienākumu izpaust servera — servera protokolu specifikācijas. II - 4543

1) Par apgalvoto intelektuālā īpašuma tiesību aizskārumu ... II - 4544

i) Par informācijas par savstarpēju izmantojamību izmantošanu ..... II - 4544

ii) Par informācijas par savstarpēju izmantojamību izmantošanu ..... II - 4550

Par apgalvoto informācijas izkliedēšanu ..... II - 4550

Par apgalvoto produktu uzturēšanu izplatīšanas kanālos II - 4553

Par apgalvoto produktu "klonēšanu" ..... II - 4556

2) Par apgalvoto komercdarbības brīvības aizskārumu ..... II - 4558

i) Par apgalvoto būtisko komercdarbības politikas maiņu . II - 4560

ii) Par apgalvotajām protokolu pilnveidošanas grūtībām .. II - 4562

iii) Par apgalvoto vajadzību protokolus "padarīt noturīgākus" ..... II - 4565

3) Par apgalvotajām tirgus apstākļu neatgriezeniskajām izmaiņām ..... II - 4566

c) Par būtisku un neatgriezenisku kaitējumu, ko rada pienākums izpaust klienta — servera protokolu specifikāciju. ..... II - 4567

Par pārdošanas ar piesaisti jautājumu ..... II - 4569

A — Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti ..... II - 4569

1. Argumenti, kurus izvirza Microsoft un personas, kam atļauts iestāties lietā tā nostājas atbalstam ..... II - 4569

a) Par *fumus boni juris* ..... II - 4569

b) Par steidzamību ..... II - 4573

1) Par kaitējumu, kas saskaņā ar *Microsoft* apgalvoto izriet no atteikšanās no *Windows* operētājsistēmas pamatā esošās arhitektūras pamatkoncepcijas ..... II - 4573

2) Par *Microsoft* reputācijas aizskārumu ..... II - 4574

c) Par interešu izsvēršanu ..... II - 4580

1) Par Lēmuma 6. panta a) daļas tūlītējas izpildes nevajadzību II - 4580

2) Par Lēmuma 6. panta a) daļas tūlītējas izpildes rezultātā nodarīto kaitējumu ..... II - 4583

3) Par Kopienai saskaņā ar TRIPS uzliktajām saistībām ..... II - 4585

2. Argumenti, kurus izvirza Komisija un personas, kam atļauts iestāties lietā tās nostājas atbalstam ..... II - 4585

a) Par *fumus boni juris* ..... II - 4585

b) Par steidzamību ..... II - 4588

c) Par interešu izsvēršanu ..... II - 4588

B — Pagaidu noregulējuma tiesneša vērtējums ..... II - 4589

1. Par *fumus boni juris* ..... II - 4589

2. Par steidzamību ..... II - 4594

a) Par apgalvoto kaitējumu *Windows* operētājsistēmai "arhitektūras pamatkoncepcijai" ..... II - 4594

b) Par apgalvoto kaitējumu *Microsoft* reputācijai ..... II - 4604

1) Par apgalvoto *Microsoft* preču zīmju aizskārumu ..... II - 4611

2) Par apgalvoto *Microsoft* autortiesību pārkāpumu ..... II - 4612